

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2
สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

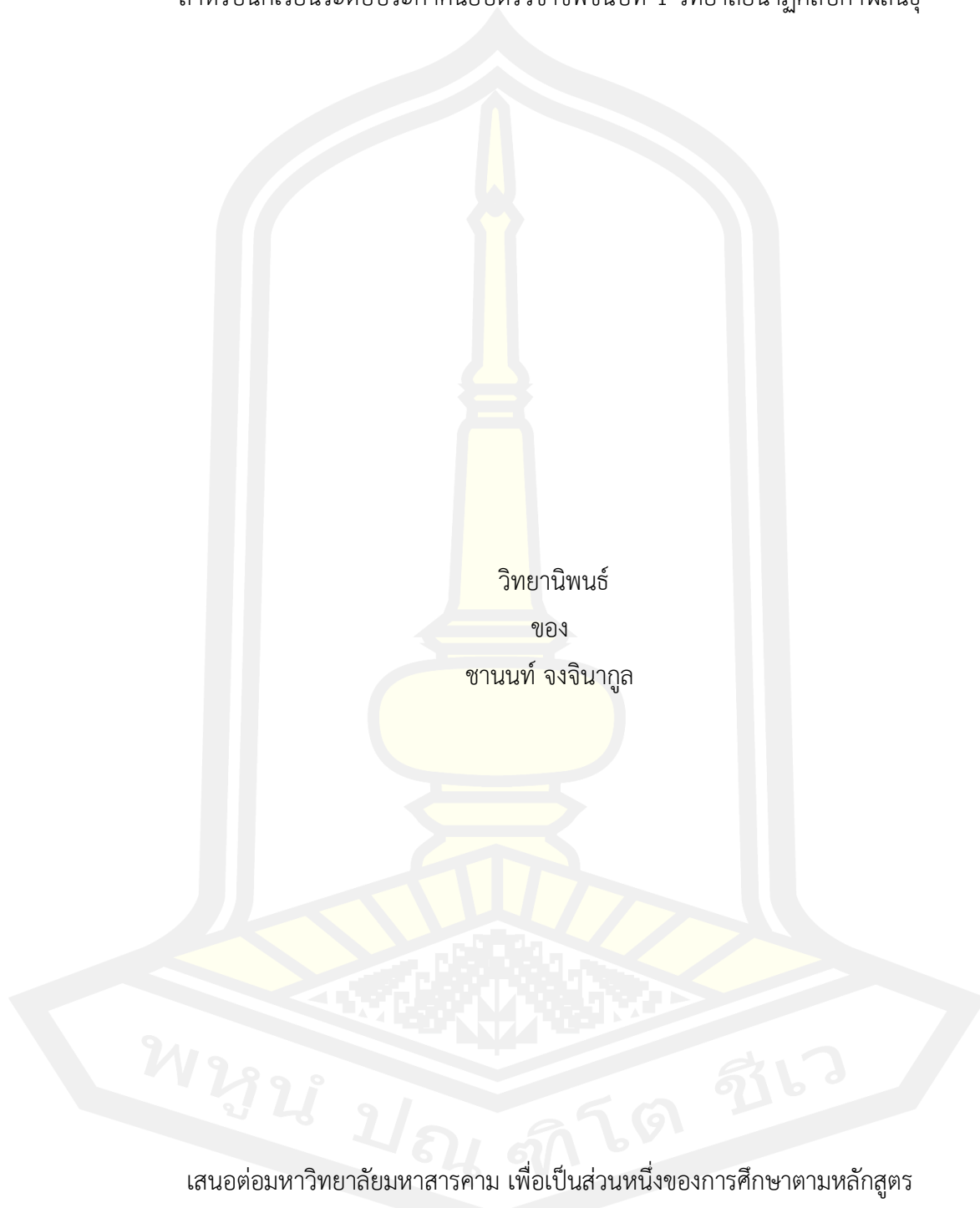
วิทยานิพนธ์
ของ
ชานนท์ จงจินากุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาตรีศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต

มีนาคม 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2
สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

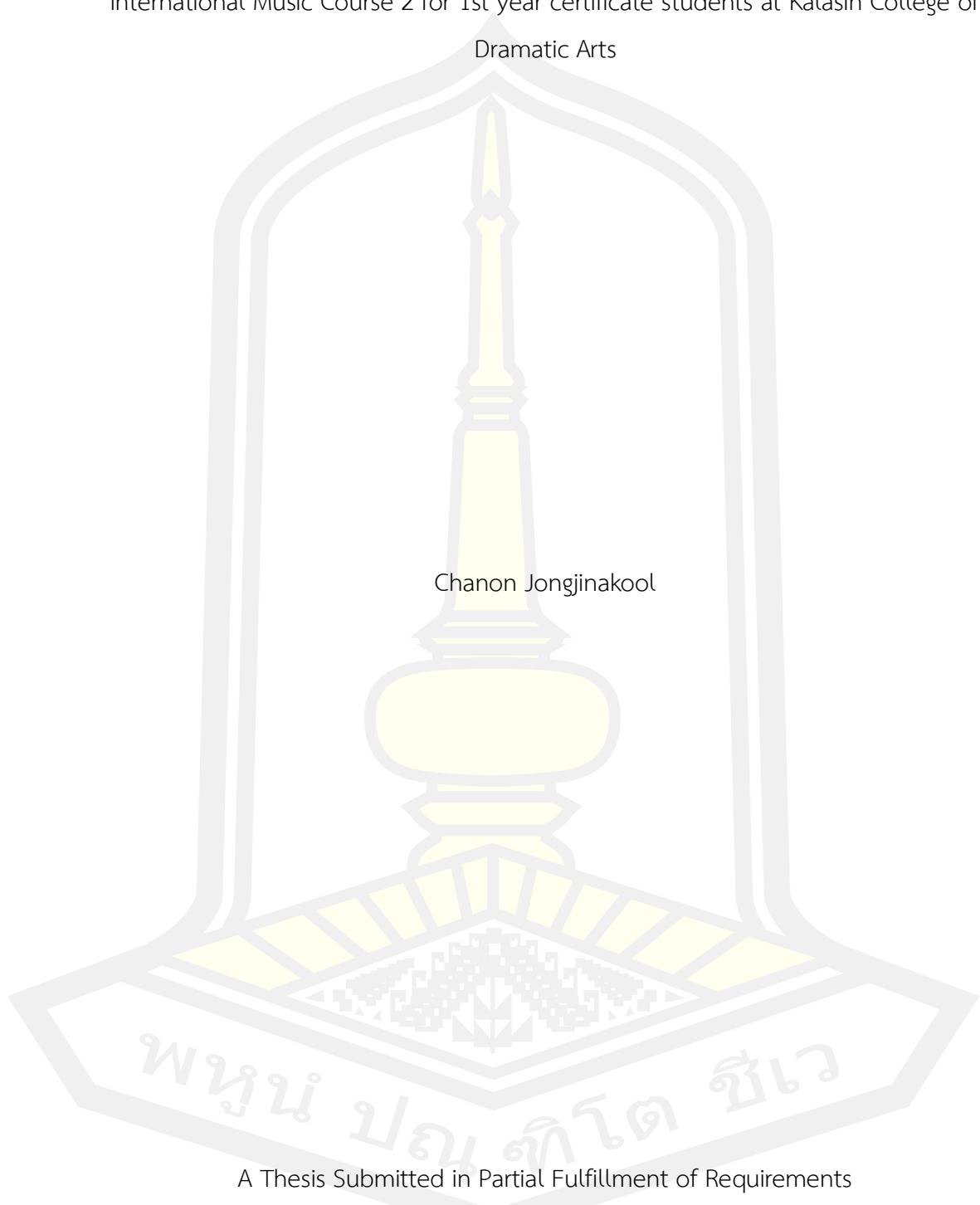
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาตรีวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต

มีนาคม 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Development of Learning Activities Davies Conceptual Drumset Practice Skills
International Music Course 2 for 1st year certificate students at Kalasin College of
Dramatic Arts

Chanon Jongjinakool

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Music (Music)

March 2022

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนายชานนท์ จงจินากุล
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. ณรงค์รัชช วรรณมิตรไมตรี)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. สยาม จวงประโคน)

..... กรรมการ

(ดร. ธนภร เพ่งศรี)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. พิทยวัฒน์ พันธะศรี)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา ตรีวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม

.....
(ผศ. ดร. คมกริช การินทร์)

คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์		
ผู้วิจัย	ชานนท์ จงจินากุล		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สยาม จวงประโคน		
ปริญญา	ดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	ดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2565

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะ กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาทักษะปฏิบัติกลองชุดรายวิชาดุริยางค์สากล 2 ใช้แบบประเมินทักษะฯ (Scoring Rubric) เปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 กลุ่มเป้าหมายได้แก่ นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ตำบลกาฬสินธุ์ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ (Scoring Rubric) 3) แบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ดัชนีประสิทธิภาพ E_1/E_2 ผลการวิจัยพบว่า

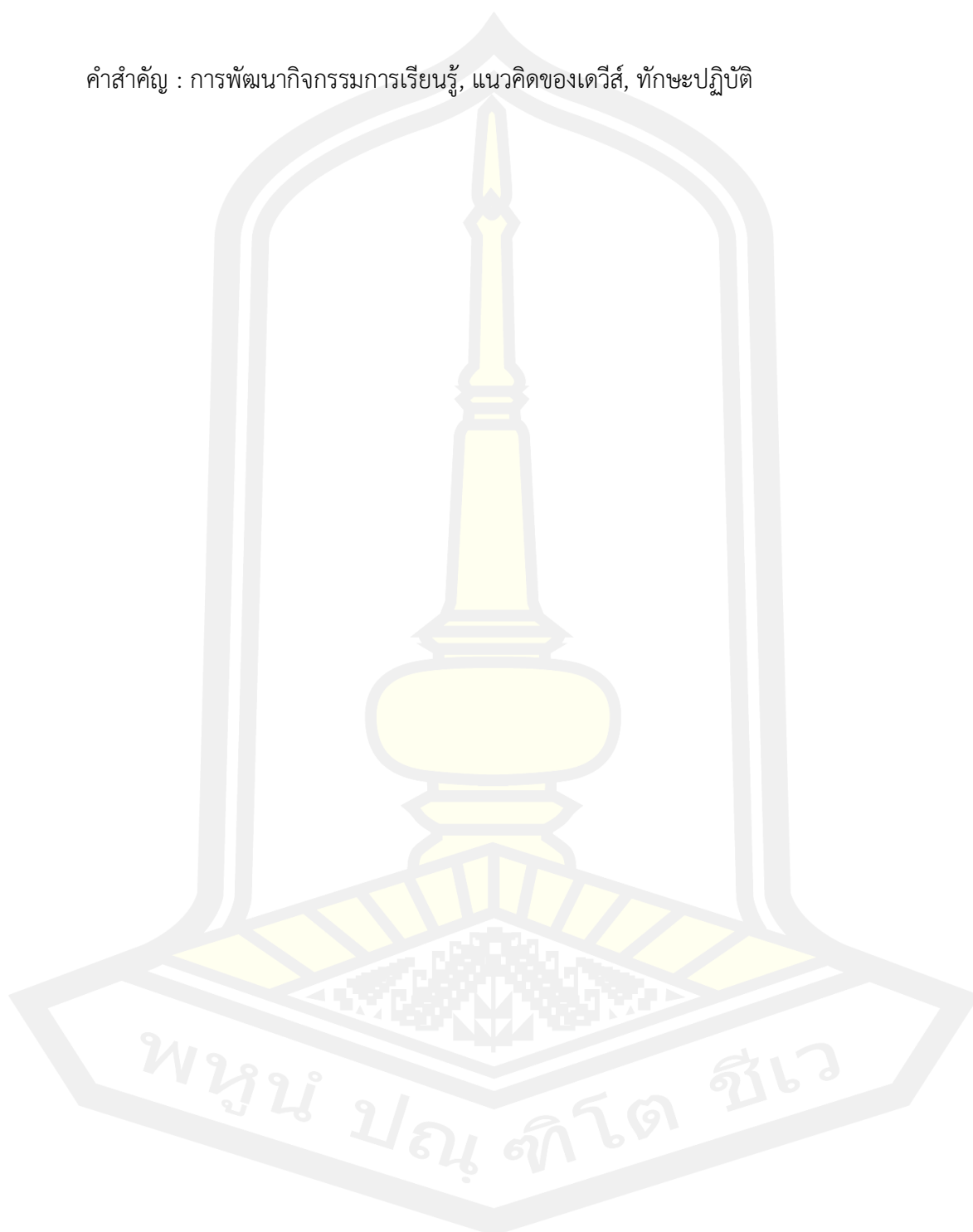
1) ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ มีประสิทธิภาพ 98.88/98.33 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2) ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ โดยใช้ (Scoring Rubric) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 98.61 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 80 และ ผ่านเกณฑ์การปฏิบัติ

3) การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.53 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.56 หมายความว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะ

ปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้, แนวคิดของเดวีส์, ทักษะปฏิบัติ

TITLE	Development of Learning Activities Davies Conceptual Drumset Practice Skills International Music Course 2 for 1st year certificate students at Kalasin College of Dramatic Arts		
AUTHOR	Chanon Jongjinakool		
ADVISORS	Assistant Professor Sayam Chuangprakhon , Ph.D.		
DEGREE	Master of Music	MAJOR	Music
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2022

ABSTRACT

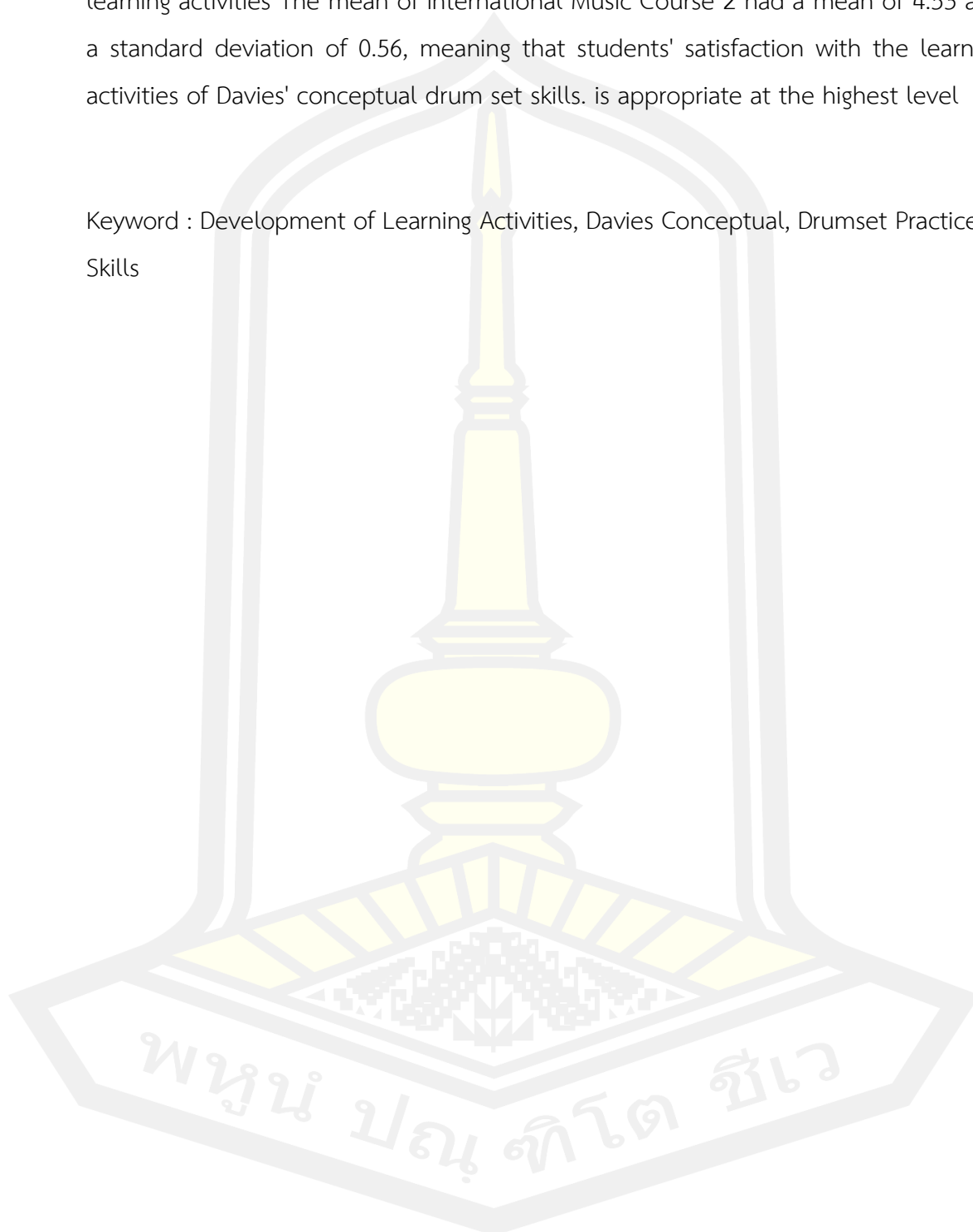
The objectives of this research were 1) to create and find the efficiency of skill training sets. Davies Conceptual Drum Practice Skills Learning Activity International Music Course 2 for students at the first year certificate level, Kalasin College of Dramatic Arts to have efficiency according to 80/80 criteria. Using the Scoring Rubric form to compare with the 80% criteria. 3) To study the students' satisfaction with the learning activities of Davies' conceptual drum kit skills. International Music Course 2 Target groups include 1st year Vocational Certificate student, Kalasin College of Dramatic Arts Kalasin Subdistrict Mueang Kalasin District Kalasin Province, Academic Year 2021, consisted of 3 people. The tools used were 1) Learning Activities Plan 2) Scoring Rubric Criteria 3) Satisfaction Assessment Form. The statistics used in the research were basic statistics, mean, percentage, efficiency index E_1/E_2 . The results showed that

1) The efficiency of Davies conceptual drum kit learning activities Efficient 98.88/98.33, outperforming the 80/80 benchmark.

2) Davies Conceptual Drum Practice Skills International Music Course 2 for first year certificate students at Kalasin College of Dramatic Arts (Scoring Rubric) with average scores of 98.61 percent, which is higher than the 80% criteria and passed the practical criteria.

3) A study of students' satisfaction with Davies' conceptual drum kit learning activities The mean of International Music Course 2 had a mean of 4.53 and a standard deviation of 0.56, meaning that students' satisfaction with the learning activities of Davies' conceptual drum set skills. is appropriate at the highest level

Keyword : Development of Learning Activities, Davies Conceptual, Drumset Practice Skills

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดีโดยได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำ การตรวจสอบแก้ไข รวมทั้งการติดตามความก้าวหน้า อย่างสม่ำเสมอจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สยาม จวงประโคน ที่ปรึกษาหลัก ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ท่านเป็นอย่างสูงยิ่ง

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ รัชช์ วรมิตรไมตรี ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทยวัฒน์ พันธะศรี และ ดร.ธนากร เฟ่งศรี ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

ขอขอบพระคุณ ดร.กิตติศักดิ์ สินธุ์โคตร รองศาสตราจารย์พิภพ สอนโย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรรถพงษ์ ภูลายยาว ดร.กานนท์ เวชกามา และ อาจารย์วัชระ หอมหวล เป็นผู้เชี่ยวชาญที่ให้การ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ได้อย่างเที่ยงตรง

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร เพื่อนร่วมงาน บุคลากรทุกฝ่าย ของวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ที่อำนวยความสะดวกในการวิจัยและให้ความช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้ที่ได้อบรมสั่งสอนเลี้ยงดูให้ประสบความสำเร็จใน ชีวิต และขอขอบคุณนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยนาฏศิลป กาฬสินธุ์ ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัย และ เก็บรวบรวมข้อมูลมาใช้ดำเนินงานวิจัยจนสำเร็จลุล่วงในครั้งนี้

ชานนท์ จงจินากุล

พหุบัณฑิต โศภิต ชีวะ

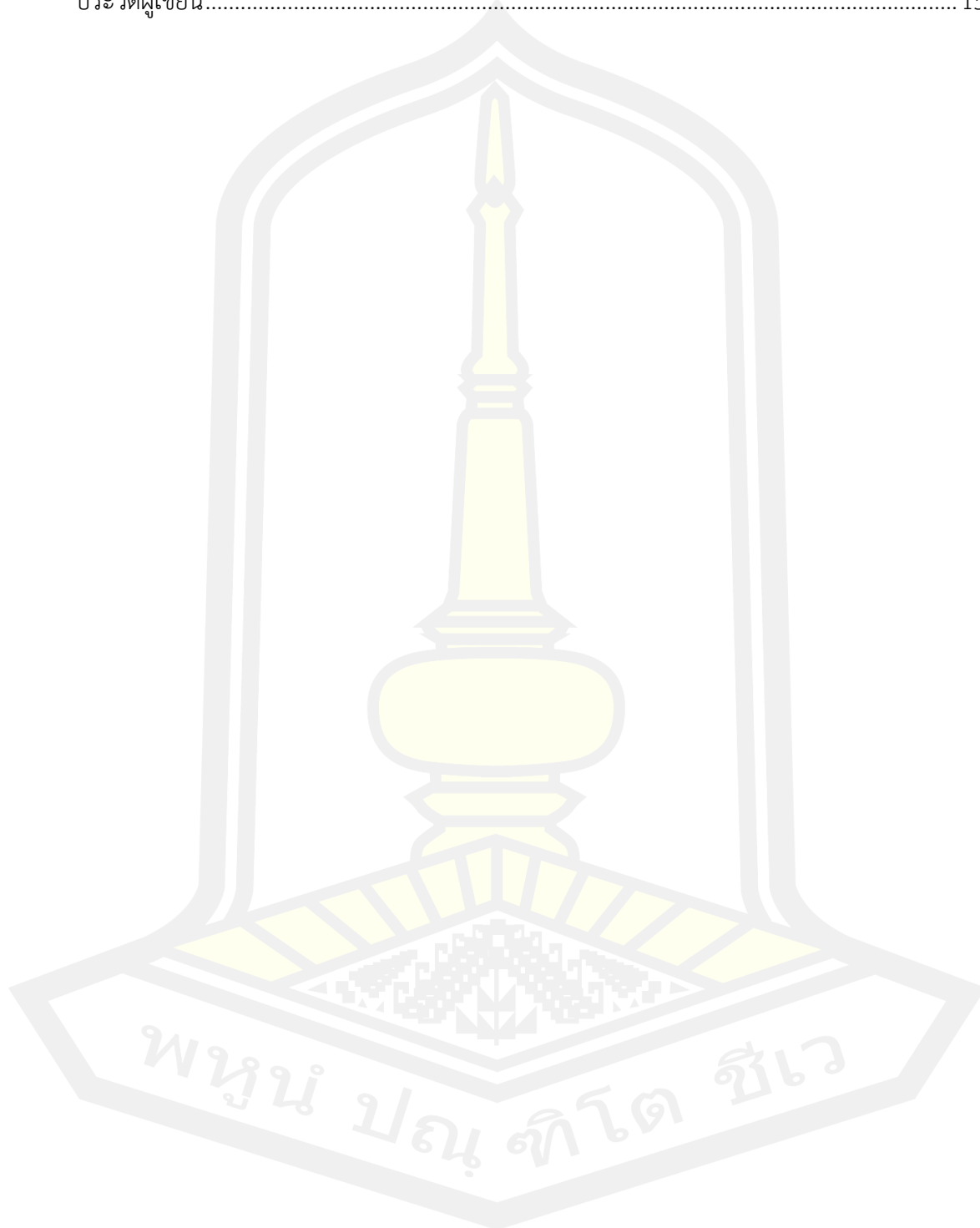
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	๗
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562.....	7
หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชา ศิลปกรรม สาขาวิชาดุริยางค์สากล.....	10
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกลองชุด.....	13
ทักษะการบรรเลงกลองชุด.....	19
รูปแบบการเรียนสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส.....	23
การหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้.....	25
เกณฑ์การให้คะแนน Scoring Rubric.....	34

ความรู้เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ.....	37
ข้อมูลทั่วไปวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์.....	41
แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	44
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	50
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	50
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	57
การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	69
สรุปผลการวิจัย.....	69
อภิปรายผล.....	70
ข้อเสนอแนะ.....	72
บรรณานุกรม.....	73
ภาคผนวก.....	77
ภาคผนวก ก.....	78
ภาคผนวก ข.....	80
ภาคผนวก ค.....	108
ภาคผนวก ง.....	144

ภาคผนวก จ 149

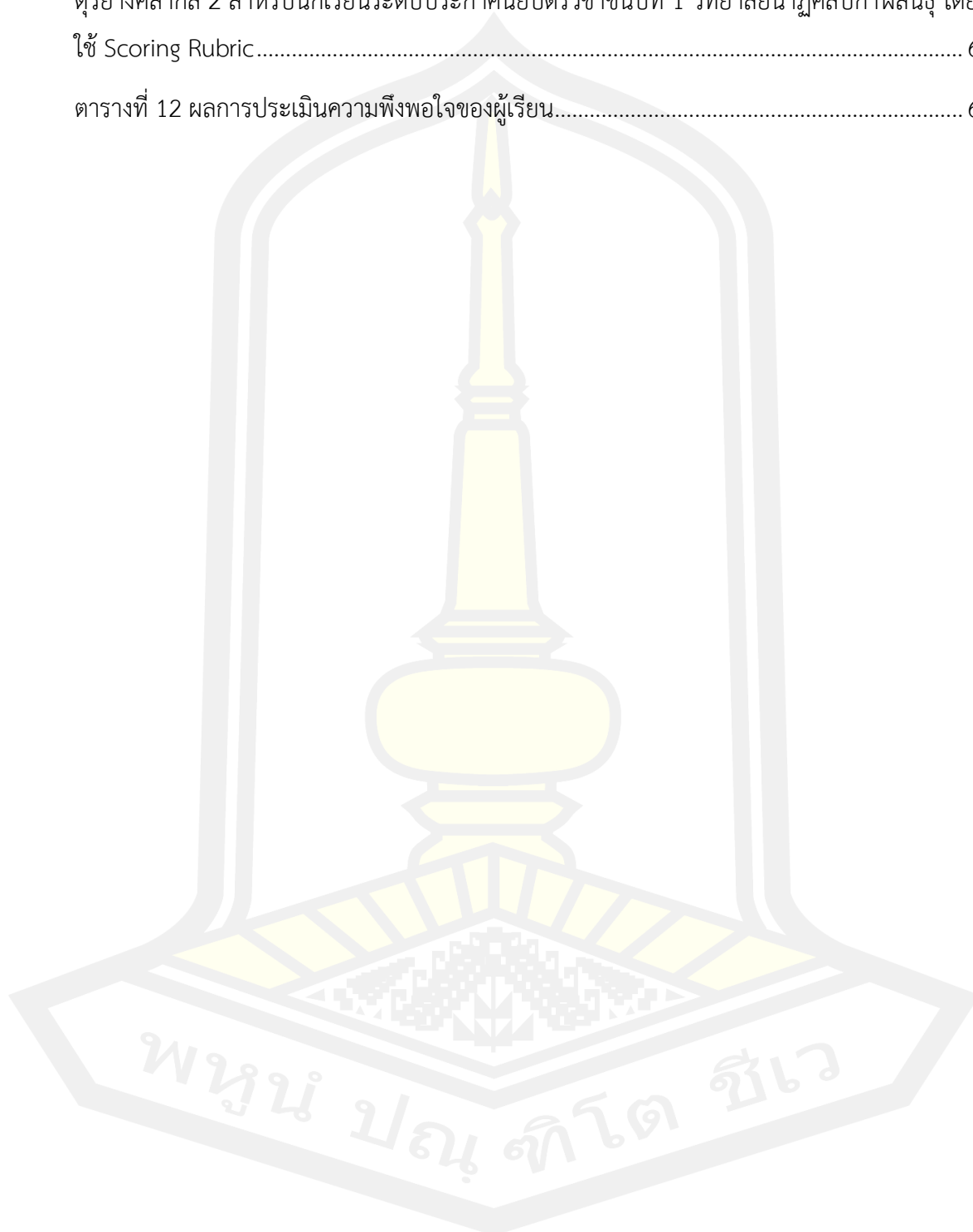
ประวัติผู้เขียน 156

สารบัญตาราง

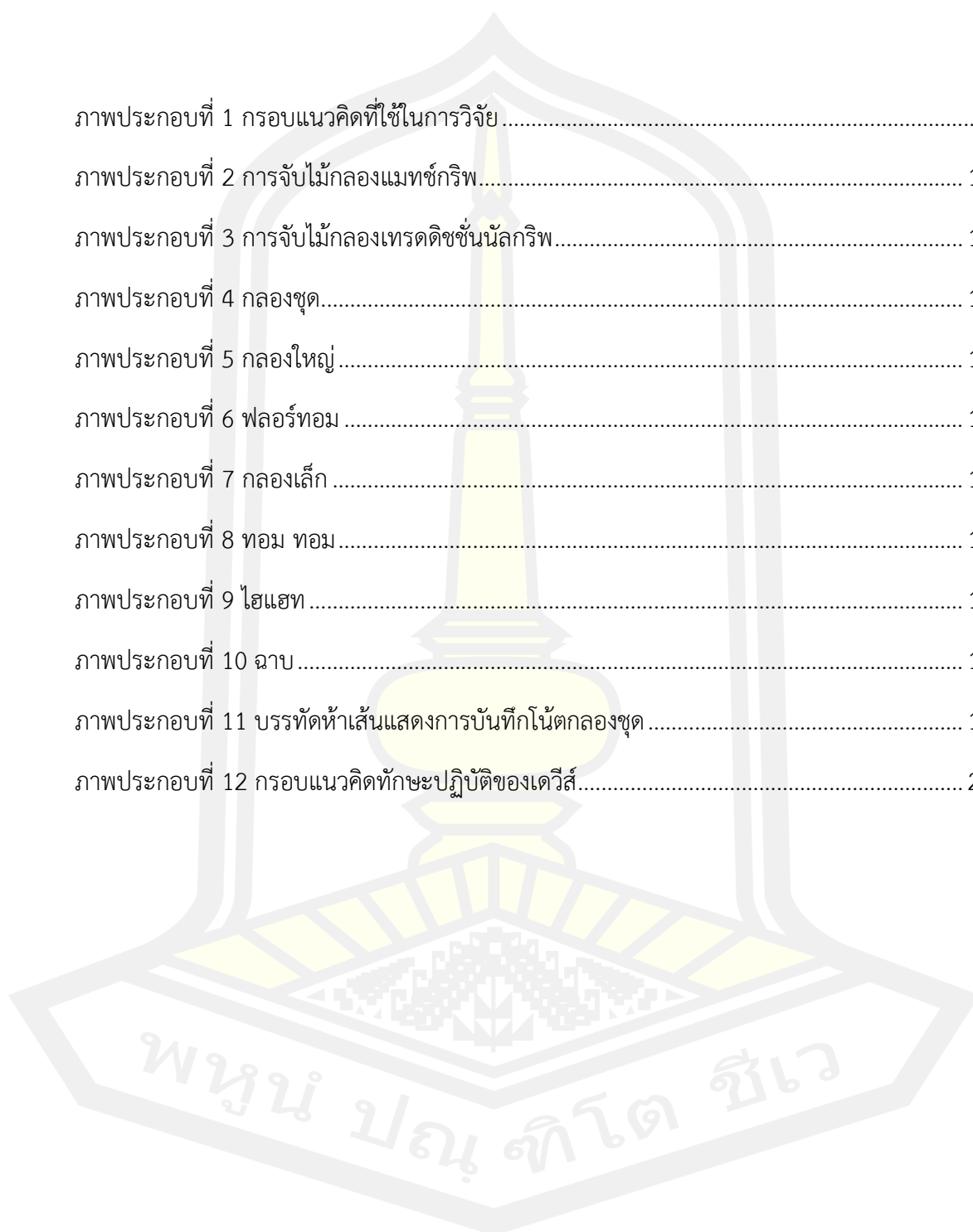
	หน้า
ตารางที่ 1 ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกทักษะ	41
ตารางที่ 2 โครงสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ กาฬสินธุ์.....	51
ตารางที่ 3 โครงสร้างแบบประเมินทักษะกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเด วีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ กาฬสินธุ์.....	53
ตารางที่ 4 โครงสร้างแบบประเมินทักษะกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเด วีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 1 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ กาฬสินธุ์.....	54
ตารางที่ 5 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพด้านกระบวนการ ของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุด ตามแนวคิดของเดวีส์ ผู้วิจัยได้นำคะแนนทดลองมาวิเคราะห์.....	62
ตารางที่ 6 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ ของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตาม แนวคิดของเดวีส์ ผู้วิจัยได้นำคะแนนทดลองมาวิเคราะห์	63
ตารางที่ 7 ตารางการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ ของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตาม แนวคิดของเดวีส์ ตามเกณฑ์ 80/80 (E1/E2).....	63
ตารางที่ 8 ตารางการวิเคราะห์ผลการศึกษาทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชา ดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ โดย ใช้ Scoring Rubric.....	64
ตารางที่ 9 ตารางการวิเคราะห์ผลการศึกษาทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชา ดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ โดย ใช้ Scoring Rubric.....	65
ตารางที่ 10 ตารางการวิเคราะห์ผลการศึกษาทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชา ดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ โดย ใช้ Scoring Rubric.....	65

ตารางที่ 11 ตารางการวิเคราะห์ผลการศึกษาทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชา ศุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ โดย ใช้ Scoring Rubric.....	66
ตารางที่ 12 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน.....	67

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ภาพประกอบที่ 2 การจับไม้กลองแม่ทซ์กริพ.....	14
ภาพประกอบที่ 3 การจับไม้กลองเทรดติชชั้นนัลกริพ.....	15
ภาพประกอบที่ 4 กลองชุด.....	15
ภาพประกอบที่ 5 กลองใหญ่.....	16
ภาพประกอบที่ 6 ฟลอร์ทอม.....	16
ภาพประกอบที่ 7 กลองเล็ก.....	17
ภาพประกอบที่ 8 ทอม ทอม.....	17
ภาพประกอบที่ 9 ไฮแฮท.....	18
ภาพประกอบที่ 10 ฉาบ.....	18
ภาพประกอบที่ 11 บรรทัดห้าเส้นแสดงการบันทึกโน้ตกลองชุด.....	19
ภาพประกอบที่ 12 กรอบแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิส.....	24

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในอดีตถึงปัจจุบันได้มีการวิวัฒนาการของมนุษย์รวมทั้งเครื่องดนตรีเพอร์คัสชันประเภทต่างๆ มีการวิวัฒนาการด้วยเช่นกัน เครื่องดนตรีเพอร์คัสชันชนิดหนึ่งที่มีการวิวัฒนาการและมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการคุมจังหวะในวงดนตรีประเภทต่างๆในปัจจุบันที่มีพัฒนาการขึ้นมาคือ กลองชุด (รุ่งเกียรติ สิริวงษ์สุวรรณ และคณะ, 2018) กลองชุดถือได้ว่าเป็นเครื่องดนตรีที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากกลองชุดมีหน้าที่ ควบคุมจังหวะและคอยสนับสนุนผู้บรรเลงเครื่องดนตรีเครื่องอื่น ๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำให้เกิดความสมบูรณ์ของบทเพลงมากขึ้น ดังนั้นการศึกษาการบรรเลงกลองชุดจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจ (สัญญา โปธิดอกไม้, 2563)

ดนตรีเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบ ด้าน ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การเรียนดนตรีนอกจากเป็นการเพิ่มเสน่ห์ในการเข้าสังคมของผู้เรียน ยังเป็นการฝึก ทักษะพื้นฐานได้อย่างดี เช่น ความอดทน ระเบียบวินัย สมาธิ สติ พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และพัฒนาทางด้านร่างกาย ทำให้ เติบโตอย่างมีคุณภาพ (นันทพร ธรรมไพโรจิตร, 2561) การศึกษาดนตรีเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ และมี ความสามารถ เนื้อหาดนตรีที่หลักสูตรเน้นมีจังหวะ ทำนอง อารมณ์เพลง การประสานเสียง ทักษะ ดนตรีที่หลักสูตรเน้น การฟัง การร้อง และการเล่นเครื่องดนตรี การประพันธ์เพลงและการ สร้างสรรค์ มีความจำเป็นอย่างมากสำหรับใช้ในการเรียนการสอนวิชาดนตรี ซึ่งครูผู้สอนต้องใช้ ความสามารถ ความชำนาญในการนำความรู้จากลักษณะเป็นนามธรรมไปสู่ผู้เรียนให้เข้าใจเป็น รูปธรรมได้ หรือจากทฤษฎีถ่ายทอดให้นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง สิ่งนั้นคือ สื่อการสอน (พันธุ์เอก ใจหลวง, 2561)

วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ได้มีการใช้หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562 ในระดับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ถึง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ภาควิชาดุริยางคศิลป์ ได้แบ่งเป็น 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ได้แก่ กลุ่มสาระดนตรีพื้นบ้าน กลุ่มสาระดนตรีสากล และกลุ่มสาระดนตรีไทย ในส่วนของกลุ่มสาระดนตรีพื้นบ้าน มี

สาขาวิชาที่เปิดสอนได้แก่ วิชาเอก โป่งกลาง , พิณ , แคน , โหวต , และ ซออีสาน ในกลุ่มสาระดนตรีไทย มีสาขาวิชาที่เปิดสอนได้แก่ วิชาเอกเครื่องสายไทย , ระนาดเอก , ระนาดทุ้ม , ซ้องวงใหญ่ , ซ้องวงเล็ก , และวิชาเอกเครื่องหนังไทย ในส่วนของกลุ่มสาระดนตรีสากล มีสาขาวิชาเอกที่เปิดสอน วิชาเอกเครื่องเป่าลมทองเหลือง ได้แก่ วิชาเอก ทรัมเป็ต,ท롬โบน,ทูบา,บาริโตน,และ เมโลโฟน วิชาเอกเครื่องลมไม้ ได้แก่ คลาริเน็ต , แซ็กโซโฟนอัลโต้ , แซ็กโซโฟนเทเนอร์ , บาริโตนแซ็กโซโฟน และมีสาขาวิชาเครื่องกระทบตะวันตกก็คือ “วิชาเอกกลองชุด” ดังข้อมูลที่กล่าวมานั้น มีความเปิดกว้างในการเลือกเรียนสาขาวิชาตามความถนัดของนักเรียน สอดคล้องกับ (สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, 2562) การจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริง สามารถจัดการเรียนการสอนได้หลากหลายรูปแบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในวิธีการและการดำเนินงาน มีทักษะการปฏิบัติงานในขอบเขตสำคัญและบริบทต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะไปสู่บริบทใหม่ สามารถให้คำแนะนำแก้ปัญหาเฉพาะด้านและรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น มีส่วนร่วมในคณะทำงาน หรือ มีการประสานงานกลุ่ม รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน

การเรียนการสอนดนตรีในวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ได้มีการจัดการเรียนการสอน โดยยึดรูปแบบให้สอดคล้องกับหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล (หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ประเภทวิชาศิลปกรรม, หน้า 220) ได้กำหนดคำอธิบายรายวิชา ดุริยางค์สากล 2 รหัสวิชา 20306-2002 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ คือ หลักการใช้เครื่องดนตรี การเก็บดูแลรักษา เทคนิคการปฏิบัติเกี่ยวกับเครื่องดนตรีสากล การฝึกปฏิบัติบันไดเสียงเมเจอร์ และ ไมเนอร์ ไม่เกิน 4 ชาร์ป 4 แพลต ปฏิบัติเพลงตามแบบฝึกที่กำหนดตามศักยภาพผู้เรียน การบรรเลงเครื่องดนตรีสากลเพื่อถ่ายทอดอารมณ์เพลง ปฏิบัติเดี่ยวและการรวมวง การจัดการเรียนการสอนดนตรีต้องปรับให้เข้ากับสภาพบริบทของสถานศึกษาแต่ละสถานศึกษา และจะเห็นได้ว่าคำอธิบายรายวิชา ดุริยางค์สากล 2 รหัสวิชา 20306-2002 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีการอธิบายเนื้อหาสาระวิชาไว้อย่างเหมาะสมและครอบคลุมในเรื่องของการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลทุกชนิด ตลอดจนแนวปฏิบัติ กิจกรรมการสร้างสรรคผลงานการแสดงไว้อย่างเหมาะสม กลุ่มสาระดนตรีสากลได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชา ดุริยางค์สากล แล้วพบเห็นถึงปัญหาและสังเกตเห็นว่า นักเรียนสามารถปฏิบัติจังหวะพื้นฐานได้พอสมควรแล้ว แต่ยังขาดการบรรเลง Drumfill (ลูกส่งกลองชุด) ซึ่งมีอัตราส่วนที่เร็วและ ยาก และยังมีแนวคิดที่ซับซ้อนยากต่อการปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนรู้เรื่องทักษะปฏิบัติกลองชุด

เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ ในรายวิชาดุริยางค์สากล 2 ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ในเรื่อง การบรรเลง Drumfill (ลูกส่งกลองชุด) ในอัตราส่วน เขบ็ต 2 ชั้น, 6 พยางค์, และ เขบ็ต 3 ชั้น ซึ่งผู้เรียนจะสามารถบรรเลงได้เมื่อได้รับรู้กระบวนการคิดเกี่ยวกับทักษะนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจนำแนวคิดของเดวีส์ มาช่วยเป็นกระบวนการพัฒนาทักษะปฏิบัติของนักเรียน โดยเดวีส์มีรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1) ขั้นสาธิตทักษะ 2) ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 3) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ขั้นให้เทคนิควิธีการ 5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่า แนวคิดและขั้นตอนของเดวีส์นั้น สามารถนำมาประยุกต์ใช้เกี่ยวกับการบรรเลง Drum fill (ลูกส่งกลองชุด) ได้ และสามารถพัฒนาทักษะปฏิบัติกลองชุดให้เกิดประสิทธิภาพ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ถึงความสำคัญของ Drumfill (ลูกส่งกลองชุด) ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ซึ่งมุ่งช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะที่ประกอบด้วยทักษะย่อยจำนวนมาก จนไปถึงทักษะใหญ่

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะ กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาทักษะปฏิบัติกลองชุด รายวิชาดุริยางค์สากล 2 ใช้แบบประเมินทักษะฯ (Scoring Rubric) เปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ มีเนื้อหาดังต่อไปนี้

1.1 ความรู้เกี่ยวกับการบรรเลงเขบ็ต 2 ชั้น

- 1.2 ความรู้เกี่ยวกับการบรรเลง 6 พยางค์
- 1.3 ความรู้เกี่ยวกับการบรรเลงเข็บบัด 3 ชั้น

2. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

- 2.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1
- 2.2 กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาดุริยางค์สากล วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 3 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

- 3.1 ตัวแปรต้น คือ กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์
- 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 3.2.1 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกลองชุด
 - 3.2.5 ทักษะปฏิบัติ
 - 3.2.6 ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ใช้ระยะเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 12 ชั่วโมงรวมเป็น 36 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กลองชุด หมายถึง กลองที่ประกอบด้วยกลองใหญ่ กลองสะแนร์ ฉาบขนาดต่างๆ กลองทอม 2 หรือ 3 ลูกที่มีขนาดแตกต่างกัน ไฮแฮท (ฉาบ 2 ฝาประกบติดกัน กระทบกัน)ด้วยขาเหยียบ) พร้อมทั้งเพิ่มเครื่องกระทบจังหวะอื่นๆ ประกอบเข้าด้วยกันเป็นพิเศษ อีกด้วย เช่น เคาเบลล์ เป็นต้น และ กลองชุดจึงเป็นเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งที่มีความสำคัญในวงดนตรีและเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป
2. Drum fill (ลูกส่งกลองชุด) หมายถึง กลุ่มโน้ตจำนวนหนึ่งซึ่งจะแบ่งออกเป็น 2 จังหวะ หรือ 4 จังหวะ ก่อนเปลี่ยนท่อนเพลง ช่วยให้สะท้อนอารมณ์และเกิดสีสันในบทเพลงมากยิ่งขึ้น
3. เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 หมายถึง ตัวเลข 80 ตัวแรก (E1) คือ นักเรียน ทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 คือ เป็นประสิทธิภาพ ของกระบวนการ

ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลัง เรียน (Post-Test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ หาค่าเฉลี่ย E1 และ E2

4. Scoring Rubric คือเกณฑ์การให้คะแนนที่ถูกพัฒนาโดยครูหรือผู้ประเมินที่ใช้วิเคราะห์ผลงานหรือกระบวนการ สร้างขึ้นเพื่อให้การตัดสินใจสอดคล้องกับผู้เรียนแต่ละคน

5. ความพึงพอใจ หมายถึง ทักษะจิตทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึกรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีต่องานที่ทำของบุคคลที่มีต่องานในทางบวก ความสุขของบุคคลอันเกิดจากการปฏิบัติงาน และได้รับผลเป็นที่พึงพอใจ ทำให้บุคคลเกิดความกระตือรือร้น มีความสุข ความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและมีกำลังใจ มีความผูกพันกับหน่วยงาน มีความภาคภูมิใจในความสำเร็จของงานที่ทำ และสิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานส่งผลถึงความก้าวหน้าและความสำเร็จขององค์กรอีกด้วย

6. รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส หมายความว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและเร็วขึ้น แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวม โดยสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ ทักษะหรือการกระทำที่สาธิตให้ผู้เรียนดูนั้น จะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ไม่ช้าหรือเร็วเกินปกติ ก่อนการสาธิต ครูควรให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการสังเกต ควรชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกต

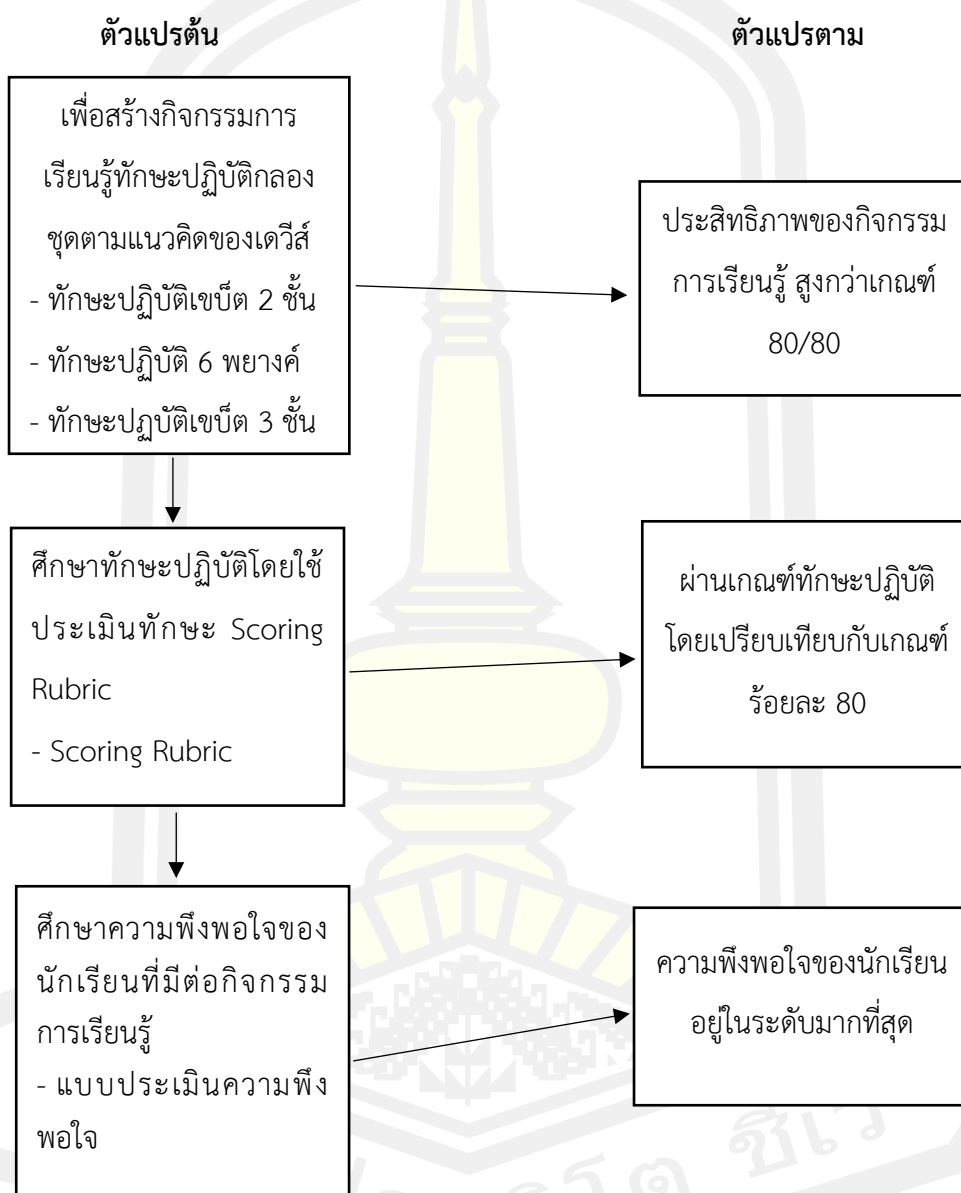
ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้ว ผู้สอนควรแตกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อย ๆ หรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็นส่วนย่อย ๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปทีละส่วนอย่างช้า ๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มี การสาธิต หรือมีแบบอย่างให้ดู หากติดขัดจุดใด ผู้สอนควรให้คำชี้แนะ และช่วยแก้ไขจนกระทั่งผู้เรียนทำได้เมื่อได้แล้วผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้ ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งครบทุกส่วน

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้น ทำได้รวดเร็วขึ้น ทำได้ง่ายขึ้น หรือสิ้นเปลืองน้อยลง เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติ แต่ละส่วนได้แล้วจึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้ศึกษา เอกสาร แนวคิดและทฤษฎีต่างๆ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทางในการศึกษา มีดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562
2. หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชา ศิลปกรรม สาขาวิชาดุริยางค์สากล
3. ความรู้เกี่ยวกับกลองชุด
4. ทักษะการบรรเลงกลองชุด
5. รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์
6. การหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้
7. เกณฑ์การให้คะแนน Scoring Rubric
8. ความรู้เกี่ยวกับชุดฝึกทักษะ
9. ข้อมูลทั่วไปวิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์
10. แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

1. หลักการของหลักสูตร

1.1 เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพต่อจาการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือเทียบเท่า ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติและประชาคมอาเซียน เพื่อผลิตและ พัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีสมรรถนะ มีคุณธรรมจริยธรรมและ จรรยาบรรณวิชาชีพ สามารถประกอบอาชีพได้ ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการและการ ประกอบอาชีพอิสระ หรือศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

1.2 เป็นหลักสูตรวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์และคีตศิลป์ ที่เตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถ พัฒนา สร้างสรรค์นวัตกรรม ด้วยความรู้ทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์และคีตศิลป์ ทั้งไทยและสากล ที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องซึ่งกันและกัน สามารถเพิ่มมูลค่าเชิงเศรษฐกิจได้โดยเน้น การพัฒนาสมรรถนะเฉพาะด้าน ด้วยการปฏิบัติจริงตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน

1.3 เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริม สนับสนุนและประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษา ระหว่างหน่วยงานและ องค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

1.4 เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้วิทยาลัย สถานประกอบการ ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนา หลักสูตรให้ตรงตามความต้องการ สอดคล้องกับศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น สามารถเรียนรู้พัฒนา อนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ศาสตร์แห่งศิลป์ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์และคีตศิลป์ของชาติสืบไป

2. จุดหมายของหลักสูตร

หลักสูตรวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์และคีตศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้ มีความรู้ความสามารถในการอนุรักษ์ สืบสานและธำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ เน้นให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียน ดังนี้

2.1 เพื่อให้มีความรู้ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์และคีตศิลป์ สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ สามารถพัฒนาองค์ความรู้ในงานอาชีพ เพื่อนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต และการประกอบ อาชีพ มีทักษะการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะการคิด วิเคราะห์ และ การแก้ปัญหา ตลอดจนทักษะการจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม

2.3 เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจ และภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักองค์กร สามารถ ทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี มีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น

2.4 เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน ด้วยความรักและ ความสามัคคี มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ เข้าใจและเห็นคุณค่าภูมิปัญญา ท้องถิ่น มีความตระหนักและนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต

2.5 เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรมจริยธรรมและวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัย ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจเหมาะสมกับงานอาชีพ

2.6 เพื่อให้ตระหนักและเห็นคุณค่าทางด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติ มีความรักชาติสำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

3. โครงสร้างของหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง ไม่น้อยกว่า 23 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาภาษาไทย	ไม่น้อยกว่า	4	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ	ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์	ไม่น้อยกว่า	4	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์	ไม่น้อยกว่า	4	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาสังคมศึกษา	ไม่น้อยกว่า	3	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา	ไม่น้อยกว่า	2	หน่วยกิต
หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีวะ	ไม่น้อยกว่า	48	หน่วยกิต
กลุ่มสมรรถนะวิชาชีวะพื้นฐาน	ไม่น้อยกว่า	22	หน่วยกิต
กลุ่มสมรรถนะวิชาชีวะเฉพาะ	ไม่น้อยกว่า	36	หน่วยกิต
กลุ่มสมรรถนะวิชาชีวะเลือก	ไม่น้อยกว่า	18	หน่วยกิต
ฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีวะ		4	หน่วยกิต
โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีวะ		4	หน่วยกิต
หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า	10	หน่วยกิต
กิจกรรมเสริมหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า	สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง	

หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชา ศิลปกรรม สาขาวิชาดุริยางค์สากล

1.1 จุดประสงค์สาขาวิชา

เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะด้านภาษาและการสื่อสาร ทักษะการคิดและการแก้ปัญหา ทักษะทางสังคมและการดำรงชีวิตในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพเพื่อให้มีความเข้าใจ และสามารถประยุกต์ใช้หลักการบริหารและจัดการวิชาชีพ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และหลักการทำงานของอาชีพที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพดุริยางค์สากล ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีเพื่อให้มีความเข้าใจในหลักการและกระบวนการทำงานในกลุ่มงานพื้นฐานดุริยางค์สากลเพื่อให้สามารถอนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมไทย ดุริยางค์สากล เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานการแสดงด้านดุริยางค์สากล ในสถานประกอบการและประกอบอาชีพอิสระ รวมทั้งการใช้ความรู้ และทักษะเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นได้เพื่อให้มีทักษะในการปฏิบัติงานและประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีวิตเพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม ต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด

1.2 มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ

คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับคุณวุฒิการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาศิลปกรรม สาขาวิชาดุริยางค์สากล ประกอบด้วย

1.ด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

1.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ได้แก่ ความเสียสละ ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญูกตเวที ความอดกลั้น การละเว้นสิ่งเสพติดและการพนัน การมีจิตสำนึกและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและสังคม ภูมิใจและรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทย เคารพกฎหมาย เคารพสิทธิของผู้อื่น ประพฤติปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสาธารณะ และจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม

1.2 ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความรักสามัคคี มีมนุษยสัมพันธ์ ความเชื่อมั่นในตนเอง สนใจใฝ่รู้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขยัน ประหยัดอดทน พึ่งตนเองต่อต้านความรุนแรงและการทุจริต ปฏิบัติตนและปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

2. ด้านสมรรถนะแกนกลาง

2.1 ด้านความรู้ ได้แก่

- 2.1.1 หลักการใช้ภาษาและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร
- 2.2.2 หลักการใช้เหตุผล คิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาและการจัดการ
- 2.3.3 หลักการดำรงตนและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม
- 2.3.4 หลักการปรับตัวและดำเนินชีวิตในสังคมสมัยใหม่

2.2 ด้านทักษะ ได้แก่

- 2.2.1 ทักษะการสื่อสารโดยใช้ภาษาและเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 2.2.2 ทักษะการคิดและการแก้ปัญหาโดยใช้หลักการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
- 2.2.3 ทักษะทางสังคมและการดำรงชีวิตตามหลักศาสนา วัฒนธรรมและความเป็นพลเมือง และหลักการพัฒนาบุคลิกภาพและสุขอนามัย

2.3 ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ได้แก่

- 2.3.1 สื่อสารโดยใช้ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศในชีวิตประจำวัน และในงานอาชีพ
- 2.3.2 แก้ไขปัญหาในงานอาชีพโดยใช้หลักการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
- 2.3.3 ปฏิบัติตนตามหลักศาสนา วัฒนธรรม ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมทางสังคมและสิทธิหน้าที่พลเมือง
- 2.3.4 พัฒนาบุคลิกภาพและสุขอนามัยโดยใช้หลักการและกระบวนการด้านสุขศึกษาและพลศึกษา

3. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ

3.1 ด้านความรู้ ได้แก่

- 3.1.1 หลักการทั่วไปของงานอาชีพและการวิเคราะห์
- 3.1.2 หลักการตัดสินใจ วางแผนแก้ปัญหา
- 3.1.3 หลักการเลือกใช้เครื่องดนตรีสากล วัสดุอุปกรณ์ในงานอาชีพ
- 3.1.4 หลักการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
- 3.1.5 หลักการจัดงานอาชีพ

3.2 ด้านทักษะ ได้แก่

3.2.1 ทักษะการประยุกต์การเลือกและประยุกต์ใช้เครื่องดนตรีสากล และ
วัสดุขั้นพื้นฐานในการปฏิบัติงาน

3.2.2 ทักษะการปฏิบัติงานพื้นฐานอาชีพและงานเฉพาะตามแบบแผนที่
กำหนด

3.2.3 ทักษะการคิด วิเคราะห์แก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน

3.2.4 ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้
ตลอดชีวิต

3.2.5 ทักษะด้านสุขภาวะและความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน

3.3 ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ได้แก่

3.3.1 การวางแผน และดำเนินงานตามหลักการและกระบวนการโดยคำนึงถึง
การบริหารงานคุณภาพ การอนุรักษ์พลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม หลักอาชีวอนามัย และความ
ปลอดภัย และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

3.3.2 ปฏิบัติงานพื้นฐานอาชีพด้านดุริยางค์ศิลป์หลักการและกระบวนการ

3.3.3 เลือกใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีสากล วัสดุอุปกรณ์ ในงานอาชีพ
ตามหลักการและกระบวนการ โดยคำนึงถึงความประหยัดและความปลอดภัย

3.3.4 ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อพัฒนาและสนับสนุนงานอาชีพ

3.3.5 ตัดสินใจ วางแผน และแก้ปัญหาในงานอาชีพด้านดุริยางค์ศิลป์ที่ไม่อยู่
ภายใต้การควบคุมบางเรื่อง

3.3.6 การประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะทางวิชาชีพ เทคโนโลยีสารสนเทศและ
การสื่อสารในการแก้ปัญหาและการปฏิบัติงานด้านดุริยางค์ศิลป์

3.3.7 ให้คำแนะนำพื้นฐานที่ต้องใช้การตัดสินใจและการปฏิบัติงานแก่
ผู้ร่วมงาน

3.3.8 สร้างสรรค์ผลงานทางด้านดุริยางค์ศิลป์ตามหลักการและทฤษฎี

1.3 โครงสร้างรายวิชาดุริยางค์สากล 2

20306-2002

ดุริยางค์สากล2

0 – 12 - 6

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. มีความรู้ความเข้าใจหลักและวิธีการปฏิบัติเทคนิคเครื่องดนตรีสากล
2. ฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลได้ถูกต้องตามลักษณะแบบแผนและลักษณะของบทเพลง
3. ใช้และบำรุงเครื่องดนตรีอย่างระมัดระวังและรับผิดชอบ
4. บูรณาการและเผยแพร่การบรรเลงเดี่ยวและรวมวง ตามมาตรฐานของบทเพลง

สมรรถนะรายวิชา

1. ปฏิบัติเทคนิคเครื่องดนตรีสากลบันไดเสียงเมเจอร์ และไมเนอร์ ไม่เกิน ๔ ชาร์ป ๔ แฟลต
2. ปฏิบัติตามแบบแผนและลักษณะของบทเพลง
3. บรรเลงรวมวงร่วมกับเครื่องดนตรีอื่นๆ
4. ทักษะการใช้และการดูแลเก็บรักษาเครื่องดนตรี

คำอธิบายรายวิชา

หลักการใช้เครื่องดนตรีสากล การเก็บดูแลรักษา เทคนิคการปฏิบัติเกี่ยวกับเครื่องดนตรีสากล การฝึกปฏิบัติบันไดเสียงเมเจอร์ และ ไมเนอร์ไม่เกิน 5 ชาร์ป 5 แฟลต ปฏิบัติเพลงตามแบบฝึกที่กำหนดตามศักยภาพผู้เรียน การบรรเลงเครื่องดนตรีสากลเพื่อการถ่ายทอดอารมณ์เพลง ปฏิบัติเดี่ยวและการรวมวง

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกลองชุด

กลองชุดเป็นเครื่องดนตรีประเภทตีกระทบ สามารถบรรเลงได้จากคนผู้เล่นเพียงหนึ่งคนมีลักษณะการนั่งบรรเลง และลักษณะการจับไม้ที่แตกต่างกัน จึงมีลักษณะเฉพาะตัวที่โดดเด่น

สรวิศ แยมลักษณะเลิศ (2557) ได้กล่าวไว้ว่า การบรรเลงกลองโดยทั่วไปจะใช้ไม้กลองในการตี การจับไม้กลองมีทั้งหมด 2 วิธี คือ

1. แมทซ์กริฟ(MatchGrip) คือวิธีการจับไม้เหมือนกันทั้งมือซ้ายและมือขวาโดยใช้นิ้วโป้งกับ นิ้วชี้แรกของนิ้วชี้และใช้นิ้วที่เหลือรอบไม้เข้ามากำไว้ให้กระชับ และใช้ข้อมือสะบัดขึ้นลงในการตี

ภาพประกอบที่ 2 การจับไม้กลองแมทซ์กริพ

(ที่มา <https://gmthanapoom.wixsite.com/drum/new-page-ctox>)

2. เทรดดิชชั่นนัล กริพ (Traditional Grip) คือ วิธีการจับไม้ด้วยมือซ้าย และมือขวาที่แตกต่างกันโดยมือขวายังคงจับ แบบแมทซ์กริพแต่มือซ้ายให้จับโดยใช้ร่องระหว่างนิ้วโป้งกับนิ้วชี้และนิ้วกลางกับนิ้วนางหนีบไม้ไว้ ส่วนนิ้วชี้กับนิ้วกลางให้วางลงตรงด้านบนบนของไม้ ลักษณะของด้านหัวไม้จะหนัก ไปทางขวา และใช้ข้อ มือสะบัด หมุนลงไปทางด้านขวาในการตี

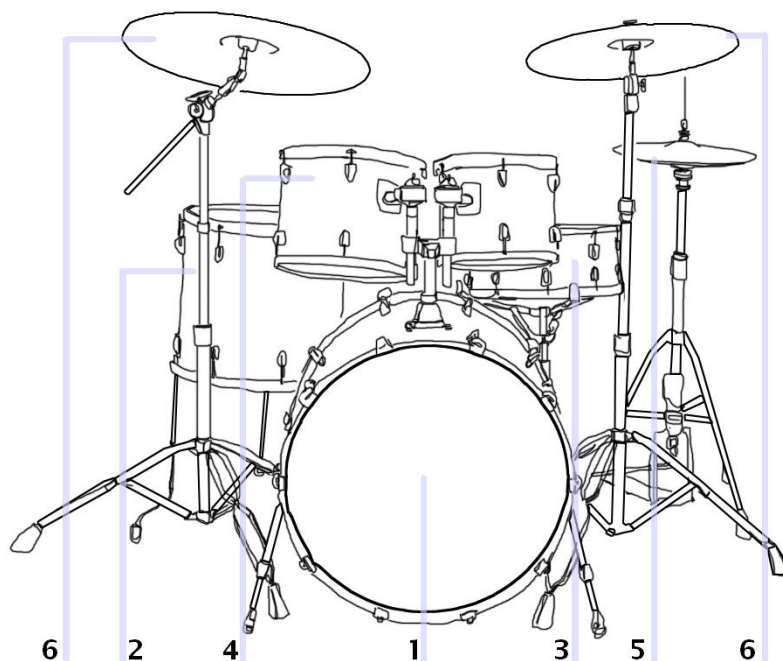

ภาพประกอบที่ 3 การจับไม้กลองเทรตดิซซันนักริฟ

(ที่มา <https://gmthanapoom.wixsite.com/drum/new-page-ctox>)

วิธีการตีทั้ง 2 แบบ สามารถใช้ตีกลองและฉาบได้ทุก ๆ ใบ ยกเว้น กลองใหญ่ที่ไม่ใช่ไม้ในการตี แต่จะใช้อุปกรณ์ที่ ชื่อว่า กระเดื่อง (Pedal) เสียบที่ด้านหลัง กลอง และใช้เท้า ขวาทเหยียบเพื่อให้ก้าน ที่มีหัวนมติดอยู่กระทบกับกลองใหญ่ การเหยียบกระเดื่อง มีทั้งหมด 2 วิธี คือ 1) การเหยียบโดยวางเท้าแนบไปกับกระเดื่องจะเป็นการเหยียบแบบปกติใช้ในการบรรเลงกลองต่างๆไปและในเพลงที่มีจังหวะช้า เช่น บัลลาด (Ballad) 2) การเหยียบกระเดื่องแบบยกส้นเท้าขึ้น จะใช้ในการบรรเลงกลองที่ต้องการ ความเร็วและความดังมากกว่าแบบแรกเช่นในเพลงร็อก(Rock) หรือฟังก์ (Funk) 2 ไฮแฮท คือ ฉาบคู่ที่วางอยู่บนขาจับทางด้านซ้ายมือของกลองชุด สามารถบรรเลงได้ คือ การเหยียบโดยใช้เท้าซ้ายเหยียบไปที่กระเดื่องไฮแฮทที่ติดอยู่กับขาจับ ด้วยวิธีเดียวกับการเหยียบกระเดื่อง

1.1 ส่วนประกอบของกลองชุด

ภาพประกอบที่ 4 กลองชุด

(ที่มา : <https://th.wikipedia.org/wiki/กลองชุด>)

1.1.1 หมายเลข 1 กลองใหญ่ (BASS DRUM) มีรูปร่างลักษณะคล้ายคลึงกับกลองใหญ่ที่ใช้บรรเลงในวงดุริยางค์สากล แต่ขนาดแตกต่างกันคือขนาดกลองใหญ่ของกลองชุดมีขนาดที่นิยมใช้ทั่วไปคือขนาด 14 x 20 นิ้วหรือ 14 x 22 นิ้ว มีอุปกรณ์เหมือนกันกับกลองใหญ่วงดุริยางค์ทุกประการ

ภาพประกอบที่ 5 กลองใหญ่

(ที่มา : <https://marcato.co.th/evans-eq3-reso-bass-drumhead/>)

1.1.2 ฟลอร์ทอม (FLOOR TOM) มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ ทอมใหญ่ ” (LARGE TOM) รูปร่างลักษณะเหมือนกับทอม ทอม ไม่ติดเส้นลวด ขนาดของฟลอร์ทอม สูงกว่าทอม ทอม มีขาติดตั้งกับ ตัวฟลอร์ทอม เวลาบรรเลงตั้งอยู่ด้านขวามือชิดกับกลองใหญ่ เสียงฟลอร์ทอมต่ำกว่าเสียงทอม ทอม แต่เสียงสูงกว่า เสียงกลองใหญ่

ภาพประกอบที่ 6 ฟลอร์ทอม

(ที่มา : <https://duttawandrum.wordpress.com/2016/03/26/ฟลอร์ทอม-floor-tom/>)

1.1.3 กลองเล็ก (SNARE DRUM) เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของกลองชุดรูปร่างลักษณะ กลองเล็กที่ใช้บรรเลงร่วมกับกลองชุด มีลักษณะเหมือนกับกลองเล็กที่ใช้บรรเลงวงดุริยางค์วงใหญ่ทุก ประการ หรือ เป็นกลองเล็กอย่างเดียวกันสามารถนำไปใช้บรรเลงร่วมกับวงดนตรีโดยทั่วไปได้

ภาพประกอบที่ 7 กลองเล็ก

(ที่มา : <https://www.amazon.com/Ludwig-NeuSonic-Snare-Drum-Skyline/dp/B08X7H3DRD>)

1.1.4 ทอม ทอม (TOM -TOM)คือกลองขนาดเล็กสองใบมีรูปร่างเหมือนกลองเล็กแต่มี ขนาดสูงกว่าไม่ติดเส้นลวด ทอม ทอม ทั้งสองใบมีขนาดแตกต่างกันใบนี้จะติดตั้งทางด้านซ้ายมือ ซึ่งมีขนาดเล็กกว่าอีกใบหนึ่งซึ่งติดตั้งทางด้านขวามือ

ภาพประกอบที่ 8 ทอม ทอม

(ที่มา : <https://sites.google.com/site/teerapatbampen191045/klxng-chud>)

1.1.5 ไฮแฮท (HI -HAT) คือ ฉาบสองใบเหมือนกับฉาบในวงดุริยางค์ แต่มีขนาดเล็กกว่า โดยทั่วไป นิยมใช้เส้นผ่าศูนย์กลาง 14 -15 นิ้ว ฉาบทั้งสองใบนี้ไม่ใช่เชือกหนังร้อยสำหรับถือ เพราะมี ขาตั้ง รองรับ

ภาพประกอบที่ 9 ไฮแฮท

(ที่มา : https://www.musicpluser.com/index.php?route=product/product&product_id=3552)

1.1.6 ฉาบ (CYMBALS) เป็นส่วนประกอบอีกชิ้นหนึ่งของกลองชุด รูปร่างลักษณะเหมือนกับฉาบที่ใช้ บรรเลงในวงดุริยางค์ โดยทั่วไปนิยมใช้ฉาบขนาดผ่าศูนย์กลาง 20-30 นิ้ว ตั้งไว้ด้านขวามือแล้วขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 16 -18 ตั้งทางด้านซ้ายมือ

ภาพประกอบที่ 10 ฉาบ

(ที่มา : <https://www.musicarms.net/zildjian-a-custom-crash-cymbal-18/>)

1.2 สัญลักษณ์โน้ตกลองชุด

ตำแหน่งชื่ออุปกรณ์กลองชุดในบรรทัด 5 เส้น

ภาพประกอบที่ 11 บรรทัดห้าเส้นแสดงการบันทึกโน้ตกลองชุด

1.2.1 หมายเลข 1. Hihat (บรรเลงโดยการเหยียบ)

1.2.2 หมายเลข 2. Bass Drum

1.2.3 หมายเลข 3. Floor Tom

1.2.4 หมายเลข 4. Snare Drum

1.2.5 หมายเลข 5. Tom Drum

1.2.6 หมายเลข 6. Tom Drum

1.2.7 หมายเลข 7. Ride cymbal

1.2.8 หมายเลข 8. Hihat

1.2.9 หมายเลข 9. Cymbals

ทักษะการบรรเลงกลองชุด

สัญญา พิชา โปธิดอกไม้ (2563) การเตรียมความพร้อมก่อนบรรเลง และเทคนิคการบรรเลงกลองชุด มีดังนี้

1. การเตรียมความพร้อมก่อนบรรเลง

โดยทั่วไปกลองชุด ประกอบด้วย กลองใหญ่ 1 ใบ กลองเล็ก 1 ใบ กลองทอมใหญ่ หรือฟลอร์ทอม 1 ใบ กลองทอมทอม 2 ใบ ฉาบใหญ่ 1 ใบ ฉาบเล็ก 1 ใบ และไฮแฮท 1 คู่ ก่อนการบรรเลงต้องจัดกลองชุดให้ถูกต้องเสียก่อน เริ่มต้นจากกลองใหญ่ ตั้งอยู่ด้านหน้าผู้บรรเลง กลองเล็ก ตั้งอยู่ริมขอบกลองใหญ่ด้านซ้ายมือ กลองทอมใหญ่ หรือฟลอร์ทอมตั้งอยู่ริมขอบกลองใหญ่ด้านขวามือ กลองทอมทอมสองใบตั้งอยู่บน กลองใหญ่ ทอมใบเล็กติดตั้งด้านซ้ายมือทอมใบที่ใหญ่กว่าติดตั้งด้านขวามือ ส่วนฉาบใหญ่ ตั้งอยู่ระหว่างกลองใหญ่กับทอมใหญ่ด้านขวามือ ฉาบเล็กตั้งอยู่

ระหว่างกลองใหญ่ กับกลองเล็กด้านซ้ายมือ และไฮแฮทอยู่ติดกับกลองเล็กด้านซ้ายมือ หลังจากจัดกลองชุด เรียบร้อยแล้ว ควรตรวจสอบสภาพกลองทุกใบให้อยู่ในสภาพการที่ใช้การได้ดีโดยเฉพาะ การปรับเสียงกลองใหญ่ ตรวจสอบแผ่นพลาสติกโดยการวางเท้าลงบนกระเดื่องแล้ว กดปลายเท้าลง หูฟังเสียงกลองใหญ่ ลักษณะเสียงที่บ่งบอกว่าไม่ตึงเกินไปไม่หย่อนเกินไป จะมีเสียงที่บ้องกังวานพอประมาณ ถ้าเสียงที่บ้องกังวานสั้นแสดงว่าตึงเกินไป แต่ถ้าเสียงไม่ตึงและมีความบ้องกังวานมากแสดงว่าหย่อนเกินไป ฉะนั้นควรปรับเสียง กลองใหญ่ให้พอดีไม่ตึงเกินไปหรือหย่อนมาก การปรับเสียงกลองเล็กต้องปลดเส้นลวด ออกจากแผ่นพลาสติกก่อน นำไม้ตีกลองเล็กเคาะลงบนแผ่นพลาสติกเพื่อฟังเสียงกลองเล็ก วิธีการปรับเสียงกลองเล็กโดยการใช้ที่หมุ่นมีลักษณะกลมเป็นโพรงมีที่จับสำหรับหมุ่น กลองเล็กบางชนิดใช้ไขด้วยสกรู การปรับเสียงต้องนำวิธีการปรับเสียงกลองใหญ่มาใช้ คือปรับจุด ที่หนึ่งใกล้ตัว แล้วย้ายไปปรับจุดที่สองซึ่งอยู่ตรงกันข้ามและจุดที่สามปรับด้านบนแล้วย้ายไปปรับจุดที่ 4 อยู่ตรงกันข้ามคือด้านล่าง เหมือนกับเข็มทิศปรับทิศเหนือแล้วย้ายลงใต้ปรับทิศตะวันออกแล้วย้ายไปปรับทิศตะวันตก ดังนี้เรื่อยไปทุกจุด อย่าปรับทุกจุดตามลำดับ เรียงกันเป็นวงรอบ เพราะจะทำให้ด้านแต่ละด้านไม่เท่ากัน เมื่อปรับจุดใดจุดหนึ่งและ ด้านตรงกันข้ามเรียบร้อยแล้ว ใช้ไม้ตีกลองเล็กเคาะลงบนแผ่นพลาสติกเพื่อฟังเสียง ถ้าเสียงสูงแสดงว่าตึง ถ้าเสียงต่ำแสดงว่าหย่อน ต้องปรับทั้งสองด้านใหม่ให้ระดับเสียง เท่ากัน ส่วนการปรับเสียงทอม และทอมใหญ่ ให้ใช้วิธีการปรับเสียงเหมือนกับกลองเล็ก ระดับเสียงกลองทอมทั้งสามใบมีระดับเสียงไม่เท่ากัน ควรตั้งระดับเสียงกลองทอม ด้านซ้ายมือให้เสียงสูง ทอมด้านขวามือเสียงกลาง และทอมใหญ่เสียงต่ำ ระดับเสียง กลองทอมสามใบ จะมีระดับเสียงต่อเนื่องกัน คือ สูง กลาง และต่ำการปรับเสียงกลองอีกลักษณะหนึ่งที่นิยมโดยทั่วไป คือ การป้องกันเสียงบ้องกังวานของหางเสียงกลองขณะบรรเลงจังหวะเร็ว ๆ ทำให้เสียงถี่กระชั้น ของหางเสียงกลองที่ไม่ต้องการปะปนกันกับเสียงกลอง ทำให้ได้ยินเสียงกลองที่ต้องการ ไม่ฉัดชัดเจนน ควรนำวัสดุที่มีน้ำหนักเบา เช่น สำลี ฟู่น หรือเศษผ้าวางลงบนแผ่นพลาสติก แล้วใช้ผ้าขนาดหนึ่งฝ่ามือ รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าหรือใหญ่กว่าเล็กน้อยปิดทับบนวัสดุ นำกาวเทปหรือกระดาษกาว หรือวัสดุพันสายไฟปิดทับทั้งสี่ด้าน เสียงของหางกลองจะลดน้อยลงมาก สามารถบรรเลงจังหวะเร็ว ๆ ตามถนัดได้ตามความต้องการ โดยจะได้ยินเสียงกลองเป็น จังหวะ ๆ ตามตัวโน้ตอย่างชัดเจน บางครั้งผู้บรรเลงจะไม่นิยมปิดเศษผ้ากับแผ่นพลาสติก จะใช้วิธีถอดแผ่นพลาสติกออกแล้วนำเศษผ้าใส่ในกลองแล้วปิดแผ่นพลาสติกสามารถ กระทำได้เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ป้องกันหางเสียงกลอง

2. การบรรเลงกลองชุด

การบรรเลงกลองชุด มีขั้นตอนดังนี้

2.1 การนั่ง ผู้บรรเลงกลองชุดต้องนั่งบรรเลง เพื่อใช้เท้าทั้งสองข้างให้เป็นประโยชน์ ก่อนนั่งควรเลือกเก้าอี้สำหรับนั่งตีกลอง เมื่อนั่งแล้วรู้สึกสบาย ไม่เจ็บกันเพราะเก้าอี้ยิ่งมีหลายชนิด

บางชนิดสามารถปรับเลื่อนให้สูงขึ้น หรือต่ำลงได้ตาม ต้องการ การนั่งควรนั่งตามสบาย เท้าและหัวเข่าทั้งสองแยกออกจากกัน เพื่อให้กลองเล็ก อยู่ระหว่างหัวเข่าทั้งสอง เท้าข้างขวาวางลงบนกระเดื่องกลองใหญ่ เท้าข้างซ้ายวางลงบน กระเดื่องไฮ-แฮท หลังต้องไม่งอโค้ง ควรตั้งให้ตรงอยู่เสมอเพื่อให้อาการปวดหลังมีน้อยมาก หายใจสะดวกปลอดโปร่ง (ส่วนมากเมื่อบรรเลงไประยะหนึ่งหลังจะงอโค้งเป็นส่วนใหญ่) คอตั้งตรง ไบหน้าตั้งตรงไม่ก้มต่ำ สายตามองคูบทเพลงและเพื่อนร่วมบรรเลง เพราะผู้บรรเลงกลองชุดจะเป็นผู้ให้สัญญาณจังหวะ กรณีที่ไม่มีผู้อำนวยเพลง

2.2 การจับ การจับไม้ตีกลองชุด มีวิธีการเดียวกันกับการจับ ไม้ตีกลองเล็กทุกประการ ก่อนบรรเลงควรเลือกไม้ตีกลองชุดที่แข็งแรงไม่หักง่ายสองชุด ชุดที่หนึ่งต้องมีน้ำหนักเบาเพื่อบรรเลงจังหวะช้าจนถึงปานกลาง เพราะทำให้บรรเลงได้ สะดวกคล่องแคล่ว โดยเฉพาะการรัวกลองเล็ก หรือกลองทอม และการตีวงกลองชุดที่สอง ต้องมีน้ำหนัก เพื่อบรรเลงเพลงประเภทเฮฟวี (Heavy) ฮาร์ดร็อก (Hardrock) และดิสโก้ (Disco) และเครื่องมืออีกชนิดหนึ่งสำหรับใช้บรรเลงกลองชุด ทำด้วยโลหะ ความยาว 14-15 นิ้ว แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่หนึ่งทำด้วยโลหะ หรือพลาสติก หรือยาง หรือโลหะ หุ้มพลาสติก หรือหุ้มยาง ส่วนที่สองทำด้วยโลหะเส้นเล็ก ๆ เหมือนเส้นลวดหลายเส้น ตอนปลายส่วนที่หนึ่งมีปุ่มสำหรับดึงเส้นลวดเก็บเข้าเครื่องมือชนิดนี้เรียกว่าแส้ หรือแปรงลวด (Wire brushes) วิธีจับแส้ให้จับอย่างเดียวกันกับการจับไม้ตีกลองเล็ก

2.3 การบรรเลง ก่อนการบรรเลงต้องตรวจสอบระยะกลองชุด และฉาบ ให้อยู่ในระยะพอเหมาะกับมือและเท้า เริ่มจากเท้าขวาโดยวางเท้าข้างขวาลงบน กระเดื่องให้หัวเข่าทำมุมฉากพอดี อย่าให้เกินมุมฉาก เพราะจะทำให้เมื่อยเร็วแล้วยังทำให้ กลองใหญ่ถอยห่างออกไปได้ เท้าข้างซ้ายก็เช่นกัน วางเท้าลงบนกระเดื่องไฮแฮทให้หัวเข่า ทำมุมฉาก ส่วนกลองเล็กตั้งอยู่ระหว่างหัวเข่าทั้งสอง มือขวาระยะให้พอดีกับฉาก อย่าตั้งฉากให้ไกลสุดมือ เพราะจะทำให้เมื่อยแขนโดยไม่จำเป็น ควรดึงฉาบเข้าหาตัวให้ ระยะห่างประมาณช่วงแขนงอได้ เพื่อสะดวกต่อการบรรเลง ข้อควรระวังอีกอย่างหนึ่ง คือ อย่าให้เปียดชิดติดกันมากนัก เพราะจะทำให้การบรรเลงอาจจะผิดพลาดขึ้นได้ โดยไม้ตีกลองอาจจะกระทบกับฉาบหรือกลองทอม ฉะนั้นควรกระระยะให้พอดี ทดลองตี ทุก ๆ เครื่องมือเสียก่อน แล้วจึงลงมือบรรเลง การตีวงกลอง หรือโซโลกลอง ให้ยึดจังหวะ กลองใหญ่เป็นจังหวะหลัก จังหวะไฮ-แฮทเป็นจังหวะรอง โดยใช้มือขวานำตามด้วยมือซ้าย เริ่มจากกลองเล็กทอมทอมและฟลอร์ทอมวนเวียนตามลำดับ หรืออาจสลับกลับกัน จากฟลอร์ทอมเป็นทอมทอมและกลองเล็กลักษณะนี้ ต้องมือซ้ายนำ เพื่อป้องกันมือ ทั้งสองข้างกระทบกัน

2.4 วิธีการเหยียบกระเดื่องกลองใหญ่ ให้วางเท้าลงบน กระเดื่อง กดปลายเท้าลงบน กระเดื่องแล้วรีบ ยกปลายเท้าขึ้นโดยให้สันเท้าติดอยู่กับที่ กระเดื่องจะแตงติดตามปลายเท้ามาโดยอัตโนมัติ วิธีนี้ใช้สำหรับการบรรเลงจังหวะธรรมดา ตั้งแต่จังหวะช้า ๆ จนถึงจังหวะค่อนข้างเร็ว ส่วนจังหวะเร็วและต้องการเสียงกลองหนักแน่น ให้ยกขาขึ้นแล้วใช้ปลายเท้ากดลงบนกระเดื่องโดยให้

น้ำหนักอยู่ที่ปลายเท้าแล้วรีบยกขาขึ้น อย่างเร็วต้องการความเร็วขนาดไหน ก็ให้ชักเท้าขึ้นและกดปลายเท้าลงตามที่ต้องการ วิธีนี้ยังใช้สำหรับการร่ำกลองใหญ่ได้อีกด้วย

2.5 วิธีการเหยียบกระเดื่องไฮแฮท โดยวางเท้าลงบนกระเดื่อง ให้น้ำหนักอยู่ที่ปลายเท้า กดปลายเท้าลง ยังไม่ต้องรีบยกขึ้นเมื่อต้องการเสียงสั้น ถ้าต้องการเสียงยาวให้รีบยกปลายเท้าขึ้นทันที กรณีที่บทเพลง ต้องการให้บรรเลงเสียงสั้น และยาวตามจังหวะเพลง ให้ใช้ไม้กลองเล็กตีลงบนไฮแฮทตามจังหวะ เท้าเหยียบลงบน กระเดื่องแล้วรีบยกขึ้นจะได้เสียงทั้งสั้นและยาวสลับกันไป

การบรรเลงกลองชุดนั้นต้องมีพื้นฐานการปฏิบัติมือเป็นส่วนมาก ซึ่งผู้ที่จะสามารถบรรเลงกลองชุดนั้น จะต้องฝึกฝนมือให้เกิดความชำนาญ ซึ่งการฝึกมือทั้งสองข้างนั้น มีพื้นฐานการฝึกดังนี้

1. Single Stroke Roll

การใช้มือบรรเลงให้เกิดเสียง ข้างละ 1 ครั้ง โดยที่ตีสลับกันไประหว่าง มือซ้าย และ มือขวา โดยการฝึกเบื้องต้นควรฝึกเริ่มจากโน้ตตัวดำ เขบ็ตหนึ่งชั้น และเขบ็ตสองชั้น จุดสำคัญก็คือ การแบ่งระยะห่างระหว่างตัวโน้ตตัวแรกไปหาอีกตัวต้องเท่ากัน ทั้งน้ำหนักมือสองข้างรวมถึงการยกไม้ก็ต้องเท่ากันด้วย โดยการฝึกควรเริ่มจากการฝึกด้วยเมโทรโนม 50 Bpm – 100 Bpm

2. Double Stroke

การใช้มือในการบรรเลงให้เกิดเสียงข้างละ 2 ครั้ง เป็นรูปแบบมือ ขวา ขวา และ ซ้าย ซ้าย โดยการฝึกนั้นควรฝึกเริ่มจากโน้ตตัวดำ เขบ็ต 1 ชั้น และ เขบ็ต 2 ชั้น จุดสำคัญคือการฝึกให้เสียงของมือทั้ง 2 ข้างนั้นเท่ากัน โดยคำนึงถึงระยะห่างของตัวโน้ตอยู่เสมอ โดยการฝึกควรเริ่มจากการฝึกด้วยเมโทรโนม 50 Bpm – 100 Bpm

3. Single Paradiddle

การใช้มือในการบรรเลงโดยใช้ Single Stroke และ Double Stroke รวมเข้าด้วยกัน ทั้งหมดจะมีโน้ต 8 ตัว โดยมีรูปแบบมือ ขวา ซ้าย ขวา ขวา และ ซ้าย ขวา ซ้าย ซ้าย โดยการฝึกเริ่มที่โน้ตตัวดำ เขบ็ต 1 ชั้น และ เขบ็ต 2 ชั้น จุดสำคัญคือการควบคุมไม่ให้เกิดการบรรเลงที่ต่อเนื่อง และคำนึงถึงระยะห่างระหว่างตัวโน้ตต้องเท่ากันอย่างสม่ำเสมอ โดยการฝึกควรเริ่มจากการฝึกด้วยเมโทรโนม 50 Bpm – 100 Bpm

รูปแบบการเรียนสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์

ทศนา แชมมณี (2551) ได้กล่าวถึงรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะปฏิบัติว่าเป็นรูปแบบที่มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนการปฏิบัติกรกระทำหรือการแสดงออกต่างๆ ซึ่งจำเป็นต้องใช้หลักการ วิธีการ ที่แตกต่างไปจากการพัฒนาทางด้านจิตพิสัยหรือพุทธิสัย รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies' Instructional Model For Psychomotor Domain) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อยๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อยๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จและรวดเร็วขึ้นวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์รูปแบบนี้มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะที่ประกอบด้วยทักษะย่อยๆ จำนวนมาก การบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์มีดังนี้

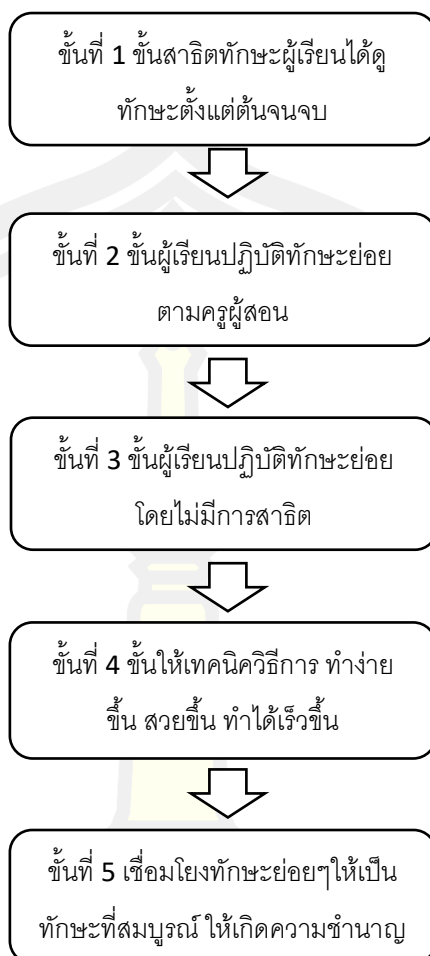
ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือ การกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวม โดยการสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ ทักษะหรือการกระทำที่สาธิตให้ผู้เรียนดูนั้น จะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติไม่ช้าหรือเร็วตามปกติ ก่อนการสาธิต ครูควรให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการสังเกต

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้ว ผู้สอนควรแตกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อยๆ หรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็น ส่วนย่อยๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปทีละส่วนอย่างช้าๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิตแบบอย่างให้ดู หากติดขัดจุดใด ผู้สอนควรให้คำชี้แนะ และช่วยแก้ไขจนกระทั่งผู้เรียนทำได้เมื่อได้แล้ว ผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้ ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งครบทุกส่วน

ขั้นที่ 4 ขั้นเทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดี เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้น ทำได้รวดเร็วขึ้น ทำได้ง่ายขึ้น หรือสิ้นเปลืองน้อยลง เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยเป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้ว จึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลายๆ ครั้งจนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

ภาพประกอบที่ 12 กรอบแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวีส์

ชนันท์วิไล ธงเชื้อ (2555) กล่าวว่า การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติเดวีส์เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของนักเรียนที่มามีการทำงานหลายขั้นตอน มีทักษะย่อยหลายอย่าง ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบการ เรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างดีมีประสิทธิภาพควรนำ รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติไปใช้กับผู้เรียนในการปฏิบัติชิ้นงานเพื่อให้ผู้เรียนมีความสุข สนุกกับ การเรียนตามสภาพจริงเน้นการปฏิบัติจริง สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนา ทั้งด้านความรู้ทักษะและมีเจตคติที่ดีมองเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพในอนาคตได้

สายสุรีย์ จันปุม (2561) กล่าวว่า เป็นการสอนที่เน้นทักษะการปฏิบัติ โดยผู้สอนกำหนดเนื้อหาออกเป็นหน่วยใหญ่ก่อน จากนั้นแบ่งเนื้อหาออกเป็นเนื้อหาย่อยให้ละเอียดและมากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกเนื้อหาย่อย เหล่านี้จนเกิดความชำนาญ ก่อนที่จะให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติครูผู้สอนจะเป็นผู้สอนสาธิตการ ปฏิบัติก่อนแล้วให้ผู้เรียนปฏิบัติตามด้วยตนเองจนเกิดความชำนาญ ในระหว่างการ

ฝาก ปฏิบัติของผู้เรียนครูคอยให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางการปฏิบัติโดยไม่มีการสอนสาธิตให้ดู เป็นตัวอย่างอีก เมื่อผู้เรียนปฏิบัติจนเกิดความชำนาญแล้วครูจึงสอนเทคนิควิธีการที่ช่วยให้ การปฏิบัติได้รวดเร็วและมีคุณภาพยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ย่อยหลายๆ ประสบการณ์เชื่อมโยงเป็นองค์ความรู้และสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้าน การปฏิบัติ อันนำไปสู่การปฏิบัติงานได้เต็มรูปแบบ

จากการศึกษารูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สรุปได้ว่า การสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เป็นทักษะที่ทำให้ผู้เรียนนั้นสามารถเข้าใจขั้นตอนวิธีคิดอย่างเป็นลำดับ เป็นวิธีที่ช่วยสามารถพัฒนาความสามารถของผู้เรียนได้อย่างมาก และนำไปเป็นแนวทางให้ปฏิบัติทักษะอื่นๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้

6.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้

วไลพร คุโณทัย (2530) กิจกรรมการเรียนการสอน หรือในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในปัจจุบันเรียกว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง สภาพการณ์ของการจัดประสบการณ์ และการกระทำทุกสิ่งทุกอย่างที่จัดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างผู้สอนและผู้เรียน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพ น่าสนใจและผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจัดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ชมพูนุช จันทรดีน (2558) กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง สภาพการณ์ของการจัดประสบการณ์ และการกระทำทุกสิ่งที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดยอาศัยเทคนิคและวิธีการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

อมรรัตน์ สมสาย (2563) กิจกรรมการเรียนรู้หมายถึง สภาพการณ์เรียนรู้ที่ผู้สอนจัดกระทำขึ้นในการจัดการเรียนการสอนหรือ งานที่ผู้เรียนทำแล้วเกิดการเรียนรู้ทั้งด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ซึ่งจะต้องอาศัยความสัมพันธ์และมีปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้นระหว่างผู้เรียนกับสิ่งแสดงล้อมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีพัฒนาการเปลี่ยนแปลงตามเป้าหมายการเรียนรู้ของหลักสูตร

สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้หมายถึง กิจกรรมการปฏิบัติทุกอย่างในชั้นเรียน ที่มีผลต่อพัฒนาการผู้เรียนไปในทิศทางที่ดีขึ้น นักเรียนได้ทั้งความรู้และสนุกเพลิดเพลิน

6.2 ความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้

วาริ ถิระจิตร (2533) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

1. กิจกรรมช่วยเร้าความสนใจของเด็ก
2. กิจกรรมจะเปิดโอกาสให้นักเรียนประสบความสำเร็จ
3. กิจกรรมจะช่วยปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย
4. กิจกรรมจะช่วยปลูกฝังและส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
5. กิจกรรมจะช่วยปลูกฝังความรับผิดชอบ
6. กิจกรรมจะช่วยให้เด็กนักเรียนได้มีการเคลื่อนไหว
7. กิจกรรมจะช่วยให้เด็กนักเรียนได้รู้สึกสนุกสนาน
8. กิจกรรมจะช่วยให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล
9. กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมความองกงามและพัฒนาการของเด็ก
10. กิจกรรมจะช่วยขยายความรู้และประสบการณ์ของเด็กให้กว้างขวาง
11. กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมทักษะ
12. กิจกรรมจะช่วยปลูกฝังเจตคติที่ดี
13. กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักทำงานเป็นหมู่
14. กิจกรรมจะช่วยให้เด็กเกิดความเข้าใจในบทเรียน
15. กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมให้เด็กเกิดความซาบซึ่งความงามในเรื่องต่างๆ

ชมพูนุช จันทร์ดีน (2558) กล่าวว่า ความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้ แสดงถึงความเชี่ยวชาญการเป็นมืออาชีพ โดยมีการเตรียมล่วงหน้า กิจกรรมการเรียนรู้ของครูสะท้อนให้เห็นถึงเทคนิคกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครูศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิค การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อนวัตกรรม วิธีการวัดและประเมินผล ที่มีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาค้นคว้าสรุปได้ว่า ความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการแสดงศักยภาพของครูผู้สอน ความเป็นมืออาชีพในการเตรียมตัวการสอน และช่วยให้ครูได้ศึกษาหลักสูตรแนวการสอน วิธีวัดและประเมินผล และเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อบูรณาการ ในการสอน

6.3 องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้

สิริวรรณ สุวรรณอาภา (2544) องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการกำหนดกิจกรรมที่มีเป้าหมายสำคัญเพื่อช่วยกระตุ้นหรือเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียนนั้นๆอย่างแท้จริง หากกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนไม่ได้ช่วยกระตุ้นหรือเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ก็จะขาดการรับรู้ที่ดี ไม่มีการจำและคิดเพื่อตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่ง ผลสุดท้ายก็จะไม่เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ต้องการ การจัดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนจำเป็นจะต้องช่วยกระตุ้นหรือเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียน และต้องให้สัมพันธ์สอดคล้องกับกิจกรรมในขั้นสอนด้วย ดังนี้

1.1 การจัดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อทบทวนพื้นฐานความรู้เพิ่มเติมให้สัมพันธ์กับการสอนเนื้อหาใหม่หรือแนวความคิดใหม่หรือหลักการใหม่ ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการระลึกได้ และเกิดความต่อเนื่องในการเรียนรู้ตามลำดับขั้นต่อไป

1.2 การจัดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อวางแผนการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดงานที่จะปฏิบัติว่า จะต้องทำอะไร อย่างไร เมื่อไร

1.3 การจัดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อแจ้งจุดประสงค์ของบทเรียนให้ผู้เรียนทราบโดยตรงหรือโดยทางอ้อมก็ได้ ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบว่าเมื่อเรียนจบบทเรียนแล้ว จะเกิดการเรียนรู้อะไรต่อตนเองบ้าง

ข้อควรคำนึงในการกำหนดกิจกรรม ในการพิจารณากำหนดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน ควรจะคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ต้องเป็นกิจกรรมที่นำไปสู่การกำหนดกิจกรรม ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในขั้นสอนอย่างต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน
2. ต้องกำหนดเวลาให้เหมาะสมกับลำดับขั้นการสอน ซึ่งโดยทั่วไปจะใช้เวลาไม่เกินร้อยละ 20 ของเวลาเรียนทั้งหมด ซึ่งอาจยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม
3. ต้องกำหนดสิ่งที่จะช่วยกระตุ้นหรือเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ตื่นเต้น สนุกสนาน เพลิดเพลิน หรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนต้องกำหนดกิจกรรมที่เป็นไปได้ และเหมาะสมกับความสามารถและความถนัดของผู้สอนเอง ก็จะช่วยให้การสอนเกิดความสำเร็จได้มากขึ้น

2. ขั้นสอน เป็นการกำหนดกิจกรรมที่มีลักษณะสำคัญ 2 ขั้นตอนคือ

2.1 กิจกรรมแกนหลักเป็นการกำหนดกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตรงตามจุดประสงค์ปลายทางของการสอนในครั้งนั้นๆ ซึ่งถือว่าการกำหนดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงจึงมีความสำคัญมากที่สุดต่อการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ของบทเรียนเรื่องนั้นๆ ในการกำหนดกิจกรรมแกนหลักให้เกิดการเรียนรู้ตรงตามจุดประสงค์ปลายทางของการสอนแต่ละครั้งมีแนวทางในการปฏิบัติดังนี้

1. ต้องพิจารณาจุดประสงค์ปลายทางของการสอนในครั้งนั้นๆ ว่า มีพฤติกรรมตรงกับการเรียนรู้ชนิดใดนั้น จะพิจารณาเฉพาะคำกริยาของจุดประสงค์ปลายทางอย่างเดียวไม่ได้ จำเป็นต้องพิจารณาข้อความที่เป็นพฤติกรรมของวัตถุประสงค์ปลายทางเป็นสำคัญ จึงจะตัดสินได้ว่าจุดประสงค์ปลายทางของการสอนครั้งนั้นๆ ตรงกับการเรียนรู้ชนิดใด

2. ต้องเลือกหรือกำหนดกิจกรรมแกนหลักตามชนิดการเรียนรู้นั้นให้บรรลุผลตรงตามจุดประสงค์ปลายทาง

2.2 กิจกรรมทดสอบ เป็นการกำหนดกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ ความคิด การแก้ปัญหา ทักษะทางกายและเจตคติ ในการตอบปัญหาหรือแสดงพฤติกรรมต่างๆ เพื่อเป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับกิจกรรมแกนหลักหรือไม่ หากผู้เรียนยังไม่ เกิดการเรียนรู้ก็ควรจะให้คำแนะนำเพิ่มเติมหรือสอนใหม่โดยไม่ให้ผู้เรียนเสียกำลังใจจนสามารถเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ต้องการ

2.3. ชั้นสรุป เป็นการกำหนดกิจกรรมที่มีลักษณะสำคัญ 2 ขั้นตอนคือ

1. กิจกรรมสรุปบทเรียน เป็นการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียบเรียงความรู้ ความคิด และทักษะทางกาย แล้วสรุปเป็นแนวความคิดหรือมโนภาพหรือหลักการหรือข้อความสรุปบางอย่าง หรือลำดับขั้นของการปฏิบัติงาน ผู้สอนควรจะตระหนักถึงการกำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้แสดงออกร่วมกันโดยการอภิปรายหรือเขียนตอบก็ได้ตามความเหมาะสมแต่มิให้ผู้สอนเป็นผู้สรุปเสียเอง ครูควรเป็นเพียงผู้ช่วยแนะแนวทางบางประการเท่านั้น หรืออาจช่วยรวบรวมข้อสรุปเขียนไว้บนกระดานบ้างก็ได้ เพื่อเป็นการเน้นให้ชัดเจนอีกครั้งหนึ่ง หลังจากผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียนแล้วก็ต้องจดจำข้อสรุปนั้นๆต่อไป แต่อาจจำได้ไม่นานหรือลืมได้ง่าย ดังนั้น ผู้สอนควรหาวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนจำได้นาน

2. กิจกรรมฝึกทักษะเป็นการกำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เพิ่มเติมทักษะทางสมองหรือทางกายให้มีความชำนาญเพิ่มสูงขึ้น เช่น ทำแบบฝึกหัด ศึกษาค้นคว้า ทำรายงาน ทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำงานโครงการ เพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้เป็นต้น

จากการศึกษาค้นคว้าสรุปได้ว่า องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 อย่าง คือ
 ขั้นที่ 1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ในขั้นนี้ครูผู้สอนต้องอธิบายถึงจุดมุ่งหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากที่จะเรียนในเนื้อหา

ขั้นที่ 2 ชี้นสอน ในขั้นนี้ครูผู้สอนต้องกำหนดจุดประสงค์ว่านักเรียนมีพฤติกรรมตรงกับการเรียนรู้ชนิดใด และกำหนดกิจกรรมกิจกรรมให้บรรลุตามจุดประสงค์

ขั้นที่ 3 ชี้นสรุป ในขั้นนี้ครูผู้สอนต้อง ให้นักเรียนเนื้อหาสาระ เรียงลำดับความคิดถึงการเรียนรู้ที่ผ่านมา โดยสรุปออกมาโดยการนำเสนอ หรือ สรุปเป็นข้อความบางอย่าง

จากการศึกษาค้นคว้า สรุปได้ว่า องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีขั้นตอนลำดับที่ชัดเจน โดยส่วนใหญ่แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน เพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

6.4 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้

ชมพูนุช จันทร์ตื่น (2558) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้และการพัฒนานักเรียนเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญในการจัดกระบวนการให้ผู้เรียนเข้าสู่มาตรฐานและได้รับการพัฒนาตนเอง

กระบวนการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ผู้สอนจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเองจากการเป็นผู้บอกความรู้ให้จบไปในแต่ละครั้งที่เข้าสอนมาเป็นผู้อำนวยความสะดวก(Facilitator) ในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน กล่าวคือ เป็นผู้กระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุน จัดสิ่งเข้าและจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน เกิดการพัฒนาให้เต็มศักยภาพ ความสามารถ การจัดกิจกรรมจึงต้องเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ วิจัย สร้างสรรค์ ศึกษาและค้นคว้า ได้ลงมือปฏิบัติจนเกิด การเรียนรู้และค้นพบความรู้ด้วยตนเอง การพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพนักเรียน ควรมีหลักในการพัฒนากิจกรรมดังนี้

1) การวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อพัฒนานวัตกรรมในแต่ละบทเรียนโดยเน้นด้านความรู้ และด้านกระบวนการ

2) พัฒนาจัดหาสื่อ เครื่องมือในการช่วยจัดกิจกรรม

3) สร้างและพัฒนานวัตกรรมและกิจกรรมที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้รับองค์ความรู้ และสนุกสนานกับการเรียนรู้กิจกรรมต่างๆ

4) ปรับเปลี่ยนห้องเรียนให้มีบรรยากาศเป็นห้องเรียนแห่งการเรียนรู้

5) เชื่อมโยงห้องเรียนให้มือนักความรู้ในห้องและนอกห้องเรียนสู่องค์ความรู้ที่เป็นสากล

6) จัดให้มีการวัดและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอด้วยวิธีการที่เหมาะสมเพื่อทราบสภาพจริง แก้ไขและวางแผนพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษาค้นคว้าสรุปได้ การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ โดยเห็นผู้เรียนเป็นสำคัญที่ โดยสร้างและพัฒนานวัตกรรมให้มีความครอบคลุมทางด้านเนื้อหา และสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียน

6.5 การหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้

เผชิญ กิจระการ (2542) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้พิจารณาจากผลระหว่างการดำเนินการและเมื่อสิ้นสุดการดำเนินการใช้ในกรณีมีการสอนหลายครั้ง มีเนื้อหาสาระมาก มีการวัดผลระหว่างเรียนหลายครั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพ 85/85 หมายความว่า 85 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทุกคนได้จากการสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียน ประเมินผลงาน และการทดสอบย่อยท้ายแผน รวมเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 85/85 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทุกคนได้จากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 85 ประสิทธิภาพของค่าเฉลี่ยจึงเป็นร้อยละของค่าเฉลี่ยเมื่อเทียบกับกับคะแนนเต็มซึ่งต้องมีค่าสูงจึงจะชี้ให้เห็นประสิทธิภาพได้ ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้หรือสื่อวัตกรรมการจัดทำขึ้นจะมาจากผลลัพธ์ของการคำนวณ E1 และ E2 เป็นตัวเลขตัวแรก และตัวหลังตามลำดับ ถ้าตัวเลขใกล้ 100 มากเท่าไร ยิ่งถือว่ามีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งมีเกณฑ์ให้ใช้พิจารณารับรองประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนดังนี้

1. สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นจะต้องมีการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเพื่อการเรียนการสอนอย่างชัดเจนและสามารถวัดได้
2. เนื้อหาของบทเรียนที่สร้างขึ้นต้องผ่านกระบวนการวิเคราะห์ตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอน
3. แบบฝึกทักษะและแบบทดสอบต้องมีความเที่ยงตรงของเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการที่ได้วิเคราะห์ไว้ ส่วนความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบฝึกหัดและแบบทดสอบควรมีการวิเคราะห์ เพื่อนำไปใช้กำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนในแต่ละคำถาม
4. จำนวนแบบฝึกหัดต้องสอดคล้องกับจำนวนของวัตถุประสงค์และต้องมีแบบฝึกหัดและข้อคำถามในแบบทดสอบครอบคลุมทุกจุดประสงค์ของการสอน จำนวนแบบฝึกหัดและข้อ

คำถามในแบบทดสอบไม่ควรน้อยกว่าจำนวนวัตถุประสงค์

5. การทดสอบประสิทธิภาพของแผนจัดกิจกรรมเรียนรู้ตรงกับภาษาอังกฤษว่า (Developmental Testing) การตรวจสอบพัฒนาการเพื่อให้งานดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึง การนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้ Try-out เพื่อปรับปรุงแล้วนำไป ทดลอง สอนจริง (Trail Run) นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขเสร็จแล้วจึงผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก การทดลอง ใช้หมายถึง การนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้นเป็นต้นแบบ(Prototype) ไปทดลองใช้ตาม ขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแต่ละระบบ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ให้ เท่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ การทดลองสอนจริง หมายถึง การนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ทดลอง และปรับปรุงแล้วไปสอนจริง ในชั้นเรียนหรือสถานการณ์เรียนที่แท้จริง เป็นเวลา 1 ภาคเรียนเป็น อย่างน้อย

6. ความจำเป็นที่จะต้องทดสอบประสิทธิภาพในการดำเนินงานทุกประเภทต้องมีการ ตรวจสอบระบบนั้น เพื่อประกันว่ามีประสิทธิภาพจริงตามมุ่งหวัง การทดสอบประสิทธิภาพของ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความจำเป็นด้วยเหตุผลหลายประการ คือ

6.1 สำหรับหน่วยงานผลิตแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการประกัน คุณภาพ ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่าอยู่ในขั้นสูงพอเหมาะสมที่จะลงทุนผลิตออกมาเป็น จำนวนมาก หากไม่มีการทดสอบประสิทธิภาพก่อนแล้ว หากผลิตออกมาแล้วใช้ประโยชน์ไม่ได้ดีก็ จะต้องทำใหม่ เป็นการสิ้นเปลืองทั้งเวลา แรงงานและเงินทอง

6.2 สำหรับผู้ใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะ ทำ หน้าที่สอนโดยรับหน้าที่สร้างสภาพการเรียนรู้ให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มุ่งหวัง บางครั้งต้อง ช่วยครู สอน บางครั้งต้องช่วยสอนแทนครู(เช่น โรงเรียนที่มีครูคนเดียว) ดังนั้นก่อนนำแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ครูจึงควรมั่นใจว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพใน การช่วยให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้จริง การทดสอบประสิทธิภาพตามลำดับขั้น จะช่วยให้เราได้ แผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทางการสอนจริงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้สำหรับ ผลิตแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ การทดสอบประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่า เนื้อหาสาระที่บรรจุลงใน แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสม ง่ายต่อการเข้าใจ อันจะช่วยให้ผู้ผลิตมีความชำนาญ สูงขึ้น เป็นการประหยัดแรงงาน แรงสมอง เวลา และเงินทองในการเตรียมต้นแบบ

6.3 การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นระดับที่ผลิตแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความพึงพอใจว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้นมีค่าที่จะนำไปสอนนักเรียนและคุ้มค่าแก่การลงทุนเมื่อผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยประเมินผลพฤติกรรมผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดย กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E1 (ประสิทธิภาพกระบวนการ) และ E2 (ประสิทธิภาพผลลัพธ์)

1. ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional) คือ ประเมินต่อเนื่องซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อย หลาย ๆ พฤติกรรม เรียกว่า กระบวนการ (Process) ของผู้เรียนที่สังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม (รายงานกลุ่ม) และรายงานบุคคล ได้แก่ งานที่มอบหมาย และกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

2. ประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Transitional Behavior) คือ ประเมินผลลัพธ์(Product) ผู้เรียนโดยพิจารณาจากสอบหลังเรียนของผู้เรียน และการสอบไล่

ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่น่าพึงพอใจ โดยกำหนดเป็นร้อยละของผลเฉลี่ยของคะแนน การประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการสอบหลังเรียนของ ผู้เรียนทั้งหมดนั้น คือ E1/E2 ประสิทธิภาพกระบวนการ/ประสิทธิภาพผลลัพธ์

ตัวอย่าง 80/80 หมายความว่า เมื่อเรียนจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แล้ว ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองานได้ผลเฉลี่ย ร้อยละ 80 และสอบหลังเรียนได้คะแนน เฉลี่ยร้อยละ 80

การที่จะกำหนดเกณฑ์ E1/E2 ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็น ทักษะหรือเจตศึกษาอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้เช่น 75/75 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำ เพราะตั้งไว้เท่าใดมักจะ ได้ผลเท่านั้น เช่น ในระบบการสอนของไทยในปัจจุบันได้กำหนดเกณฑ์ โดยไม่ตั้งใจไว้ว่า 0/50 นั่นคือ กระบวนการมีค่า 0 เพราะครูมักไม่ไม่มีเกณฑ์เวลาให้งานหรือ แบบฝึกหัดแก่นักเรียน ส่วน คะแนนผ่าน คือ ร้อยละ 50 ผลปรากฏว่า คะแนนภาษาไทยนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยเฉลี่ยแต่ละปี เพียงร้อยละ 51 เท่านั้น

3. วิธีคำนวณหาประสิทธิภาพ

$$E_1 = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{B} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 x_i แทน คะแนนของนักเรียนแต่ละคนจากการทำใบงาน ใบกิจกรรม
 แบบทดสอบย่อย ทักษะกระบวนการ คุณลักษณะอันพึงประสงค์แต่ละสาระการเรียนรู้
 n แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด
 A แทน คะแนนเต็มระหว่างเรียน

$$E_2 = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 x_i แทน คะแนนของนักเรียนแต่ละคนจากการทำแบบทดสอบ หลัง
 เรียน
 n แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

การคำนวณหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตรดังกล่าวข้างต้น จะมีการนำคะแนน แบบฝึกหัด หรือผลงานในขณะประกอบกิจกรรมกลุ่มเดียว และคะแนนสอบหลังเรียนมาเข้าตาราง แล้วคำนวณหา E_1/E_2

โดยใช้วิธีคำนวณธรรมดา หากไม่อย่างใช้สูตรก็สามารถใช้การคำนวณหาค่า E_1/E_2 ได้ สำหรับค่า E_2 ของแต่ละแผนไม่มี ปัญหาในการคำนวณมากนัก เพราะอาจทำได้โดยการเอาคะแนน ของนักเรียนทั้งหมดมารวมกัน หาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบส่วนเพื่อหาค่าร้อยละ

สำหรับค่า E_1 คือ ค่าประสิทธิภาพของงานและแบบฝึกหัดนั้น ทำได้โดยการ เอาคะแนน งานทุกชิ้นของนักเรียนแต่ละคนมารวมกันและหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบส่วนเป็นร้อยละ

หลังจากคำนวณหาค่า E1 และค่า E2 แล้วผลลัพธ์ที่ได้มักจะใกล้เคียงกันและ ห่างกันไม่เกิน 5% ซึ่งเป็นตัวชี้ที่ยืนยันได้ว่านักเรียนได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่อเนื่อง ตามลำดับขั้นหรือไม่ก่อนจะมีการเปลี่ยนพฤติกรรมขั้นสุดท้าย หรืออีกนัยหนึ่งการที่นักเรียนจะ สอบไล่ได้เท่าไรเช่น 90% นั้น นักเรียนมีความรู้จริง หรือทำได้เพราะเดาสุ่ม เมื่อมีการรายงาน คะแนนเป็นเลข 2 ตัว เช่น 78/83 นั้นจะทำให้เราทราบว่า นักเรียนทำงานและทำแบบฝึกหัดทั้งปีได้ 78% และสอบไล่ได้ 83% เป็นการยืนยันการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมค่อนข้างแน่นอน

6.4 ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ

6.4.1 แบบเดี่ยว (1 : 1) เป็นทดลองกับผู้เรียน 1 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง เก่ง คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองแบบเดี่ยว นี้จะได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก แต่ไม่ต้องวิตกเมื่อปรับปรุงแล้วจะดีขึ้นมา ก่อนนำมาทดลอง แบบกลุ่ม ในขั้นนี้ E1/E2 ที่ได้จะมีค่า 60/60

6.4.2 แบบกลุ่ม (1 : 10) เป็นการทดลองกับผู้เรียน 6 – 10 คน (คละผู้เรียน เก่งกับ อ่อน) คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น ในคราวนี้คะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้น อีก เกือบเท่าเกณฑ์ประมาณ 10% นั่นคือ E1/E2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 70/70

6.4.3 แบบภาคสนาม (1 : 100) เป็นการทดลองกับผู้เรียนทั้งชั้น 40 – 100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง ผลลัพธ์ที่ได้ควรมีค่าใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2.5 % ก็ให้ยอมรับได้หากแตกต่างกันผู้สอนต้องกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร 83 เรียนรู้ใหม่โดยยึดสภาพความเป็นจริงเป็นเกณฑ์สมมติว่าทดสอบหาประสิทธิภาพแล้วได้ 85.5/85.4 ก็แสดงว่าชุดการสอนนั้นมีประสิทธิภาพ 83.5/85.4 ใกล้เคียงกับ 85/85 ที่ตั้งไว้แต่ ถ้าการทดลองเป็น 83.5/85.4 ก็ถือว่าเลื่อนขึ้นมาเป็นเกณฑ์ 85/85 ได้

เกณฑ์การให้คะแนน Scoring Rubric

7.1 ความหมายของ Scoring Rubric

ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2544) Scoring Rubric คือเกณฑ์การให้คะแนนที่ถูกพัฒนาโดยครูหรือผู้ประเมินที่ใช้วิเคราะห์ผลงานหรือกระบวนการที่ผู้เรียนได้พยายามสร้างขึ้น การประเมินผลงานของนักเรียนจะมี 2 ลักษณะคือ ผลงานที่ได้จากกระบวนการของนักเรียน และกระบวนการที่นักเรียนใช้เพื่อให้เกิดผลงาน จะประเมินในลักษณะใดขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ อาจจะประเมินลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือประเมินทั้งสองลักษณะก็ได้ ผู้ประเมินจะต้องตัดสินคุณภาพของผลงานหรือกระบวนการปฏิบัติงานของผู้เรียนแต่ละคนที่มีระดับที่แตกต่างกันหลายระดับ ระดับที่

แตกต่างกันอาจจะเป็นระดับคุณภาพของชิ้นงานที่ได้สร้างขึ้น หรือระดับของกระบวนการต่าง ๆ ที่ผู้เรียนแต่ละคนได้ใช้เพื่อให้เกิดผลงาน เพื่อให้การตัดสินใจสอดคล้องกับผู้เรียนแต่ละคน ผู้ประเมินจะต้องใช้เกณฑ์ในการประเมินคุณภาพชิ้นงานของผู้เรียน เกณฑ์อาจอยู่ในเชิงคุณภาพหรือปริมาณ อาจจะมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) หรือแบบตรวจสอบ (Checklist) โดยปกติจะใช้ Rubric ในการประเมินจุดประสงค์การเรียนรู้เดี่ยวหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของงานปฏิบัติ แต่การปฏิบัติงานที่มีซับซ้อน ผู้ประเมินจะต้องประเมินจุดประสงค์การเรียนรู้ที่หลากหลายและประเมินหลาย ๆ ส่วนของการปฏิบัติ นั่นคือผู้ประเมินจะต้องมีเกณฑ์การให้คะแนนที่มากมายเพื่อให้เหมาะกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต่างกัน หรือเหมาะกับแต่ละส่วนของการปฏิบัติงาน การให้คะแนนจะอยู่ในรูปของตัวเลข โดยปกติจะเป็น 0-3 หรือ 1-4 ในแต่ละระดับของคะแนนจะขึ้นอยู่กับระดับของคุณภาพของงาน ดังนั้นตัวเลข 4 อาจหมายถึงระดับคุณภาพสูงสุด เลข 3 เป็นระดับคุณภาพรองลงมา คุณภาพของงานในแต่ละระดับจะต้องใช้การอธิบาย (Rubric) ดังนั้นในแต่ละระดับคะแนนจะต้องอธิบายเป็นภาษาที่แสดงให้เห็นถึงคุณภาพของการปฏิบัติงานในระดับนั้น

7.2 ความสำคัญของเกณฑ์การให้คะแนน Scoring Rubric

การประเมินศักยภาพของผู้เรียนโดยให้ลงมือปฏิบัตินั้น ไม่มีคำเฉลยหรือคำตอบถูกที่แน่ชัดลงไปเหมือนแบบทดสอบเลือกตอบ การประเมินผลงานแต่ละชิ้นของผู้เรียนที่ได้ลงมือปฏิบัติจึงมีความจำเป็นที่จะต้องประเมินคุณภาพของงานอย่างเป็นปรนัย ซึ่งมันเป็นการยากที่จะทำได้ และได้ค้นพบการสร้างเกณฑ์การให้คะแนนหรือ rubric ขึ้นมาเพื่อกำหนดแนวทางในการตัดสินอย่างยุติธรรม และปราศจากความลำเอียง

Rubric จะต้องมี ความชัดเจนในเกณฑ์การให้คะแนนอย่างพอเพียงถึงขนาดที่ผู้ประเมิน 2 คนสามารถใช้ Rubric เดียวกันประเมินชิ้นงานของผู้เรียนชิ้นเดียวกันแล้วให้คะแนนได้ตรงกัน ระดับของความสอดคล้องในการให้คะแนนของผู้ประเมิน 2 คนที่ประเมินอย่างเป็นอิสระจากกันจะเรียกว่า ความเชื่อมั่น (Reliability) ของการประเมิน

7.3 องค์ประกอบของเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

Scoring rubric มีหลายองค์ประกอบ ในแต่ละองค์ประกอบก็มีประโยชน์ มีความสำคัญ องค์ประกอบมีดังนี้

7.3.1 จะมีอย่างน้อย 1 คุณลักษณะหรือ 1 มิติที่เป็นพื้นฐานในการตัดสินผู้เรียน

7.3.2 การนิยามและการยกตัวอย่างจะต้องมีความชัดเจนในแต่ละคุณลักษณะหรือมิติ

7.3.3 มาตรการให้คะแนนจะต้องเป็นอัตราส่วนกันในแต่ละคุณลักษณะหรือมิติ

7.3.4 จะต้องมีความมาตรฐานที่เด่นชัดในแต่ละระดับของการให้คะแนน

ในแต่ละระดับการให้คะแนนจะต้องมีความชัดเจนในการนิยาม และความกว้างของระดับคะแนนไม่ควรเกิน 6 ถึง 7 ระดับ ถ้ามีระดับของการให้คะแนนกว้างมากเกินไปจะมีความลำบากในการตัดสินความแตกต่างในแต่ละระดับ เช่น ความกว้างคะแนนเป็น 100 ทำให้ยากที่จะอธิบายว่าคะแนน 81 มีคุณภาพแตกต่างจาก 80 หรือ 82 อย่างไร และจะทำให้ความสอดคล้องของการประเมินด้วยผู้ประเมินหลายคนลดลงไป การจะกำหนดความกว้างของการให้คะแนนเป็นเท่าไรนั้น จะต้องมีความเหมาะสมและมีความชัดเจนในการนิยามที่ครอบคลุมตั้งแต่ แย่ที่สุด (poor) จนถึงดีเลิศที่สุด (excellent)

7.4 ชนิดของเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

Scoring Rubric มีอยู่ 3 ชนิดคือ

7.4.1. Holistic Rubrics เป็นเกณฑ์การให้คะแนนผลงานหรือกระบวนการที่ไม่ได้แยกส่วนหรือแยกองค์ประกอบการให้คะแนน คือจะประเมินในภาพรวมของผลงานหรือกระบวนการนั้น

7.4.2 Analytic Rubrics เป็นเกณฑ์การให้คะแนนที่แยกส่วนหรือองค์ประกอบคุณลักษณะของผลงานหรือกระบวนการ แล้วนำแต่ละส่วนหรือองค์ประกอบของคุณลักษณะมารวมกันเป็นคะแนนรวม

7.4.3 Annotated Holistic Rubrics ผู้ประเมินจะประเมินแบบ holistic rubrics ก่อน แล้วจึงประเมินแยกส่วนอีกบางคุณลักษณะที่เด่น ๆ เพื่อใช้เป็นผลสะท้อนในบางคุณลักษณะของผู้เรียน

การให้คะแนนแบบ holistic rubrics ใช้ได้ง่ายและใช้เพียงไม่กี่ครั้งต่อผู้เรียน 1 คน จะเป็นการประเมินในภาพรวมของทุกคุณลักษณะในการปฏิบัติงาน ส่วนการให้คะแนนแบบ analytic rubrics จะใช้บ่อยครั้งโดยจะประเมินแยกในแต่ละคุณลักษณะของงาน ซึ่งการประเมินแบบนี้จะมีประโยชน์เมื่อสนใจจะวินิจฉัยหรือช่วยเหลือผู้เรียนว่ามีความรู้ความเข้าใจในแต่ละส่วนหรือแต่ละคุณลักษณะของการปฏิบัติงานนั้น ๆ หรือไม่ ซึ่งจะมีส่วนให้ครูได้ช่วยเสริมสร้างหรือพัฒนาการเรียนรู้ในแต่ละคุณลักษณะของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

ส่วนแบบ annotated rubrics จะรวมข้อจำกัดของ holistic และ analytic ไว้ด้วยกัน เริ่มด้วยการประเมินในภาพรวมของการปฏิบัติงานด้วย holistic แล้วผู้ประเมินเลือกประเมิน

อีกเพียงบางคุณลักษณะของงานแบบ analytic ซึ่งการประเมินเพียงบางคุณลักษณะนี้จะไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงคะแนนที่ประเมินแบบ holistic ประโยชน์ก็คือจะมีความรวดเร็วในการประเมินและเป็นการให้ผู้ประเมินได้เลือกประเมินเฉพาะบางคุณลักษณะที่โดดเด่นเพียงไม่กี่องค์ประกอบเพื่อเป็นผลสะท้อน (feedback) ให้แก่ผู้เรียน แต่ไม่มีประโยชน์ในการวินิจฉัยผู้เรียนว่าบกพร่องในคุณลักษณะใด เพราะหลาย ๆ คุณลักษณะไม่ได้ถูกประเมิน

จากการศึกษา Scoring Rubric ผู้วิจัยได้เลือก Analytic Rubric เป็นเกณฑ์การให้คะแนนที่แยกส่วนหรือองค์ประกอบคุณลักษณะของผลงานหรือกระบวนการ แล้วนำแต่ละส่วนหรือองค์ประกอบของคุณลักษณะมารวมกันเป็นคะแนนรวม เพื่อให้สอดคล้องกับทักษะปฏิบัติ

ความรู้เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ

8.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537) กล่าวว่า ชุดฝึกหรือแบบฝึกปฏิบัติหมายถึง คู่มือให้นักเรียนต้องใช้ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนจากชุดการสอนเป็นส่วนที่นักเรียนบันทึกสาระสำคัญและทำแบบฝึกหัดด้วย มีลักษณะคล้ายแบบฝึกหัด แต่ครอบคลุมกิจกรรมที่ผู้เรียนพึงกระทำมากกว่าแบบฝึกหัด อาจกำหนดแยกเป็นแต่ละหน่วย เรียกว่า Worksheet หรือกระดาษคำตอบ ซึ่งเวลาเรียนผู้เรียนต้องถือติดตัวเวลาประกอบกิจกรรมต่าง ๆ

สัญญา โทธิดอกไม้ (2563) กล่าวว่า ชุดฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ต่าง ๆ จนเกิดความรู้ ความเข้าใจและเกิดความชำนาญ สามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง โดยกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในชุดฝึกนั้นจะครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน

จารุวรรณ คงเพชร (2560) กล่าวว่า ชุดฝึกทักษะ คือ แบบฝึกหรือชุดฝึก ที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้นักเรียน โดนมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถด้านใดด้านหนึ่งที่เป็นจุดบกพร่องหรือเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถที่เพิ่มขึ้น และมีจุดประสงค์ที่แน่นอนและชัดเจน กิจกรรมที่จัดมีความน่าสนใจและเร้าความสนใจ

จากการศึกษาค้นคว้าสรุปได้ว่า ชุดฝึกทักษะ คือ แบบฝึกที่สามารถครูผู้สอนจัดทำขึ้นให้นักเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายพัฒนาความสามารถของนักเรียน และในแบบฝึกทักษะจะครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน

8.2 การสร้างแบบฝึกทักษะ

กศยา แสงเดช (2545) ได้กล่าวแนะนำผู้สร้างแบบฝึกทักษะโดยยึดลักษณะชุดฝึกที่ดี ดังนี้

1. แบบฝึกที่ดีควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างแสดงวิธีทำที่ใช้ไม่ควรยากเกินไป เพราะจะทำความเข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายและเหมาะสมกับผู้ใช้เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนด้วยตนเองได้
2. แบบฝึกที่ดีมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึก ลงทุนน้อย ใช้ได้นาน ทนสมัย
3. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน
4. แบบฝึกที่ดีควรแยกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไปแต่ควรมีกิจกรรมหลายแบบเพื่อสร้างความสนใจ และไม่น่าเบื่อในการทำชุดฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนชำนาญ
5. แบบฝึกที่ดีมีทั้งแบบกำหนดคำตอบในแบบและให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำข้อความ รูปภาพในแบบฝึกควรเป็นสิ่งที่ผู้เรียนคุ้นเคยและตรงกับความสนใจของนักเรียน ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้นักเรียนจะเรียนได้เร็วในการกระทำที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ
6. แบบฝึกที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ให้รู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ หรือที่ตัวเองเคยใช้ จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น และรู้จักนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์และมองเห็นว่าสิ่งที่ได้ฝึกนั้นมีความหมายกับเขาตลอดไป
7. แบบฝึกที่ดีควรตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญา และประสบการณ์ เป็นต้น ฉะนั้น การทำแบบฝึกแต่ละเรื่องควรจัดทำให้มากพอและมีทุกระดับตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อว่านักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนจะได้เลือกทำตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้ประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึก
8. แบบฝึกที่ดีจัดทำเป็นรูปแบบเล่ม นักเรียนสามารถเก็บรักษาไว้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองต่อไป
9. การที่นักเรียนได้ทำชุดฝึกหัด ช่วยให้เห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ปัญหานั้น ๆ ทันที

10. แบบฝึกที่ชัดเจน นอกจากที่ในหนังสือเรียนแล้ว จะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่

11. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนไม่ต้องเสียเวลาในการลอกแบบฝึกจากตำราเรียนหรือกระดานดำ ทำให้มีเวลาและโอกาสได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ได้มากขึ้น

12. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายเพราะการพิมพ์เป็นรูปเล่มที่แน่นอนลงทุนต่ำ การใช้พิมพ์ลงกระดาษไขทุกครั้งไป นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ที่ผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนได้อย่างมีระเบียบและวินัย

จากการศึกษาค้นคว้าสรุปได้ว่า การสร้างชุดฝึกทักษะ ต้องสร้างขึ้นมาไม่ยากจนเกินไปควรปรับให้ง่าย ให้ผู้เรียนปกติได้ เพราะการที่ชุดฝึกทักษะยากเกินไปจะทำให้ ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้หรือซ่อมด้วยตัวเองได้ จะทำให้ผู้เรียนไม่รับทักษะอย่างเต็มที่

8.3 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. เป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครู
2. ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาได้ดีขึ้น
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในทางจิตใจมาก
4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน
5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนบทเรียนแล้ว
6. ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน
8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่ นอกเหนือจากในบทเรียน
9. ช่วยให้นักเรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง
10. ช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

ถวัลย์ มาศจรัส (2546) หน้า 21 กล่าวถึงประโยชน์ของชุดฝึกดังนี้

1. เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
2. ผู้เรียนมีสื่อสำหรับฝึกทักษะด้านการอ่าน การคิด การวิเคราะห์ และการเขียน

4. เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน
5. พัฒนาความรู้ และ เจตคติต่างๆ ของผู้เรียน

จากการศึกษาค้นคว้าสรุปได้ว่า ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ เป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่ นอกเหนือจากบทเรียน และช่วยอำนวยความสะดวกครูในการเรียนการสอน ช่วยให้ครูสามารถมองเห็นปัญหาต่างๆ ได้ชัดเจน

8.4 การหาคุณภาพแบบฝึกทักษะ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545) กล่าวว่า การทดลองหา ประสิทธิภาพของสื่อจะต้องนำสื่อไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไป ทดลองสอนจริง (Trial Run) เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข เสร็จแล้วจึงดำเนินการผลิต เป็นจำนวนมาก หรือใช้สอนในชั้นเรียนตามปกติได้ซึ่งการทดสอบมีขั้นตอน ดังนี้

1. สำหรับทดลองแบบเดี่ยว (1:1) เป็นการทดลอง ครู 1 คน ต่อเด็ก 1 คน ให้ทดลองกับเด็กก่อนเสียก่อน ทำการปรับปรุงแล้วนำไปทดลองกับเด็กปานกลาง และ นำไปทดลองกับเด็กเก่ง อย่างไรก็ตามหากเวลาไม่อำนวยและสภาพการณ์ไม่เหมาะสมก็ สามารถทดลองกับเด็กอ่อนหรือปานกลาง
2. สำหรับการทดลองแบบกลุ่ม (1:10) เป็นการทดลองที่ครู 1 คนต่อ เด็ก 5 - 10 คน โดยให้เด็กคละกันทั้ง เก่ง ปานกลาง และอ่อน ห้ามทดลองกับเด็กอ่อน ล้วนหรือเลือกมาทดลองจะต้องมีนักเรียนคละกันไม่ควรเลือกห้องเรียนที่มีเด็กเก่ง หรือ อ่อนล้วน
3. สำหรับการทดลองแบบกลุ่ม (1:100) เป็นการทดลองที่ครู 1 คนต่อ เด็ก 30-40 คนโดยให้เด็กคละกันทั้ง เก่ง ปานกลาง อ่อน ห้ามทดลองกับเด็กอ่อนล้วน หรือเลือกมาทดลองจะต้องมีนักเรียนคละกันไม่ควรเลือกห้องเรียนที่มีเด็กเก่งหรืออ่อนล้วน หลังการทดลองคำนวณหา ประสิทธิภาพ แล้วปรับปรุงแล้วผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับ เกณฑ์ที่ตั้งไว้ต่ำกว่าเกณฑ์ได้ไม่เกิน 2.5%

จากการศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะนั้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอรูปแบบชุดฝึกทักษะดังนี้

ตารางที่ 1 ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกทักษะ

ขั้นที่	หัวข้อ	สาระสำคัญ
1	กำหนดวัตถุประสงค์	กำหนดวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1. การปฏิบัติทักษะเชบ็ต 2 ชั้น 2. การปฏิบัติทักษะ 6 พยางค์ 3. การปฏิบัติทักษะ เชบ็ต 3 ชั้น
2	ศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหา	โดยการศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาจากคำอธิบายรายวิชา และแนวคิดของ เดวีส์ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของเด็กได้ตามความสามารถและจัดทำแบบฝึกหัด เพื่อเสริมสร้างพัฒนา
3	สร้างชุดฝึกทักษะ ปฏิบัติทดลองชุดตาม แนวคิดของ เดวีส์	แบบทดสอบทักษะ จะต้องไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป ผู้เรียนจะต้องสามารถปฏิบัติได้ตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด

ข้อมูลทั่วไปวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

1. บริบทวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ก่อตั้งเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2524 โดยให้สังกัดกองศิลปศึกษา กรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการให้เปิดทำการสอนนักเรียนตั้งแต่ระดับนาฏศิลป์ชั้นต้นจนถึงระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และ สังคม แห่งชาติระยะ 4-5 ในด้านการศึกษาที่จะต้องพัฒนาและ ขยายการศึกษาด้านนาฏศิลป์และ ดุริยางค์ไทย ปัจจุบันได้รับการจัดตั้งเป็นหน่วยงานในสังกัด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

2. วิสัยทัศน์และแนวนโยบายการพัฒนา

โดยจะเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และแผนยุทธศาสตร์ของสถาบันมาเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบความคิดประกอบกับบริบทของวิทยาลัยซึ่งมีจุดแข็งในเรื่องผลงานการแสดงด้านนาฏศิลป์ดนตรีพื้นบ้านอีสานอยู่เดิมและการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับความเจริญก้าวหน้า

ของเทคโนโลยีและภาวะการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่รวดเร็วในปัจจุบัน จึงกำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาวิทยาลัยไว้ ดังนี้

3. วิสัยทัศน์ (Vision)

“วิทยาลัยนาฏศิลป์ภาพลัทธิเป็นศูนย์กลางการศึกษาด้านดนตรีและนาฏศิลป์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”

4. ปรัชญา

“สาธุโช สิปปกํ นาม อปิ ยาทีสกี ทิสํ”

ขึ้นชื่อว่าศิลปะ แม้นเช่นใดเช่นหนึ่ง ก็ยังประโยชน์ให้สำเร็จได้

5. ปณิธาน

“มุ่งมั่นจัดการศึกษา ส่งเสริม อนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม”

6. พันธกิจ (Mission)

6.1 จัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดนตรีและคีตศิลป์ ระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงระดับอุดมศึกษาที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคมในระดับชาติหรือนานาชาติ

6.2 สร้างงานวิจัย งานสร้างสรรค์ นวัตกรรมที่เป็นองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ ดนตรีและคีตศิลป์ ที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อสังคม

6.3 เป็นศูนย์กลางแหล่งเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดนตรี คีตศิลป์ การแสดงพื้นบ้านอีสานและให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน

6.4 อนุรักษ์ พัฒนา สืบสาน จัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมและเผยแพร่ผลงานด้านนาฏศิลป์ ดนตรี คีตศิลป์และการแสดงพื้นบ้านอีสานเป็นที่ยอมรับ สร้างคุณค่าแก่ชุมชน สังคมในระดับชาติและนานาชาติ

6.5 บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาคุณภาพองค์กรและความก้าวหน้าทางวิชาการให้กับบุคลากรของวิทยาลัย กำหนดเป็นนโยบายรายด้าน ดังนี้

6.5.1 ด้านวิชาการ

6.5.1.1 ส่งเสริมพัฒนาระบบไอที จัดทำสื่อนวัตกรรมทางการศึกษา ห้องเรียนมีอินเทอร์เน็ตและมัลติมีเดียทุกห้องการจัดการศึกษาแบบ Active Learning เพื่อยกระดับเป็น smart classroom ให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้

6.5.1.2 ส่งเสริมและพัฒนาต่อยอดทักษะวิชาชีพกับครูผู้เชี่ยวชาญทุกสาขาวิชาเอกและจัดตั้งคลินิกวิชาการ

6.5.1.3. ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพทางการศึกษารองรับการประเมินทุกระดับ

6.5.2 ด้านศิลปวัฒนธรรม

6.5.2.1 ส่งเสริมสนับสนุนสร้างโอกาสให้นักเรียน นักศึกษามีการฝึกทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีการจัดการ ด้านนาฏศิลป์ ดนตรี คีตศิลป์ อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้นักเรียนมีความชำนาญในทักษะวิชาชีพและเผยแพร่ผลงานสู่ประชาชน สังคม

6.5.2.2 ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการสร้างงานวิจัย งานสร้างสรรค์ นวัตกรรม และการบริการทางวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดนตรี คีตศิลป์ อันจะนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่ม

6.5.2.3 อนุรักษ์สร้างสรรค์ผลงานและจัดเก็บองค์ความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาของท้องถิ่นของชาติเป็นศูนย์กลางในการจัดงานวันอนุรักษ์มรดกไทย ให้เป็นที่ยอมรับในระดับท้องถิ่น และระดับสากล

6.5.3 ด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา

6.5.3.1 ส่งเสริมและบูรณาการกิจกรรมที่มุ่งเน้นค่านิยมที่ดี คุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลูกฝังความรัก ความศรัทธาต่อวิทยาลัยและสถาบัน

6.5.3.2 จัดระบบการกำกับดูแล ปกป้อง ติดตาม นักเรียนนักศึกษา เป็นรายบุคคล เผื่อระวังปัญหาเรื่องยาเสพติด สิ่งผิดกฎหมายอย่างใกล้ชิดเพื่อให้วิทยาลัยเป็นสถานศึกษาที่ปลอดยาเสพติดสิ่งผิดกฎหมาย

6.5.3.3 ส่งเสริม พัฒนาให้นักเรียน นักศึกษามีสุขลักษณะที่ดี สุขภาพอนามัยสมบูรณ์ โดยจัดกิจกรรมอย่างสร้างสรรค์หลากหลายและเหมาะสม

6.5.4 ด้านการบริหารจัดการ

6.5.4.1 ส่งเสริมสนับสนุน พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้ตระหนักในกฎระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ให้ได้รับขวัญกำลังใจอย่างยุติธรรมบริหารจัดการองค์กรภายใต้แนวคิดตามหลักธรรมาภิบาล

6.5.4.2 พัฒนาระบบไอทีอินเทอร์เน็ตเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลง ความก้าวหน้ามีระบบฐานข้อมูลเทคโนโลยีและระบบการติดตามประเมินผลเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาระบบงานให้เกิดความประหยัดคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพสูงสุดยกระดับการบริหารจัดการวัฒนธรรมสู่มาตรฐานสากล

6.5.4.3 พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน สภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคาร สถานที่ให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้และทันสมัย เน้นการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่า น่าอยู่ น่าเรียน

แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546, น. 793) กล่าวว่า “พึง” เป็นคำ ช่วย กิริยาอื่น แปลว่า ควร เช่น พึงไป ควรไป พึงใจ พอใจ ชอบใจ พึงพอใจ

ดชนี สอนรัมย์ (2558) ความรู้สึกนึกคิดหรือพฤติกรรมที่แสดงออกต่อสิ่งต่างๆ ในสถานการณ์ ต่างๆ ซึ่งได้ออกมาหลังจากได้รับประสบการณ์ในสิ่งที่ตรงความต้องการของมนุษย์ หรือรู้สึกมีความสุข เมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ดังนั้นความพึงพอใจในการเรียน หมายถึง ความรู้สึก ความ คิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู หรือกิจกรรมทางการเรียนที่ได้รับ มอบหมาย

M. M Scott (1970) ได้เสนอแนวคิดในเรื่องการจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะ ให้เกิดผลเชิงปฏิบัติ มีลักษณะดังนี้

1. งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้นจะมีความหมายสำหรับผู้ทำ
2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้ โดยใช้ระบบการทำงานและการ ควบคุมประสิทธิภาพ

3. เพื่อให้ได้ผลงานในการสร้างสิ่งจูงใจภายในเป้าหมายของงาน จะต้องมีลักษณะ ดังนี้

- 3.1 คนทำงานมีส่วนในการจูงใจเป้าหมาย
- 3.2 ผู้ปฏิบัติได้ทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง
- 3.3 งานนั้นสามารถทำสำเร็จได้

ทักษิณ คุณพิภาค (2561) กล่าวว่า ความพึงพอใจนั้น บุคคลพยายามที่สร้างความพึงพอใจ ให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดเป็นอันดับแรกก่อน เมื่อความต้องการนั้นได้รับความพึงพอใจ ความ ต้องการนั้นก็หมดลงและเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลพยายามสร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่ สำคัญที่สุดลำดับต่อไป แต่เมื่อต้องการแต่ละขั้นได้รับความพึงพอใจและก็จะมีความต้องการในชั้น ลำดับต่อไป

ละมัย เหลือผล (2560) กล่าวว่า ความพึงพอใจนั้นเป็นความรู้สึกหรือเป็นทัศนคติ ของบุคคลที่มี ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลนั้นได้บรรลุถึงความต้องการ หรือจุดมุ่งหมายของตนเองที่ กำหนดไว้ และระดับความพึงพอใจนั้นยังขึ้นอยู่กับ ประสบการณ์ของคนนั้นๆ ด้วยซึ่งเป็นสิ่งที่

ละเอียดอ่อนที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับความต้องการทางจิตใจของบุคคลและเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงาน

จากแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจสรุปได้ว่า ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้นั้นได้รับสิ่งที่ปรารถนา เป็นทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในสถานการณ์ต่างๆ เช่น นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการสอนของครู เนื่องจากเข้าใจง่าย และได้รับความรู้ที่ตนเองปรารถนาจะเรียนรู้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

11.1 งานวิจัยในประเทศ

พันธุ์เอก ใจหลวง (2561) การพัฒนาชุดการสอนสาขาวิชาทฤษฎีดนตรีสากลชั้นพื้นฐาน ชั้นปีที่1ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ สรุปผลได้ดังนี้ 1. ชุดการสอนเรื่องทฤษฎีดนตรีสากลชั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ วิชาเอกดนตรีสากลชั้นปีที่1 มีประสิทธิภาพมีค่า80.22/88.89 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 2.นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.97 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.1

พิชรสกนธ์ โพธิ์ และ ชัยพลกษณ์ เมฆรา (2561) การสร้างชุดการสอนทักษะการบรรเลงลิเวอร์พูลเบื้องต้น สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้ 1. หลังจากนักเรียนได้ใช้ชุดการสอนทักษะการบรรเลงลิเวอร์พูลเบื้องต้นนักเรียนมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 80.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ70 2.นักเรียนมีความพึงพอใจในการใช้ชุดการสอนทักษะการบรรเลงลิเวอร์พูลเบื้องต้นที่สร้างขึ้นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 จากคะแนนเต็ม 5.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์กำหนดไว้คือระดับ ≥ 3.51

บวรภัค รุจิเวชนนท์ และคณะ (2561) การพัฒนาชุดการสอนเทคนิค การปฏิบัติ ท롬โบนเบื้องต้น สรุปได้ว่า การศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 4 คน พบว่า ผลคะแนนการปฏิบัติ ท롬โบนของนักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นในทุกหัวข้อหัวข้อที่มีคะแนนก่อนการเรียนมากที่สุดคือ การพัฒนาคุณภาพเสียง อันดับสองคือการปฏิบัติบิทเพลง อันดับสาม คือการเล่น LipSlur และอันดับสี่คือการเล่น Scale หัวข้อที่มีคะแนนหลังการเรียน มากที่สุดคือ การพัฒนาคุณภาพเสียง รองลงมาคือ การเล่น Lip Slur อันดับสามคือ การเล่น Scale และอันดับสี่ คือ การปฏิบัติบิทเพลง หัวข้อที่มีการพัฒนามากที่สุดโดย ดูจากผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนอันดับ หนึ่งการพัฒนาคุณภาพเสียง อันดับสองคือการเล่น Scale อันดับสามคือการเล่น Lip Slur และอันดับสี่คือการเล่น ปฏิบัติบิทเพลง นักเรียนทุกคนมีความเห็นว่าชุดการสอนที่ใช้ มีเนื้อหาที่เข้าใจง่ายและ ชัดเจน ไม่ซับซ้อนเกินไป

และไม่ยากเกินไป แม้จะเป็นผู้เริ่มต้นปฏิบัติทอมนบอนก็ สามารถปฏิบัติได้ เทคนิคที่ได้เรียนรู้เพิ่มเติม จากชุดการสอนคือ การปฏิบัติโน้ตต่อ เนื่องโดยไม่ใช้ลิ้นในโน้ตที่มีระดับเสียงต่างกันหรือการเล่นโน้ต ต่อเนื่องในโน้ตที่ข้าม ระดับเสียงกัน รวมถึงช่วยในเรื่องการออกเสียงและการรักษารูปปากในการ ปฏิบัติ โน้ตในระดับเสียงต่างๆ สามารถควบคุมเสียงได้ดีขึ้นและสามารถนำสิ่งต่างๆที่ได้ เรียนรู้มาใช้ ในรูป แบบของการปฏิบัติ เพลงได้ ซึ่งในทุกๆ ชุด การสอนมีความยากง่าย ต่างกันไป บางชุดการสอน ที่ไม่เคยปฏิบัติมาก่อนจึงทำให้รู้สึกว่ายากในต้องเริ่มต้น ปฏิบัติ แต่พอได้ฝึกซ้อมก็สามารถปฏิบัติได้

ภราดร ทรงวิชา และ พรพรรณ แก่นอำพรพันธ์ (2563) การสร้างชุดการสอนเรื่องทฤษฎี คอร์ดเทนชัน โดยใช้รูปแบบการสอนกระบวนการ คิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เครื่องมือเอก กีตาร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร สรุปได้ว่า 1. ผลการวิจัย จากการใช้ชุดการสอนเรื่องทฤษฎีคอร์ดเทนชันสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เครื่องมือเอกกีตาร์ คณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร พบว่า ประสิทธิภาพชุดการสอนเป็นไป ตามเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ โดย ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการประเมินระหว่างเรียน คือ 78.46 และมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการประเมินหลังเรียนคือ 82.14 2. การศึกษาเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อ ชุดการสอน พบว่า เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนการสอน นักศึกษามีเจตคติเชิงบวกที่ มากที่สุดต่อชุด การสอน โดยนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 คน ได้ทำแบบประเมินเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งผลการ ประเมินเจตคติ หลังการเรียน มีผลคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.82 ซึ่งหมายถึงมีเจตคติเชิงบวกต่อชุดการ สอนอยู่ในระดับ มากที่สุด

หญิงจิ่ง และ ชัยพฤกษ์ เมฆรา (2561) การสร้างชุดการสอนแบบฝึกทักษะจางงเหยาของกู่ เจิงสำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่13ปีขึ้นไป สรุปได้ว่า การวิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนแบบฝึกทักษะจา งงเหยาของกู่เจิง สำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่ 13 ปี ขึ้นไป มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างชุดการสอนแบบฝึก ทักษะจางงเหยาของกู่เจิงสำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่13ขึ้นไปและศึกษาประสิทธิผลของ ชุดการสอนที่ สร้างขึ้นผลการวิจัยด้านการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จัดทำชุดการสอนแบบฝึกทักษะจางง เหยาของกู่เจิงสำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่13ปีขึ้นไปและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ รวบรวมข้อมูล แล้ว ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้โดยให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ และ ความชำนาญในการสอนดนตรี จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ประเมินหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) อีก ทั้งได้นำไปทดลองใช้ก่อนการนำไปใช้จริงโดยผู้วิจัยนำชุด การสอนแบบฝึกทักษะนี้ไปทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริงโดยใช้บทเรียน ตามแผนจัดการเรียนรู้คาบที่1-3 กับผู้เรียนอายุ13ปีที่สมัครเรียนกู่เจิงจำนวน2คนซึ่งเลือกแบบเฉพาะเจาะจงโดยมีเกณฑ์การ คัดเลือก

คือเป็นผู้เรียนที่มีพื้นฐานทักษะการเล่นดนตรีแต่ไม่เคยเรียนกู่เจิงมาก่อนเพื่อหาข้อบกพร่องและปรับปรุงให้ชุดการสอน ทักษะที่สร้างขึ้นมีความสมบูรณ์มากที่สุดและได้นำไปทดลองใช้โดยการจัดการเรียนการสอนเป็นการสอนแบบตัวต่อตัวโดยผู้เรียน 1 คน ใช้เวลาคาบละ 1 ชั่วโมงรวมทั้งหมด 10 คาบเรียน ซึ่งงานวิจัยนี้ใช้กลุ่มประชากรทั้งหมด 5 คน ใช้เวลารวมทั้งหมด 50 คาบ เรียน โดยทำการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 10 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2558 ถึงวันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2558 โดยใช้ โรงเรียน Music & Language House อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เป็นสถานที่ในการจัดการเรียนการสอน และทดสอบหลังเรียน เพื่อ นำผลไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมุติฐานการวิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าประสิทธิผลของการใช้ชุดการสอน แบบฝึกทักษะจากวงเหยาของกู่เจิงสำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่13ปีขึ้นไปมาหาค่าร้อยละ(Percentage) ประสิทธิผลของชุดการสอน พบว่าหลังจากผู้เรียนได้ใช้ชุดการสอนแบบฝึกทักษะจากวงเหยาของกู่เจิงสำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่13ปีขึ้นไปผู้เรียนมีคะแนนการ ทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ85.87ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ80

ชนก วรรณกุล (2557) การสร้างชุดการสอนวิชาทฤษฎีดนตรีสากลเรื่องชิ้นคู่และ ทริยแอด โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน แบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ สรุปผลสำรวจวิจัย ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ปรากฏดังนี้1. ได้ชุดการสอนวิชาทฤษฎีดนตรีสากลเรื่องชิ้นคู่และทริยแอดโดยใช้รูปแบบการเรียน การสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ เป็นชุดการสอนประกอบการบรรยาย ซึ่งประกอบด้วย เนื้อหาวิชาการใช้ชุด การสอนสำหรับผู้สอนและนักศึกษา แผนการจัดการเรียนรู้ 4 คาบ แบบฝึกหัดประกอบกิจกรรม แบบทดสอบระหว่างเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน 2.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอน แบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำสูงกว่า นักศึกษากลุ่มควบคุมที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ อย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ 3. คะแนนเฉลี่ย จากการทำแบบสอบถามความพึง พอใจของนักศึกษากลุ่ม ทดลองที่มีรูปแบบการเรียน การสอนแบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำมีค่าเท่ากับ 4.35 และมีส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.57

ว่าที่ร้อยตรี อรรถวัตร ทิพย์เลิศ (2560) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะปฏิบัติกีตาร์ตามแนวคิดของเดวีส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 การวิจัย พบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการปฏิบัติกีตาร์ตามแนวคิดของเดวีส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ (80.38 / 83.46) เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการปฏิบัติกีตาร์ตามแนวคิดของเดวีส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมิขิขุญ เท่ากับ 0.6356 แสดงว่า แผนการจัด

กิจกรรมการเรียนรู้นี้ ทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นเท่ากับ 63.56 หรือคิดเป็นร้อยละ 63.56 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการปฏิบัติกีตาร์ตามแนวคิดของเดวีส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนภูมิพิชญ โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก (3.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ทุกข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่วิชาการปฏิบัติกีตาร์เป็นวิชาที่ทำให้เกิดความสนุกสนาน 4.35) รองลงมาคือ การปฏิบัติกีตาร์เป็นวิชาที่น่าสนใจมาก(4.31) และ วิชาการปฏิบัติกีตาร์เป็นวิชาที่ฝึกฝนได้ (4.23) 4) ผลการวิเคราะห์ทักษะการปฏิบัติกีตาร์ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการปฏิบัติกีตาร์ตามแนวคิดของเดวีส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทักษะปฏิบัติหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน

มัญชสา สุขนิยม (2560) การพัฒนาทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรี ตามแนวคิดของเดวีส์มีประสิทธิภาพ (E/E) เท่ากับ 88,04/96.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (85/85) 2) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 88.04 โดยมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ เครื่องดนตรี คีย์บอร์ดตามแนวคิดของเดวีส์โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

11.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

Beasley W.F. (1979) ได้ศึกษาผลการฝึกทักษะภาคปฏิบัติซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ในกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเฉพาะวิชาที่เน้นการปฏิบัติจริงและวิธีการติดต่อการทำปฏิบัติการทดลองเคมีของนักเรียนวิชาเคมีพื้นฐานเพื่อศึกษาผลการฝึกทักษะด้วยการปฏิบัติด้วยทักษะการทดลองอย่างเดียว ผลการฝึกทักษะด้วยการคิดอย่างเดียวและผลการฝึกทักษะด้วยการปฏิบัติทดลองและการคิดร่วมกัน โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่ม 3 กลุ่ม คือกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม การปฏิบัติการทดลองใช้เกณฑ์ในการประเมิน 2 เกณฑ์ คือความถูกต้องแม่นยำและความคงที่แน่นอน โดยใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาขณะทำการทดลอง ทำการสังเกต 3 สัปดาห์แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ความแปรปรวน จากการศึกษาพบว่าทักษะภาคปฏิบัติของนักศึกษาที่ได้รับการฝึกทักษะแบบต่างๆ กัน 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและนักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะด้วยการปฏิบัติทดลองแตกต่างจากกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งแสดงว่าการฝึกทักษะด้วยการปฏิบัติทดลอง ทำให้มีเทคนิคการทดลองถูกต้องแม่นยำ

Marlene Kay Hanson (2001) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการให้เหตุผลเชิง มิติสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นอนุบาล โดยการสอนดนตรีตามการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้นของโคตาย เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง ใช้ระยะเวลาในการทดลองทั้งสิ้น 7 เดือน ประชากรคือ นักเรียนในระดับชั้น อนุบาล จากโรงเรียนประณมกลาเชียร์ เกทเวย์ (Glacier Gateway) ในเมืองโคลัมเบีย ฟอลล์ (Columbia Falls) รัฐมอนทานา (Montana) จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 54 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ซึ่งทุกกลุ่มจะต้องทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มที่ 1 ทดลองโดยการสอนดนตรีตาม ทฤษฎีของโคตาย (n=18) กลุ่มที่ 2 ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (n=18) และกลุ่มที่ 3 กลุ่มควบคุม (n=18) ไม่ได้รับการสอนดนตรีทั้งในชั้นเรียนและจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน พบว่า การใช้พื้นที่และ จังหวะ การใช้พื้นที่ และการไม่ใช้พื้นที่ (ทางวาจา) เป็นตัวแปรตาม การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน ของทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างที่เป็นนัยสำคัญ ในการทดสอบก่อนเรียน การทดสอบหลังเรียน หรือ การเพิ่มขึ้นของคะแนน (การทดสอบหลังเรียน-การทดสอบก่อนเรียน) ของการวัดทั้ง 3 แบบ

Davis Josic (2014) ได้ศึกษาเรื่อง การวิจัยเกี่ยวกับวิธีการการศึกษา ดนตรีคลาสสิกได้รับการสนับสนุนและให้บริการแก่เด็ก ๆ ในสหรัฐอเมริกา ด้วยการตรวจสอบ ความสัมพันธ์ระหว่างชนชั้นทางสังคม และการเข้าถึงของดนตรีคลาสสิกการศึกษาสำหรับ เยาวชน ใช้แนวคิดทฤษฎีของไฮเวิร์ด เบคเกอร์ Iarcan เนตต์ และปีแอร์ บูร์ดิเยอ เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ปกครองที่มีเด็กสมัครเรียนดนตรีเอกชน สัมภาษณ์นักการศึกษา และนักดนตรีมืออาชีพที่มีประสบการณ์การสอน ผลการวิจัยพบว่า เพลงคลาสสิกเฉพาะ เพลงเด็ก มีความสัมพันธ์ในการลดชนชั้นทางสังคม และการเปิดเพลงสามารถทำให้ชีวิต ของเยาวชนในทางที่ดีและมีความหมายในชีวิตมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดการกระทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์จำนวน 3 คน ปีการศึกษา 2/2564

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 2.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์
- 2.2 แบบประเมินทักษะปฏิบัติกลองชุดแบบ Scoring Rubric
- 2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

3.1.1 ผู้วิจัยศึกษาหลักสูตรนาฏดุริยางค์ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรม แล้วนำมาวิเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานและตัวชี้วัดที่ผู้เรียนพึงรู้ และปฏิบัติได้

3.1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการสอนของเดวีส์ และ ขั้นตอนการฝึกทักษะด้านดนตรี

3.1.3 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี โดยเน้นที่ทักษะปฏิบัติของเดวีส์

3.1.4 ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติกลองชุด และ เทคนิคการบรรเลง Drumfill เซปต์ 2 ชั้น, 6 พยางค์ และ เซปต์ 3 ชั้น โดยปรับตามแนวคิดของเดวีส์

3.1.5 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ จำนวน 3 แผน รวม 32 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็น แบบฝึกหัด จำนวน 3 เรื่องละ 10 ข้อ รวมเป็น 30 ข้อ 60 คะแนน และ แบบฝึกทักษะ Drumfill จำนวน 3 เรื่องละ 5 ข้อ รวมเป็น 15 ข้อ 60 คะแนน เต็มของกิจกรรมการเรียนรู้ เท่ากับ 120 คะแนน

ตารางที่ 2 โครงสร้างแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์	เนื้อหา	ชั่วโมง
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 ตามแนวคิดของเดวีส์ ทักษะปฏิบัติเซปต์ 2 ชั้น	1. ทักษะการปฏิบัติเซปต์ 2 ชั้น โดยใช้แนวทางทักษะปฏิบัติของเดวีส์	12
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 ตามแนวคิดของเดวีส์ ทักษะปฏิบัติ 6 พยางค์	2. ทักษะการปฏิบัติ 6 พยางค์ โดยใช้แนวทางทักษะปฏิบัติของเดวีส์	12
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 ตามแนวคิดของเดวีส์ ทักษะปฏิบัติ เซปต์ 3 ชั้น	3. ทักษะการปฏิบัติเซปต์ 3 ชั้น โดยใช้แนวทางทักษะปฏิบัติของเดวีส์	12
	รวม	36

3.1.6 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ทั้ง 3 แผนเสนอ ต่ออาจารย์ ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องสอดคล้อง และ องค์ประกอบ เพื่อหาข้อบกพร่องในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.1.7 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ประกอบด้วย

1. ดร. กิตติศักดิ์ สินธุโคตร อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาศาสตร์
วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร
2. รองศาสตราจารย์ พิภพ สอนโย อาจารย์ประจำ สาขาดุริยางคศิลป์ไทย
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้าน การวัดผลและประเมินผล
3. นายวัชระ หอมหวล อาจารย์ประจำ สาขาดุริยางคศิลป์สากล
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีสากล
4. ดร.กานนท์ เวชกามา อาจารย์ประจำ สาขาดุริยางคศิลป์สากล
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีสากล
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรรคพงษ์ ภูถายยาว อาจารย์ประจำ สาขาดุริยางคศิลป์สากล
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีสากล

ตรวจสอบความถูกต้อง โดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) นำมาหาค่าเฉลี่ยแล้วนำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมาย และเปรียบเทียบเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

3.1.8 ผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.28, S.D. = 0.5 เมื่อเทียบกับเกณฑ์แล้วมีความเหมาะสมมาก

3.1.9 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์แล้วนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 แบบประเมินทักษะปฏิบัติทดลองชุด Scoring Rubric

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์

สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ โดยผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการสร้างแบบประเมินทักษะปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

3.2.1 ศึกษาหลักและวิธีการสร้างแบบประเมินผล องค์ประกอบในการสร้างแบบประเมินทักษะ Scoring Rubric ขั้นตอนในการสร้างแบบประเมินทักษะ โดยศึกษาจากหนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลทางการศึกษา

3.2.2 วิเคราะห์เนื้อหาสาระสำคัญ ในกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ที่สร้างขึ้น เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ที่จะใช้ในการประเมิน

3.2.3 ดำเนินการสร้างแบบประเมินทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา พิจารณาในเรื่องหัวข้อที่จะใช้ประเมิน โดยแบบประเมินทักษะปฏิบัติทดลองชุด สร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถด้านการปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยให้คะแนนดังนี้

ตารางที่ 3 โครงสร้างแบบประเมินทักษะกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

แบบประเมินทักษะปฏิบัติแบบฝึกหัด

คะแนน หัวข้อ	น้อย (0.5)	ปานกลาง (1)	ดี (1.5)	ดีมาก (2)
เข้บ้ต 2 ช้่น	- ปฏิบัติติดขัดและ หยุดชะงัก - จับไม้กลองถูกต้อง ตามลักษณะ Matchgrip	- ปฏิบัติได้แต่มี หยุดชะงักบ้างเป็น บางจังหวะ - จับไม้กลองถูกต้อง ตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตรา ความเร็วต่ำกว่า 100 Bpm	- ปฏิบัติได้ คล่องแคล่วไม่มีติดขัด - จับไม้กลองถูกต้อง ตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตรา ความเร็วต่ำกว่า 100 Bpm	- ปฏิบัติได้ คล่องแคล่วไม่มีติดขัด - จับไม้กลองถูกต้อง ตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตรา ความเร็ว 100 Bpm
	- ปฏิบัติติดขัดและ หยุดชะงัก	- ปฏิบัติได้ แต่มี หยุดชะงักบ้างเป็น	- ปฏิบัติได้ คล่องแคล่วไม่มีติดขัด	- ปฏิบัติได้ คล่องแคล่วไม่มีติดขัด

6 พยางค์	- จับไม้กลองถูกต้อง ตามลักษณะ Matchgrip	บางจังหวะ - จับไม้กลองถูกต้อง ตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตรา ความเร็วต่ำกว่า 70 Bpm	- จับไม้กลองถูกต้อง ตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตรา ความเร็วต่ำกว่า 70 Bpm	- จับไม้กลองถูกต้อง ตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตรา ความเร็วต่ำกว่า 70 Bpm
เข็บบีต 3 ชั้น	- ปฏิบัติติดขัดและ หยุดชะงัก - จับไม้กลองถูกต้อง ตามลักษณะ Matchgrip	- ปฏิบัติได้ แต่มี หยุดชะงักบ้างเป็น บางจังหวะ - จับไม้กลองถูกต้อง ตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตรา ความเร็วต่ำกว่า 60 Bpm	- ปฏิบัติได้ คล่องแคล่วไม่มีติดขัด - จับไม้กลองถูกต้อง ตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตรา ความเร็วต่ำกว่า 60 Bpm	- ปฏิบัติได้ คล่องแคล่วไม่มีติดขัด - จับไม้กลองถูกต้อง ตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตรา ความเร็ว 60 Bpm

ตารางที่ 4 โครงสร้างแบบประเมินทักษะกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเด
วีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 1 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์
กาฬสินธุ์

แบบประเมินทักษะปฏิบัติแบบทดสอบทักษะ

คะแนน หัวข้อ	น้อย (1)	ปานกลาง (2)	ดี (3)	ดีมาก (4)
เข็บบีต 2 ชั้น	ปฏิบัติได้ถูกต้องและ สามารถเล่นได้ตรง อัตราความเร็ว 100 Bpm จำนวน 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ถูกต้องและ สามารถเล่นได้ตรง อัตราความเร็ว 100 Bpm จำนวน 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ถูกต้องและ สามารถเล่นได้ตรง อัตราความเร็ว 100 Bpm จำนวน 4 ข้อ	ปฏิบัติได้ถูกต้องและ สามารถเล่นได้ตรง อัตราความเร็ว 100 Bpm จำนวน 5 ข้อ
6 พยางค์	ปฏิบัติได้ถูกต้องและ สามารถเล่นได้ตรง อัตราความเร็ว 70 Bpm จำนวน 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ถูกต้องและ สามารถเล่นได้ตรง อัตราความเร็ว 70 Bpm จำนวน 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ถูกต้องและ สามารถเล่นได้ตรง อัตราความเร็ว 70 Bpm จำนวน 4 ข้อ	ปฏิบัติได้ถูกต้องและ สามารถเล่นได้ตรง อัตราความเร็ว 70 Bpm จำนวน 5 ข้อ

เชบีต 3 ชััน	ปฏิบัติได้ถูกต้องและ สามารถเล่นได้ตรง	ปฏิบัติได้ถูกต้องและ สามารถเล่นได้ตรง	ปฏิบัติได้ถูกต้องและ สามารถเล่นได้ตรง	ปฏิบัติได้ถูกต้องและ สามารถเล่นได้ตรง
	อัตราความเร็ว 60	อัตราความเร็ว 60	อัตราความเร็ว 60	อัตราความเร็ว 60
	Bpmจำนวน 2 ชัอ	Bpmจำนวน 3 ชัอ	Bpmจำนวน 4 ชัอ	Bpmจำนวน 5 ชัอ

3.2.4 นำแบบประเมินทักษะปฏิบัติกลองชุด (Scoring Rubric) ตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ทั้ง 3 แผนเสนอ ต่ออาจารย์ ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องสอดคล้อง และองค์ประกอบ เพื่อหาข้อบกพร่องในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.2.5 นำแบบประเมินทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ที่ปรับปรุงแก้ไข แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้อง โดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) นำมาหาค่าเฉลี่ยแล้วนำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมาย และเปรียบเทียบเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

3.2.6 ผลการประเมินแบบประเมินทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ (แบบประเมินแบบฝึกหัด) มีค่าเฉลี่ย (\bar{X})= 4.31, S.D. = 0.5 เมื่อเทียบกับเกณฑ์แล้วมีความเหมาะสมมาก

3.2.7 ผลการประเมินแบบประเมินทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ (แบบประเมินแบบทดสอบทักษะ) มีค่าเฉลี่ย (\bar{X})= 4.35, S.D. = 0.5 เมื่อเทียบกับเกณฑ์แล้วมีความเหมาะสมมาก

3.2.8 ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์แล้วนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ กลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ โดยผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจดังต่อไปนี้

3.3.1 ศึกษาหลักและวิธีการสร้างแบบประเมินผลองค์ประกอบในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม จำนวน 15 ข้อ

3.3.2 วิเคราะห์เนื้อหาสาระสำคัญในแต่ละด้าน เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ที่จะใช้ในการประเมิน

3.3.3 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ เสนอต่อ อาจารย์ที่ปรึกษา พิจารณาในเรื่องหัวข้อที่จะใช้ประเมิน ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจและคู่มือให้คะแนน โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	ตรวจให้ 5 คะแนน
พึงพอใจมาก	ตรวจให้ 4 คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	ตรวจให้ 3 คะแนน
พึงพอใจน้อย	ตรวจให้ 2 คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	ตรวจให้ 1 คะแนน

3.3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง IOC ผลประเมินค่า IOC = 0.8 สอดคล้อง

3.3.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ แล้วนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ การทดลองเป็นเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 3 ชั่วโมง ทดลอง 36 ชั่วโมง ตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 ทำหนังสือขออนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ

4.2 นำเครื่องมือในการวิจัยที่สร้างขึ้นพบอาจารย์ที่ปรึกษา และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ของอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินเครื่องมือเพื่อหาความเหมาะสมของเครื่องมือและ ความสอดคล้องระหว่างแบบฝึกทักษะกับตัวชี้วัด แล้วนำคะแนนที่ได้มาประเมินค่าและแปรผลตามเกณฑ์

4.3 นำเครื่องมือที่ผ่านการประเมินและแก้ไขสมบูรณ์แล้ว ไปทดลองใช้กับเป้าหมายนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 3 คน สถานที่ วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ตำบลกาฬสินธุ์ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

4.4 จัดกิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ตามแผนการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3 แผน 36 ชั่วโมง ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ทักษะปฏิบัติเข้บัต 2 ชั้น ไ้งานที่ 1 จำนวน 10 ข้อ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ทักษะปฏิบัติ 6 พยางค์ จำนวน 10 ข้อ ไ้งานที่ 1 จำนวน 10 ข้อ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ทักษะปฏิบัติเข้บัต 3 ชั้น จำนวน 10 ข้อ ไ้งานที่ 1 จำนวน 10 ข้อ

4.5 ให้ผู้เรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ จำนวน 15 ข้อ

4.6 นำคะแนนที่ได้จากกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป

ภาพสัณฐาน และ คะแนนความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาตรียางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ไปวิเคราะห์ข้อมูล และแปลผลต่อไป

การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

5.1 วิเคราะห์การหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาตรียางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

5.2 วิเคราะห์ทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาตรียางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

5.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาตรียางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective – Congruence : IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, หน้า 70) โดยมีสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

6.2 ค่าร้อยละ (Percentage) โดยยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 122)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	p	แทน	ร้อยละ
	F	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

6.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 126)

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

6.4 การหาค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการปฏิบัติทดลองชุดคำนวณจากสูตร E_1 / E_2 ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, น. 107)

E_1 = การคำนวณหาค่า E_1 (ประสิทธิภาพด้านกิจกรรมการปฏิบัติ)

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

การคำนวณหาค่า E_2 (ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์)

$$E_2 = \frac{\sum F}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกิจกรรมการปฏิบัติ
	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบฝึกหัด
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดกิจกรรม
	B	แทน	คะแนนเต็มของผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนค่าในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจและแปรความหมายของข้อมูลได้ง่าย ดังต่อไปนี้

IOC	แทน	ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดกับเนื้อหา
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ที่ได้จากแบบฝึกหัด
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ที่ได้แบบทดสอบทักษะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นลำดับขั้นตามวัตถุประสงค์ 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ จำนวน 3 แผน 36 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Sixteen Note จำนวน 12 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Sixteen Note Triplet จำนวน 12 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 32nd Note จำนวน 12 ชั่วโมง

ซึ่งในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 3 แผนมีองค์ประกอบที่ทำให้เกิดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ประกอบด้วย สารสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดผลและการประเมินผล บันทึกหลังสอน ซึ่งผลการจัดการประเมินความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ย \bar{X} เท่ากับ 4.28 ซึ่งมีค่าความเหมาะสมมาก ผลการประเมินประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตารางที่ 5 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพด้านกระบวนการ ของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ ผู้วิจัยได้นำคะแนนทดลองมาวิเคราะห์

นักเรียน	คะแนนแบบฝึกหัด			คะแนนรวม แบบฝึกหัด (60)	ร้อยละ
	แผนการ จัดการเรียนรู้ ที่ 1 (20)	แผนการ จัดการเรียนรู้ ที่ 2 (20)	แผนการ จัดการเรียนรู้ ที่ 3 (20)		
1	20	20	20	60	100
2	20	20	19	58	96.66
3	20	20	19	58	96.66
คะแนนเฉลี่ย				59.33	98.88
ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ $E_1 = 98.88$					

จากตารางที่ 5 พบว่า ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ตามเกณฑ์ (E_1) 80 จากผลการวิเคราะห์ พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ มีประสิทธิภาพ 98.88 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80

ตารางที่ 6 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ ของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ ผู้วิจัยได้นำคะแนนทดลองมาวิเคราะห์

นักเรียน	คะแนนแบบทดสอบทักษะ (60)	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ
3	177	59.00	98.33
ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ $E_2 = 98.33$			

จากตารางที่ 6 พบว่า ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ตามเกณฑ์ (E_2) 80 จากผลการวิเคราะห์ พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ มีประสิทธิภาพ 98.33 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80

ตารางที่ 7 ตารางการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ ของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ ตามเกณฑ์ 80/80 (E_1/E_2)

นักเรียน	ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1)			ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2)		
	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ
3	60	59.33	98.88	60	59.00	98.33

จากตารางที่ 7 พบว่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ ทั้ง 3 แผน ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 98.88 และประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) 98.33 ดังนั้น กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ มีประสิทธิภาพ 98.88/98.33

2. ผลการศึกษาทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 ใช้แบบประเมินทักษะฯ (Scoring Rubric)

การศึกษาทักษะของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ ภาพลัทธิ โดยใช้ Scoring Rubric ประกอบด้วย เกณฑ์การให้คะแนนแบบฝึก และ เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบทักษะ ซึ่งผลการจัดการประเมินความเหมาะสมของเกณฑ์การให้คะแนนแบบฝึกหัดมีค่าเฉลี่ย \bar{X} เท่ากับ 4.31, S.D. 0.5 ซึ่งมีค่าความเหมาะสมมาก และความเหมาะสมของเกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบทักษะมีค่าเฉลี่ย \bar{X} เท่ากับ 4.35, S.D. 0.5 ซึ่งมีค่าความเหมาะสมมาก

ตารางที่ 8 ตารางการวิเคราะห์ผลการศึกษาทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ ภาพลัทธิ โดย ใช้ Scoring Rubric

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ใบงานที่ 1 (แบบฝึกหัด)

ข้อที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	คิดเป็น	เกณฑ์
คนที่	(2)	(2)	(2)	(2)	(2)	(2)	(2)	(2)	(2)	(2)	คะแนน	ร้อยละ	ปฏิบัติ
1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	20	100	ผ่าน
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	20	100	ผ่าน
3	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	20	100	ผ่าน

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์การศึกษาทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 โดยใช้ Scoring Rubric พบว่า

นักเรียนคนที่ 1 คะแนนเต็ม 20 ทำคะแนนได้ 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100 = ผ่าน

นักเรียนคนที่ 2 คะแนนเต็ม 20 ทำคะแนนได้ 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100 = ผ่าน

นักเรียนคนที่ 3 คะแนนเต็ม 20 ทำคะแนนได้ 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100 = ผ่าน

จากเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 80 ของคะแนนแบบฝึกหัด เกณฑ์การปฏิบัติ = ผ่าน

ตารางที่ 9 ตารางการวิเคราะห์ผลการศึกษาทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชา
ดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ โดย
ใช้ Scoring Rubric

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ใบงานที่ 1 (แบบฝึกหัด)

ข้อที่ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม คะแนน	คิดเป็น ร้อยละ	เกณฑ์ ปฏิบัติ
1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	20	100	ผ่าน
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	20	100	ผ่าน
3	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	20	100	ผ่าน

จากตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์การศึกษาทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชา
ดุริยางค์สากล 2 โดยใช้ Scoring Rubric พบว่า

นักเรียนคนที่ 1 คะแนนเต็ม 20 ทำคะแนนได้ 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100 = ผ่าน

นักเรียนคนที่ 2 คะแนนเต็ม 20 ทำคะแนนได้ 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100 = ผ่าน

นักเรียนคนที่ 3 คะแนนเต็ม 20 ทำคะแนนได้ 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100 = ผ่าน

จากเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 80 ของคะแนนแบบฝึกหัด เกณฑ์การปฏิบัติ = ผ่าน

ตารางที่ 10 ตารางการวิเคราะห์ผลการศึกษาทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชา
ดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ โดย
ใช้ Scoring Rubric

ข้อที่ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม คะแนน	คิดเป็น ร้อยละ	เกณฑ์ ปฏิบัติ
1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	20	100	ผ่าน
2	2	2	2	2	2	2	2	2	1.5	1.5	19	100	ผ่าน
3	2	2	2	2	2	2	2	2	1.5	1.5	19	100	ผ่าน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ใบงานที่ 1 (แบบฝึกหัด)

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์การศึกษาทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชา
ดุริยางค์สากล 2 โดยใช้ Scoring Rubric พบว่า

นักเรียนคนที่ 1 คะแนนเต็ม 20 ทำคะแนนได้ 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100 = ผ่าน
 นักเรียนคนที่ 2 คะแนนเต็ม 20 ทำคะแนนได้ 19 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 95 = ผ่าน
 นักเรียนคนที่ 3 คะแนนเต็ม 20 ทำคะแนนได้ 19 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 95 = ผ่าน
 จากเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 80 ของคะแนนแบบฝึกหัด เกณฑ์การปฏิบัติ = ผ่าน

ตารางที่ 11 ตารางการวิเคราะห์ผลการศึกษาทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชา
 ดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ โดย
 ใช้ Scoring Rubric

แบบทดสอบทักษะ

ข้อที่ \ นักเรียน	1 (4)	2 (4)	3 (4)
1.1	4	4	4
1.2	4	4	4
1.3	4	4	4
1.4	4	4	4
1.5	4	4	4
2.1	4	4	4
2.2	4	4	4
2.3	4	4	4
2.4	4	4	4
2.5	4	4	3
3.1	4	4	4
3.2	4	4	4
3.3	4	4	4
3.4	4	4	4
3.5	4	3	3
รวม	60	59	58
ร้อยละ	100	98.33	96.66
เกณฑ์การปฏิบัติ	ผ่าน	ผ่าน	ผ่าน

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์การศึกษาทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชา
ดุริยางค์สากล 2 โดยใช้ Scoring Rubric พบว่า

นักเรียนคนที่ 1 คะแนนเต็ม 60 ทำคะแนนได้ 60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100 = ผ่าน
นักเรียนคนที่ 2 คะแนนเต็ม 60 ทำคะแนนได้ 59 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100 = ผ่าน
นักเรียนคนที่ 3 คะแนนเต็ม 60 ทำคะแนนได้ 58 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100 = ผ่าน
จากเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 80 ของคะแนนแบบฝึกหัด เกณฑ์การปฏิบัติ = ผ่าน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุด ตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิด
ของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏ
ศิลปกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้และแจกแบบสอบถาม
ความพึงพอใจให้กับกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏ
ศิลปกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 3 คน ผลการวัดความพึงพอใจของนักเรียน
ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 12 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน

ข้อที่	รายการ	\bar{x}	S.D.	ความพึงพอใจ
1	แผนการเรียนรู้มีคำชี้แจงอธิบายชัดเจน	4.67	0.58	มากที่สุด
2	ในแต่ละแผนการเรียนรู้ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจวิธีการปฏิบัติ ทดลองชุดมากยิ่งขึ้น	4.33	0.58	มาก
3	ในแต่ละแผนการเรียนรู้ มีระยะเวลาที่เหมาะสม	4.33	0.58	มาก
4	ข้าพเจ้าสามารถปฏิบัติตามแบบฝึกหัดได้ตามกำหนดเวลา	4.33	0.58	มาก
5	ในแผนการเรียนรู้ เริ่มจากง่ายไปหายากและข้าพเจ้า สามารถปฏิบัติได้จริง	5.00	0.00	มากที่สุด
6	ข้าพเจ้าชอบในขั้นตอนการเรียนในแต่ละขั้นตอนของการ เรียน	4.33	1.15	มาก
7	การสาธิตทำให้ข้าพเจ้าเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้นก่อนลง มือปฏิบัติจริง	5.00	0.00	มากที่สุด

8	การปฏิบัติตามครูผู้สอนทำให้ข้าพเจ้าสามารถปฏิบัติได้เร็วขึ้น	4.67	0.58	มากที่สุด
9	แผนการเรียนรู้ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความชอบในการเล่นกลองชุด	4.67	0.58	มากที่สุด
10	หลังจากได้เรียนข้าพเจ้าสามารถปฏิบัติสำเร็จได้ด้วยตนเอง	4.67	0.58	มากที่สุด
11	แบบฝึกหัดช่วยให้ข้าพเจ้าปฏิบัติได้ดีขึ้น	4.00	1.00	มาก
12	แบบฝึกหัดช่วยให้ข้าพเจ้ามีความชอบกลองชุดมากขึ้น	4.67	0.58	มากที่สุด
13	แบบฝึกหัดสามารถทำให้ข้าพเจ้าปฏิบัติได้จริง	4.33	0.58	มาก
14	แบบฝึกหัดช่วยให้ข้าพเจ้านำไปฝึกทบทวน	4.00	1.00	มาก
15	ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเล่นกลองชุดได้	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม		4.53	0.56	มากที่สุด

จากตารางที่ 12 พบว่า หลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของ เดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ เสร็จสิ้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจไปใช้วัดกับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จำนวน 3 คน ที่เรียนด้วย กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของ เดวีส์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.53 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.56 หมายความว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของ เดวีส์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

พหุ มณู ทิโต ชีเว

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ ผู้วิจัยได้สรุปและอภิปรายวิจัยเป็น 3 ขั้นตอนตามลำดับดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและหาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะ กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาทักษะปฏิบัติกลองชุด รายวิชาดุริยางค์สากล 2 ใช้แบบประเมินทักษะฯ (Scoring Rubric)

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของ เดวีส์

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ สรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยแบ่งแผนการจัดการเรียนรู้ออกเป็น 3 แผน สำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดผลและการประเมินผล บันทึกหลังสอน ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ มีประสิทธิภาพ 98.88/98.33 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ศึกษาทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ใช้แบบประเมินทักษะฯ (Scoring Rubric) ผลการวิจัยพบว่า

2.1 นักเรียนคนที่ 1 โดยคะแนนจากแผนการเรียนรู้ทุกแผน เกินร้อยละ 80 ถือว่าผ่านเกณฑ์การปฏิบัติ

2.2 นักเรียนคนที่ 2 โดยคะแนนจากแผนการเรียนรู้ทุกแผน เกินร้อยละ 80 ถือว่าผ่านเกณฑ์การปฏิบัติ

2.3 นักเรียนคนที่ 3 โดยคะแนนจากแผนการเรียนรู้ทุกแผน เกินร้อยละ 80 ถือว่าผ่านเกณฑ์การปฏิบัติ

การศึกษาทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ โดยใช้ (Scoring Rubric) โดยคะแนนที่นักเรียนทั้ง 3 คนได้ คะแนนรวมทักษะปฏิบัติทุกแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric) เฉลี่ยร้อยละ 98.61 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 80 และ ผ่านเกณฑ์การปฏิบัติ

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.53 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.56 หมายความว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

1. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยแบ่งแผนการจัดการเรียนรู้ออกเป็น 3 แผน สำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดผลและการประเมินผล บันทึกหลังสอน ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ มีประสิทธิภาพ 98.88/98.33 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์นั้นเหมาะสมกับการฝึกทักษะปฏิบัติอย่างแท้จริง มีลำดับขั้นตอนที่เป็นลำดับขั้นอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความ

เข้าใจในการปฏิบัติได้เป็นอย่างดี พร้อมทั้งมีสื่อการเรียนรู้ที่เป็นวิดีโอที่สร้างขึ้นตามแนวคิดของเดวีส์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ตลอดเวลา พร้อมทั้งผ่านการวิเคราะห์ตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาจุดบกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข สอดคล้องกับ (สัญพินา โพธิ์ดอกไม้, 2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกทักษะการตีกลองชุดขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวิถีธรรมแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกทักษะการตีกลองชุดขั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.87/84.27 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 75/75 สอดคล้องกับ (วิจันกร สารแขวีระกุล, 2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะปฏิบัติดนตรีโปงลาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะปฏิบัติดนตรีโปงลาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 88.85/96.07 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

2. การศึกษาทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ โดยใช้ (Scoring Rubric) โดเนคเนนที่นักเรียนทั้ง 3 คนได้ คะแนนรวมทักษะปฏิบัติทุกแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric) เฉลี่ยร้อยละ 98.61 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 80 และ ผ่านเกณฑ์การปฏิบัติ ทุกคน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric) มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับ (เกษมสันต์ ตราชู, 2564) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทักษะการปฏิบัติของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะทางดนตรีตามแนวคิดของดัลโครซมีค่าเฉลี่ยหลังทดลองรวม ด้านเคลื่อนไหวร่างกายตามการเคลื่อนที่ของทำนองได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 71.68, รองลงมาด้านอ่าน-เขียนโน้ตดนตรีได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 62.18 เคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 59.09 และ ขับร้อง ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 58.86 โดยมีค่าร้อยละเฉลี่ยรวมของคะแนนเต็มเท่ากับ 69.25 สอดคล้องกับ (วิจันกร สารแขวีระกุล, 2564) นักเรียนที่เรียนโดยชุดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะปฏิบัติดนตรีโปงลาง คะแนนอยู่ที่ร้อยละ 88.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 80) ที่ตั้งไว้ และนักเรียนทุกคน ผ่านเกณฑ์การประเมินทักษะปฏิบัติดนตรีโปงลางซึ่งสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.01

3. กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ เสรีจลิน์ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจไปใช้วัดกับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จำนวน 3 คน ที่เรียนด้วย กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ มีค่าเฉลี่ย \bar{X} เท่ากับ

4.53 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.56 หมายความว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนมีความชอบให้กิจกรรมการเรียนรู้ และสามารถตอบโจทย์ความต้องการ ของนักเรียนในการปฏิบัติทดลองชุด สอดคล้องกับ (วาสนา สารจันทร์, 2560) ได้ศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อ การจัดการเรียนรู้วิชาดนตรี ตามแนวคิดของคาร์ลเลอร์พร้อมกับกระบวนการ แก้ปัญหา เพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติทางดนตรีและทักษะความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับมากที่สุดและสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด โดยมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ (ปัญญา ไข่มพรราช และ ธนกร เฟงศรี, 2563) ได้ศึกษา เกี่ยวกับ การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามแนวคิดการ พัฒนาทักษะของซิมพ์สัน พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการพัฒนา ทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุด ตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ดังต่อไปนี้

1.1 ครูผู้สอนจะต้องศึกษาลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุด ตามแนวคิดของเดวีส์ อย่างละเอียดก่อนนำไปใช้ในการเรียนการสอน

1.2 ครูผู้สอนจะต้องอธิบายถึงหลักแนวคิดของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุด ตามแนวคิดของเดวีส์ และลำดับขั้นตอนการเรียนอย่างละเอียด เพื่อให้ผู้เรียนการความเข้าใจและเกิด ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน

1.3 ครูผู้สอนจะต้องศึกษาเกณฑ์การให้คะแนน Scoring Rubric อย่างถี่ถ้วนเพื่อจะได้นำไปประเมินผลของผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ทักษะปฏิบัติของเดวีส์นั้นมีลำดับขั้นตอนชัดเจน สามารถนำไปใช้ได้หลากหลาย กิจกรรมการเรียนรู้ ควรนำไปใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆ เช่น ดนตรีไทย ดนตรีพื้นเมือง

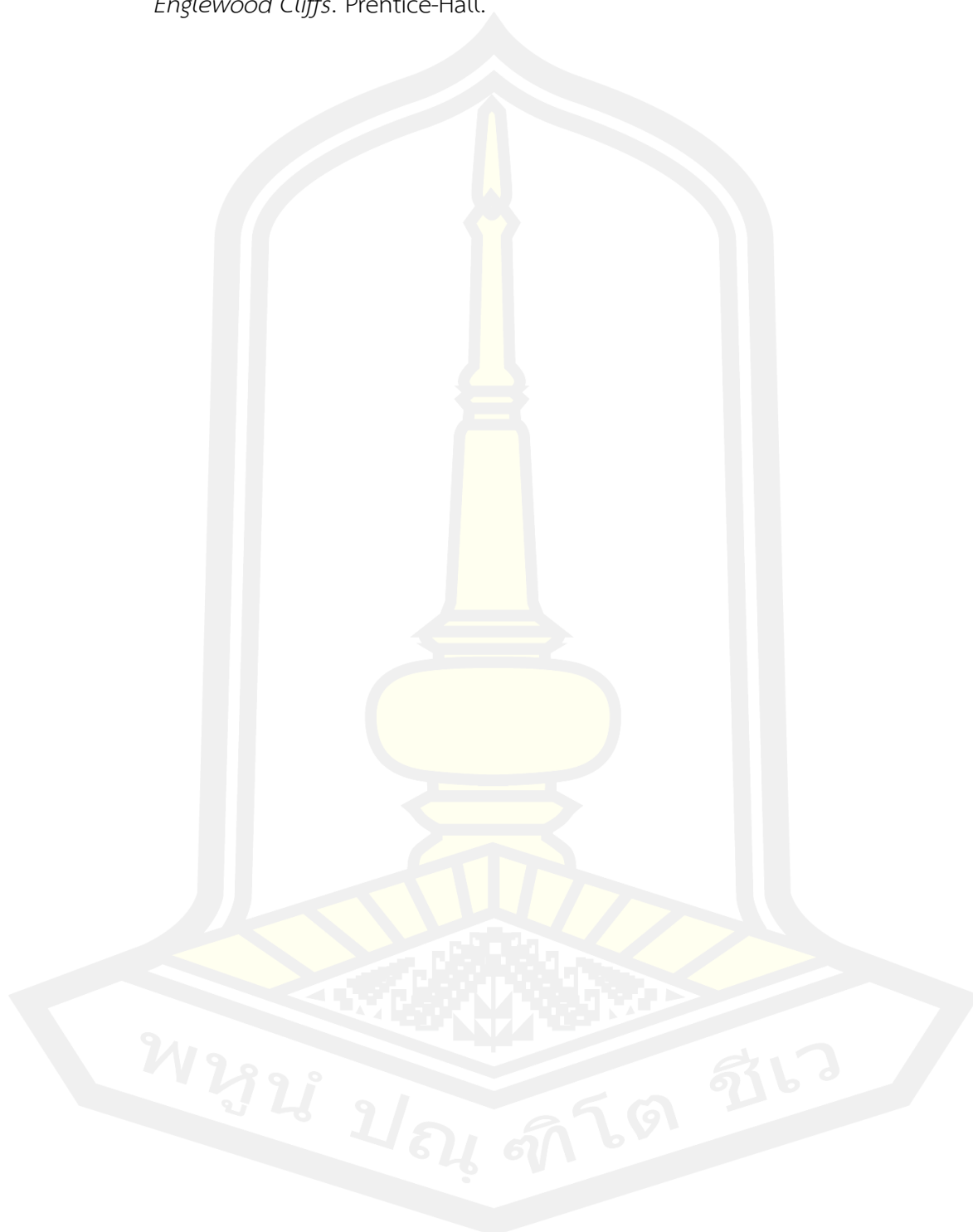
บรรณานุกรม

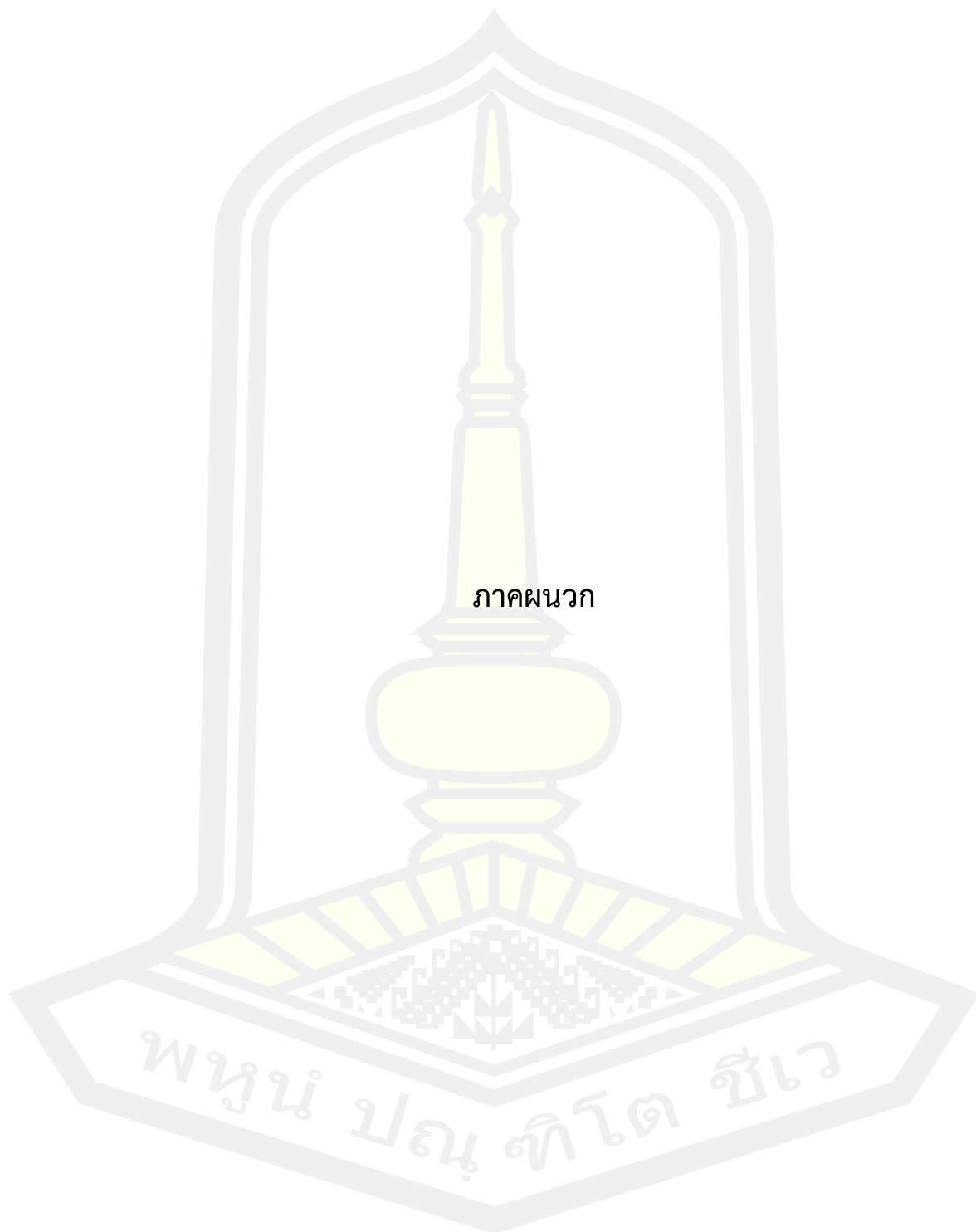
- กุศยา แสงเดช. (2545). หลักการสร้างชุดฝึกทักษะ. ดีไซน์ปรินต์.
- เกษมสันต์ ตราชู. (2564). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะทางดนตรีตามแนวคิดดัลโครซ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม].
- จารุวรรณ คงเพชร. (2560). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร].
- ฉัตรศิริ ปิยะพิมพ์ลสิทธิ์. (2544). เกณฑ์การให้คะแนน (*Scoring Rubrics*). Retrieved 10 สิงหาคม 2564 from <http://www.watpon.in.th/Elearning/mea5.htm>
- ชนก วรรณกุล. (2557). การสร้างชุดการสอนวิชาทฤษฎีดนตรีสากลเรื่องขั้นคู่และ ทริยแอดโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน แบบแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ. วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ, 7(3), 92.
- ชนันท์วิไล ธงเชื้อ. (2555). การใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ในรายวิชาสาระเพิ่มผลิตภัณฑ์ลายปักชาวเขา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่].
- ชมพูนุช จันทร์ตื่น. (2558). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการคิดแก้ปัญหาอนาคตเรื่อง ปัญหาสิ่งแวดล้อม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร].
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2537). เอกสารชุดการสอนวิชาเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา หน่วยที่ 1-5. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2545). เอกสารสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8-15 (20). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ดัชนี สอนรมย์. (2558). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน เรื่อง ชีวิตกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาทาง วิทยาศาสตร์ และความพึงพอใจของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร].
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). นวัตกรรมการศึกษาชุด แบบฝึกหัด - แบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อพัฒนาผู้เรียนและการจัดทำผลงานทางวิชาการอาจารย์ 3 และบุคลากรทางการศึกษา. ธารอักษร.
- ทักษิณ คุณพิภาค. (2561). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด ที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ความพึงพอใจต่อการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร].

- ทิศนา แคมมณี. (2551). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทพร ตรรกไพโรจิตร. (2561). การสร้างชุดการสอน เรื่องคอร์ต รายวิชาเปียโน ชั้นต้น กรณีศึกษา : โรงเรียนบ้านดนตรีลำปาง จังหวัดลำปาง. วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ, 11(3), 381-389.
- บวรภัค รุจิเวชนนท์, กานต์ยุพา จิตติวัฒนา, และอนรรฆ จรรย์ยานนท์. (2561). การพัฒนาชุดการสอนเทคนิคการปฏิบัติทรมโบนเบื้องต้น วารสารศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 10(1), 191.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2538). แนวทางการสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก. สารพัฒนาหลักสูตร.
- ปัญญา ไชยมรรษา, และธนกร เฟงศรี. (2563). กิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามแนวคิดการพัฒนาทักษะของซิมพ์ซัน. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม, 2(10), 67.
- เผชิญ กิจระการ. (2542). ดัชนีประสิทธิผล. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พัชรสกนธ์ โพธิ์, และชัยพฤกษ์ เมฆธา. (2561). การสร้างชุดการสอนทักษะการบรรเลงลิเวอร์พูลเบื้องต้น. วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ, 11(2), 159.
- พันธุ์เอก ใจหลวง. (2561). การพัฒนาชุดการสอนสาขาวิชาทฤษฎี ดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์].
- ภราดร ทรวงวิชา, และพรพรรณ แก่นอำพรพันธ์. (2563). การสร้างชุดการสอนเรื่องทฤษฎีคอร์ตเทนชัน โดยใช้รูปแบบการสอนกระบวนการคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เครื่องมือเอกกีตาร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. วารสารบัณฑิตศึกษา, 76(17), 329.
- มัณฑุสา สุขนิยม. (2560). การพัฒนาทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม].
- รุ่งเกียรติ สิริวงษ์สุวรรณ, เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี, พงษ์พิทยา สัพโส, และโกวิท ชันชศิริ. (2018). เทคนิคการถ่ายทอดกลองชุดแจ๊สเพื่อสร้างชุดการสอน ในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย. *Research and Development Journal Suan Sunandha Rajabhat University*, 10(2), 49.
- ละมัย เหลือผล. (2560). ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการจัดการศึกษาตามกรอบมาตรฐานระดับปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร].
- วไลพร คุโณทัย. (2530). หลักการสอน. กรมการฝึกหัดครู.
- วัจนกร สารแขวีระกุล. (2560). การพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะปฏิบัติดนตรีโปงลาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม].

- ว่าที่ร้อยตรี อรรถภัทร ทิพย์เลิศ. (2560). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการปฏิบัติกีตาร์ตามแนวคิดของเดวีส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม].
- วารี ธีระจิตร. (2533). การพัฒนาการสอนสังคัมระดับประถมศึกษา. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา สาระจันทร์. (2560). การจัดการเรียนรู้วิชาดนตรี ตามแนวคิดของคาร์ลออร์ฟร่วมกับกระบวนการแก้ปัญหา เพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติทางดนตรีและทักษะความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต].
- สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. (2562). หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์. กระทรวงวัฒนธรรม.
- สรวิศ แยมลักษณะเลิศ. (2557). การวิเคราะห์การบรรเลงกลองโดยใช้แสของเคลย์ตันคาเมรอน [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร].
- สัณฐิชา โปธิดอกไม้. (2563). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการตีกลองชุดขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวิถีธรรมแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร].
- สายสุรีย์ จันปุม. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมการวาดภาพลายเส้นทักษะปฏิบัติของ *Davies's* ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ พฤติกรรมความร่วมมือ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร].
- สิริวรรณ สุวรรณอาภา. (2544). เอกสารการสอน ชุดวิชาการระบบการเรียนการสอน. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- หนึ่งจิ่ง, และชัยพลกษ เมฆรา. (2561). การสร้างชุดการสอนแบบฝึกทักษะจากวงแหวนของกู่เจิง สำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่ 13 ปี ขึ้นไป. วารสารบัณฑิตศึกษา, 11(3).
- อมรรัตน์ สมสาย. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบของกาเย่ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเขียนตัวอักษรจีน สำหรับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร].
- Beasley W.F. (1979). The effect of Physical and Mental Practice of Psychomotor Skills on Chemistry Student Laboratory Performance. *Dissertation Abstracts International*, 39(9), 3135-A.
- Davis Josic. (2014). *The Accessibility of a Classical Music Education to Youth in The United States* [Doctoral dissertation, Oberlin College].
- Marlene Kay Hanson. (2001). *An investigation of the effects of sequenced Kodály literacy-based music instruction on the spatial reasoning skills of kindergarten students* University of St. Thomas (Minnesota)].

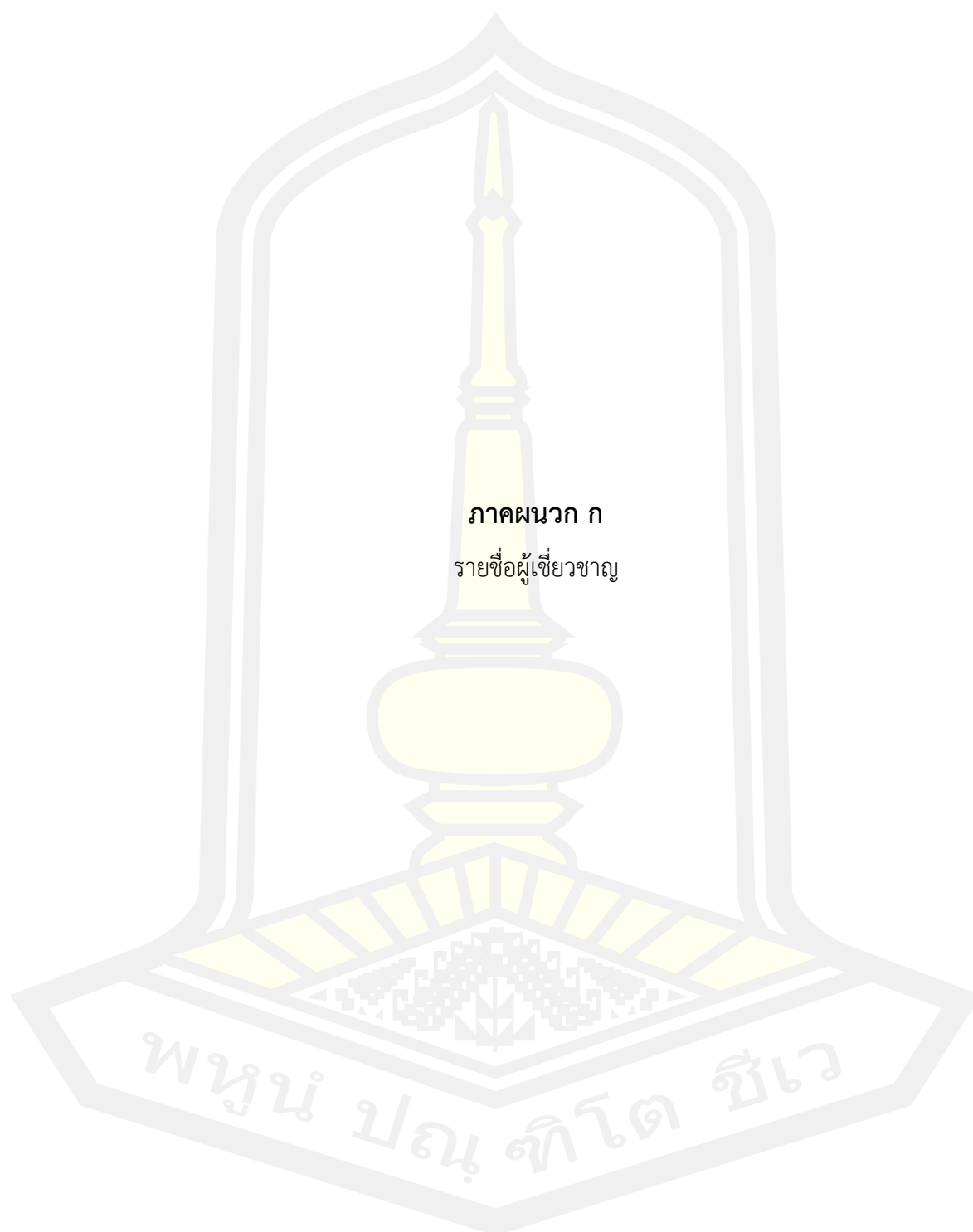
M. M Scott. (1970). *Every Employer: More Meaningful Work through Job Environment*
Englewood Cliffs. Prentice-Hall.

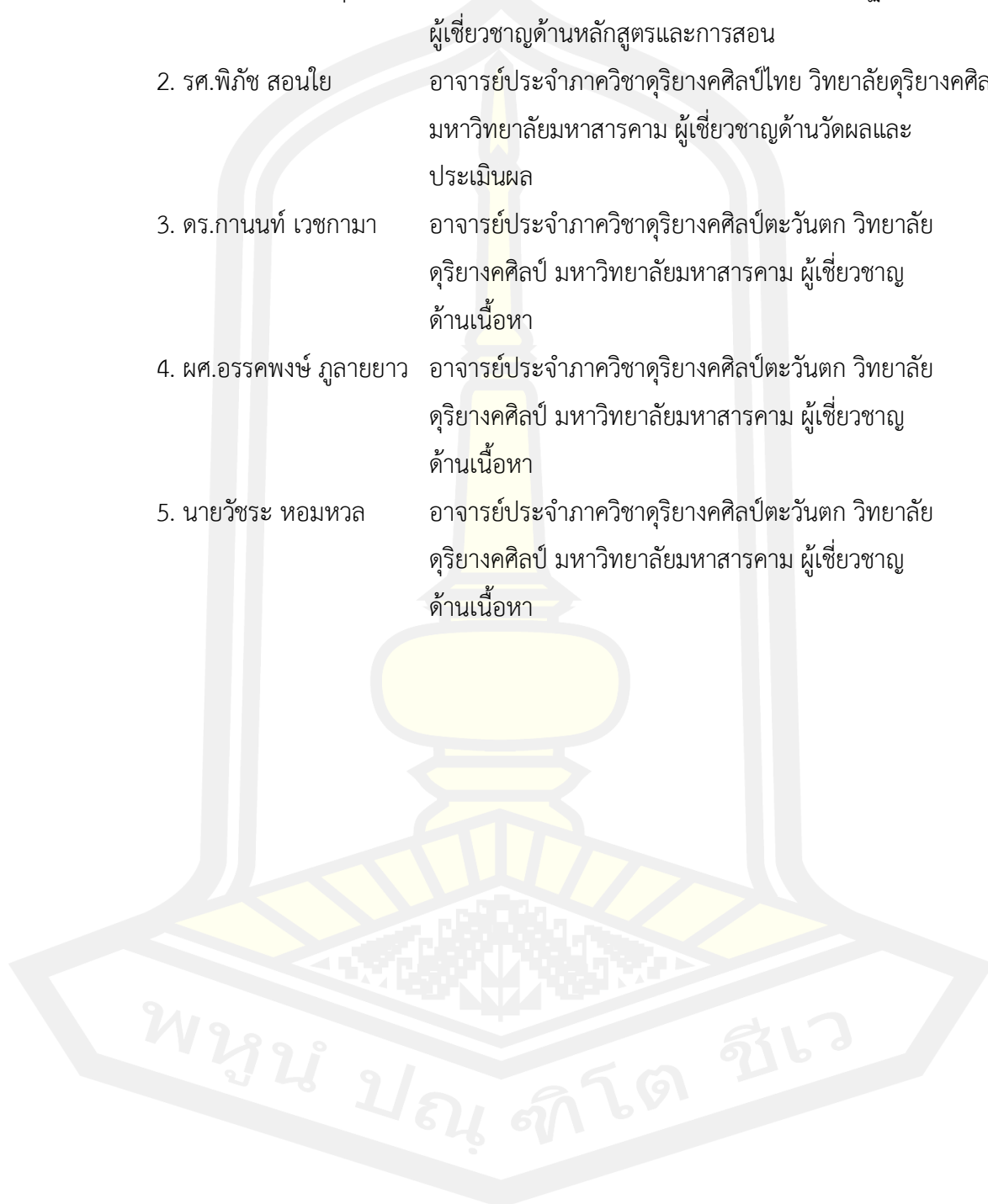
ภาคผนวก

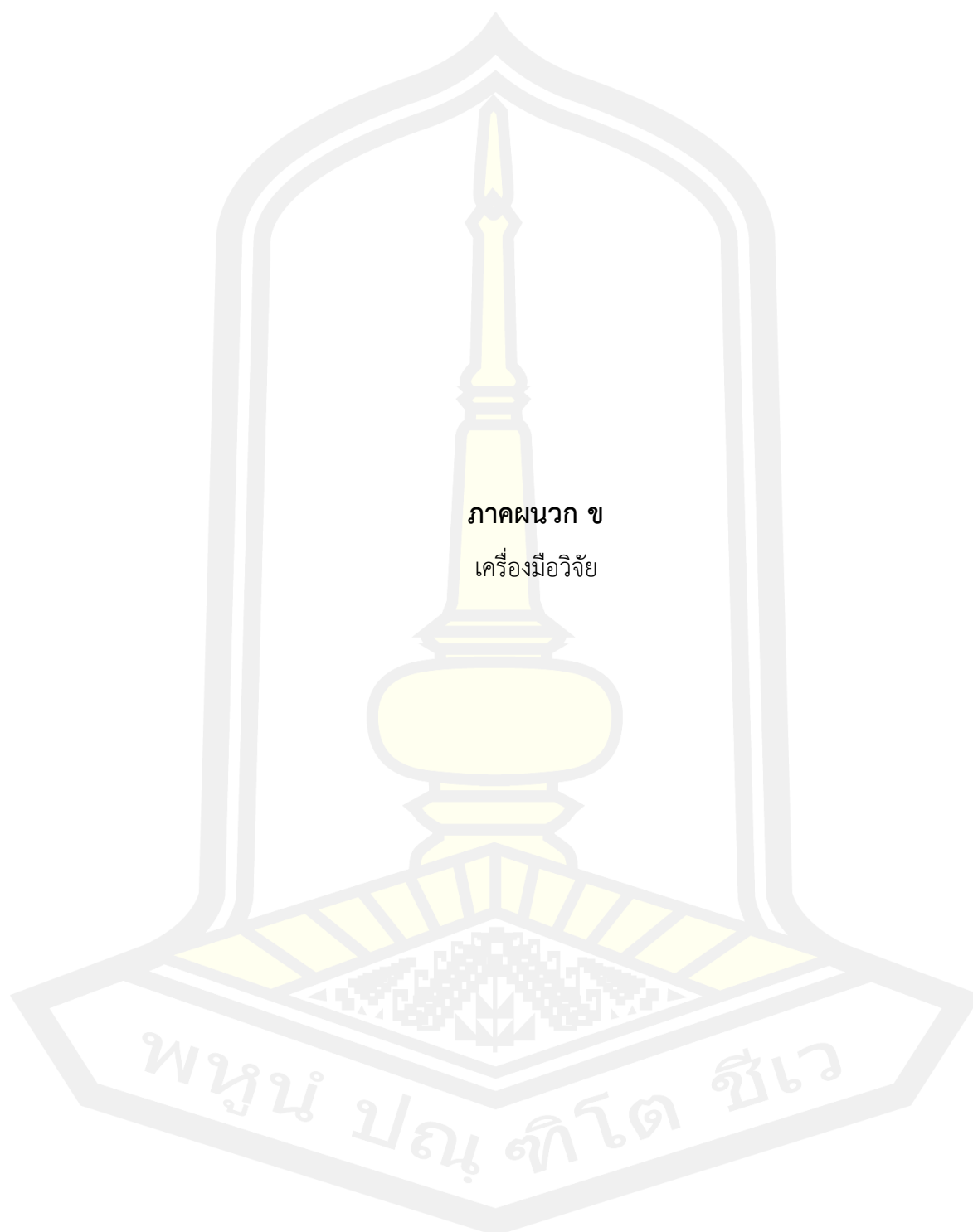
พหุมนุ ปณฺ ทิโต ชีเว

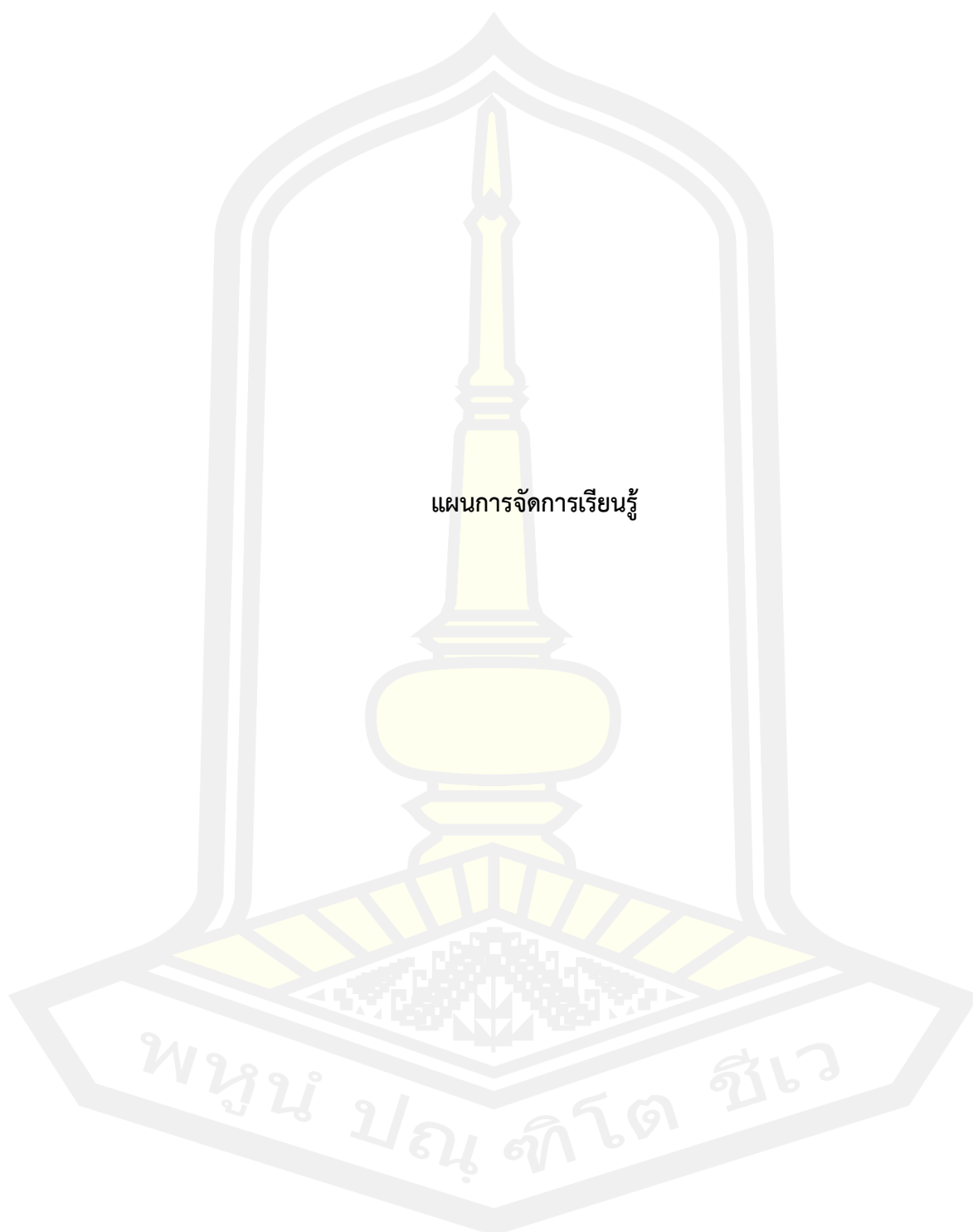

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ดร.กิตติศักดิ์ สินธุโคตร อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์
ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
2. รศ.พิภัส สอนใย อาจารย์ประจำภาควิชาดุริยางคศิลป์ไทย วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลและ
ประเมินผล
3. ดร.กานนท์ เวชกามา อาจารย์ประจำภาควิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก วิทยาลัย
ดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านเนื้อหา
4. ผศ.อรรคพงษ์ ภูลายยาว อาจารย์ประจำภาควิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก วิทยาลัย
ดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านเนื้อหา
5. นายวัชร หอมหวล อาจารย์ประจำภาควิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก วิทยาลัย
ดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านเนื้อหา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1
วิชา ดุริยางค์สากล 2	เรื่อง Sixteen note	ชั่วโมงที่ 1-12
รหัสวิชา 20306-2002		เวลา 12 ชั่วโมง

1. สาระที่ 3 การฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรี

มาตรฐานที่ 3.2 สามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีได้ถูกต้องตามแบบฝึกหัด

2. สาระสำคัญ

เชปต์ 2 ชั้น (Sixteen note) เป็นอัตราส่วนที่ต้องฝึกฝนอย่างเข้าใจและมีแบบแผน เพื่อให้เกิดความชำนาญ และสามารถต่อยอดประยุกต์ใช้ในเส้นทางดนตรีได้

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ฝึกปฏิบัติดนตรีเดี่ยวโดยเน้นเทคนิคการปฏิบัติ

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ตเชปต์ 2 ชั้นได้

5. เนื้อหา

1. แบบฝึกหัดเชปต์ 2 ชั้น

6. กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ชั่วโมงที่ 1 ครูผู้สอนอธิบายถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ และ สาธิต ใบบงานที่ 1 ให้นักเรียนดูทั้งหมด โดยสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบอย่างช้าๆ โดยที่อธิบายอย่างละเอียดถึงองค์ประกอบของเชปต์ 2 ชั้น และใช้สื่อการสอนที่เป็นวิดีโอ ให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา

ขั้นที่ 2 ชั่วโมงที่ 2-3 ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ ใบบงานที่ 1 โดยการปฏิบัติตามครูผู้สอน ให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปทีละส่วนอย่างช้า ๆ โดยให้นักเรียนเริ่มจากอัตราความเร็วที่ $\downarrow = 60$ Bpm ถึง อัตราความเร็ว $\downarrow = 100$ Bpm โดยครูผู้สอน ให้นักเรียนปฏิบัติจังหวะ 1 ตามด้วย E ตามด้วย & และ A ตามลำดับเชปต์ 2 ชั้น

ขั้นที่ 3 ชั่วโมงที่ 4-6 ให้นักเรียนปฏิบัติใบบงานที่ 1 ด้วยตัวผู้เรียนเอง โดยไม่มีการสาธิต เริ่มจากอัตราความเร็วที่ $\downarrow = 60$ Bpm ถึง อัตราความเร็ว $\downarrow = 100$ Bpm

ขั้นที่ 4 ชั่วโมงที่ 7-9 ขณะที่นักเรียนปฏิบัติ ครูผู้สอนแนะนำเทคนิคและแก่นักเรียนเป็นรายบุคคล เกี่ยวกับ ความถูกต้องของโน้ตและความคล่องของการฝึกให้เกิดความชำนาญ

ขั้นที่ 5 ชั่วโมงที่ 10-12 ครูผู้สอนให้นักเรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ไปสู่ทักษะที่สมบูรณ์ โดยมีครูผู้สอนคอยแนะนำเทคนิคในการเชื่อมโยง และ ฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

7. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. <https://youtu.be/uPU0UFfXszg>
2. เมโทรโนมกำกับจังหวะ

8. การวัดผลและการประเมินผล

การวัดประเมินผล โดยใช้ Scoring Rubric นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์การประเมินอย่างน้อย ร้อยละ 80 โดยคะแนนได้จากคะแนนเฉลี่ยจากการปฏิบัติ

วิธีการวัดผล	การประเมินผล
- ใบงานที่ 1 ข้อ 20 คะแนน	- ปฏิบัติแบบฝึกถูกต้องและได้ 16/20 คะแนนขึ้นไป

เกณฑ์การวัดคะแนนแบบฝึกหัด

หัวข้อ	คะแนน	น้อย (0.5)	ปานกลาง (1)	ดี (1.5)	ดีมาก (2)
เข้บ้ต 2 ช้บ		<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติติดขัดและหยุดชะงัก - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้แต่มีหยุดชะงักบ้างเป็นบางจังหวะ - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็วต่ำกว่า 100 Bpm 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้คล่องแคล่วไม่มีติดขัด - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็วต่ำกว่า 100 Bpm 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้คล่องแคล่วไม่มีติดขัด - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็ว 100 Bpm

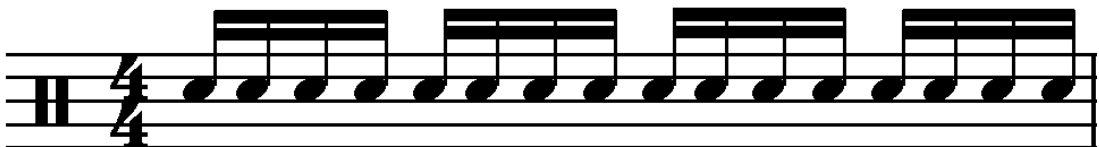
ใบความรู้ที่ 1
เรื่อง Sixteen Note

1 E & A

Sixteen Note (เขบ็ต 2 ชั้น) ใน Time Signature 4/4 ใน 1 จังหวะจะมี โน้ตทั้งหมด 4 ตัว โดยที่ จังหวะ Down Beat (จังหวะตก) อยู่ที่ตัวที่ 1 คือ “ 1 ” จังหวะ Up Beat (จังหวะยก) อยู่ที่ตัวที่ 3 คือ “ & ”

1 E & A 2 E & A 3 E & A 4 E & A

เขบ็ต 2 ชั้น ใน Time Signature 4/4 จะมีทั้งหมด 16 ตัว ในหนึ่งห้องเพลง โดยจะอ่านว่าวัน อี แอน อะ , ทู อี แอน อะ , ทรี อี แอน อะ , โฟร์ อี แอน อะ

ใบงานที่ 1

แบบฝึกหัด เซ็ต 2 ชั้น

คำชี้แจง

หมายเลข 1. Hihat (บรรเลงโดยการเหยียบ)

หมายเลข 2. Bass Drum

หมายเลข 3. Floor Tom

หมายเลข 4. Snare Drum

หมายเลข 5. Tom Drum

หมายเลข 6. Tom Drum

หมายเลข 7. Ride cymbal

หมายเลข 8. Hihat

หมายเลข 9. Cymbals

หมายเลข 10. การตีแบบเบา

R = มือขวา

L = มือซ้าย

คำสั่ง ให้นักเรียนปฏิบัติเซต 2 ชั้น ตามอัตราจังหวะความเร็วที่ 100 Bpm

1.

R L L

2.

R L L

3.

R L L

4.

R L L

R L L

R L L

R L R

R L R

R L R

R L R

ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก

พหุบัณฑิตศึกษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1
วิชา ดุริยางค์สากล 2	เรื่อง Sixteen note Triplet	ชั่วโมงที่ 13-24
รหัสวิชา 20306-2002		เวลา 12 ชั่วโมง

1.สาระที่ 3 การฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรี

มาตรฐานที่ 3.2 สามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีได้ถูกต้องตามแบบฝึกหัด

2.สาระสำคัญ

6 พยางค์ (Sixteen note Triplet) เป็นอัตราส่วนที่ต้องฝึกฝนอย่างเข้าใจและมีแบบแผน เพื่อให้เกิดความชำนาญ และสามารถต่อยอดประยุกต์ใช้ในเส้นทางดนตรีได้

3.ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ฝึกปฏิบัติดนตรีเดี่ยวโดยเน้นเทคนิคการปฏิบัติ

4.จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ต 6 พยางค์ ได้

5. เนื้อหา

1. แบบฝึกหัด 6 พยางค์

6. กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ชั่วโมงที่ 1 ครูผู้สอนอธิบายถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ และ สาธิต ใบงานที่1 ให้นักเรียนดูทั้งหมด โดยสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบอย่างช้าๆ โดยที่อธิบายอย่างละเอียดถึงองค์ประกอบของเข็บ็ต 6 พยางค์

ขั้นที่ 2 ชั่วโมงที่ 2-3 ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ ใบงานที่ 1 โดยการปฏิบัติตามครูผู้สอน ให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปที่ละส่วนอย่างช้า ๆ โดยให้นักเรียนเริ่มจากอัตราความเร็วที่ ♩ = 50 Bpm ถึง อัตราความเร็ว ♩ = 70 Bpm โดยครูผู้สอน ให้นักเรียนปฏิบัติจังหวะ 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 ตามลำดับเข็บ็ต 2 ชั้น และใช้สื่อการสอนที่เป็นวิดีโอ ให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา

ขั้นที่ 3 ชั่วโมงที่ 4-6 ให้นักเรียนปฏิบัติใบงานที่ 1 ด้วยตัวผู้เรียนเอง โดยไม่มีการสาธิต เริ่มจากอัตราความเร็วที่ ♩ = 50 Bpm ถึง อัตราความเร็ว ♩ = 70 Bpm

ขั้นที่ 4 ชั่วโมงที่ 7-9 ขณะที่นักเรียนปฏิบัติ ครูผู้สอนแนะนำเทคนิคและแก้ไขนักเรียนเป็นรายบุคคล เกี่ยวกับ ความถูกต้องของโน้ตและความคล่องของการฝึกให้เกิดความชำนาญ

ขั้นที่ 5 ชั่วโมงที่ 10-12 ครูผู้สอนให้นักเรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ไปสู่ทักษะที่สมบูรณ์ โดยมีครูผู้สอนคอยแนะนำเทคนิคในการเชื่อมโยง และ ฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

7. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. <https://youtu.be/utkRraP3frU>

2. เมโทรโนมกำกับจังหวะ

8. การวัดผลและการประเมินผล

1. การวัดประเมินผล โดยใช้ Scoring Rubric นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์การประเมินอย่างน้อย ร้อยละ 80 โดยคะแนนได้จากคะแนนเฉลี่ยจากการปฏิบัติงาน

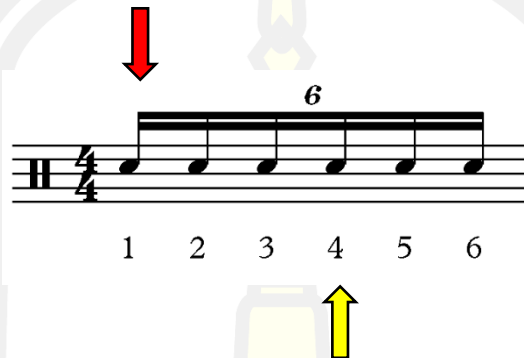
วิธีการวัดผล	การประเมินผล
- ใบงานที่ 1 ข้อ 20 คะแนน	- ปฏิบัติแบบฝึกถูกต้องและได้ 16/20 คะแนนขึ้นไป

เกณฑ์การวัดคะแนนแบบฝึกหัด (ใบงานที่ 1)

หัวข้อ	คะแนน	น้อย (0.5)	ปานกลาง (1)	ดี (1.5)	ดีมาก (2)
6 พยางค์		- ปฏิบัติติดขัดและหยุดชะงัก - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip	- ปฏิบัติได้ แต่มีหยุดชะงักบ้างเป็นบางจังหวะ - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็วต่ำกว่า 70 Bpm	- ปฏิบัติได้คล่องแคล่วไม่มีติดขัด - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็วต่ำกว่า 70 Bpm	- ปฏิบัติได้คล่องแคล่วไม่มีติดขัด - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็วต่ำกว่า 70 Bpm

ใบความรู้ที่ 1

เรื่อง Sixteen Note Triplet

Sixteen Note Triplet (6 พยางค์) ใน Time Signature 4/4 ในหนึ่งจังหวะจะมี โน้ตทั้งหมด 6 ตัว โดยที่ จังหวะ Down Beat (จังหวะตก) อยู่ที่ตัวที่ 1 คือ “ 1 ” จังหวะ Up Beat (จังหวะยก) อยู่ที่ตัวที่ 4 คือ “ 4 ”

Sixteen Note Triplet (6 พยางค์) Time Signature 4/4 ใน หนึ่งห้องเพลง จะมีทั้งหมด 24 ตัวโน้ต โดยอ่านว่า “วัน ทู ทรี โฟร์ โฟว์ ซิก , ทู ทู ทรี โฟร์ โฟว์ ซิก , ทรี ทู ทรี โฟร์ โฟว์ ซิก , โฟร์ ทู ทรี โฟร์ โฟว์ ซิก

ใบงานที่ 1

แบบฝึกหัด 6 พยางค์

คำชี้แจง

หมายเลข 1. Hihat (บรรเลงโดยการเหยียบ)

หมายเลข 2. Bass Drum

หมายเลข 3. Floor Tom

หมายเลข 4. Snare Drum

หมายเลข 5. Tom Drum

หมายเลข 6. Tom Drum

หมายเลข 7. Ride cymbal

หมายเลข 8. Hihat

หมายเลข 9. Cymbals

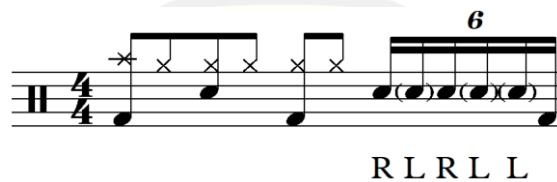
หมายเลข 10. การตีแบบเบา

R = มือขวา

L = มือซ้าย

คำสั่ง ให้นักเรียนปฏิบัติ 6 พยางค์ ตามอัตราจังหวะความเร็วที่ 70 Bpm

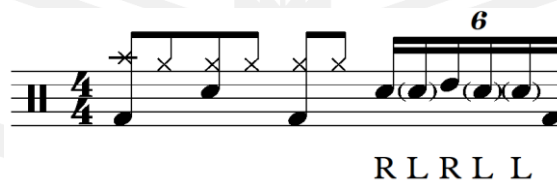
1.

2.

3.

4.

5.

6

RLRL L

6.

6

RLRL L

7.

6

RLRL L

8.

6

RLRL L

9.

6

RLRL L

10.

6

RLRL L

ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก

พหุบัณฑิต ชีวะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1
วิชา ดุริยางค์สากล 2	เรื่อง 32 nd note	ชั่วโมงที่ 25-36
รหัสวิชา 20306-2002		เวลา 12 ชั่วโมง

1.สาระที่ 3 การฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรี

มาตรฐานที่ 3.2 สามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีได้ถูกต้องตามแบบฝึกหัด

2.สาระสำคัญ

เชปต์ 3 ชั้น เป็นอัตราส่วนที่ต้องฝึกฝนอย่างเข้าใจและมีแบบแผน เพื่อให้เกิดความชำนาญ และสามารถถ่ายทอดประยุกต์ใช้ในเส้นทางดนตรีได้

3.ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ฝึกปฏิบัติดนตรีเดี่ยวโดยเน้นเทคนิคการปฏิบัติ

4.จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ตเชปต์ 3 ชั้นได้

5. เนื้อหา

1. แบบฝึกหัด เชปต์ 3 ชั้น

6. กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ชั่วโมงที่ 1 ครูผู้สอนอธิบายถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ และ สาธิต ใบงานที่1 ให้นักเรียนดูทั้งหมด โดยสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบอย่างช้าๆ โดยที่อธิบายอย่างละเอียดถึงองค์ประกอบของเชปต์ 6 พยางค์ และใช้สื่อการสอนที่เป็นวิดีโอ ให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา

ขั้นที่ 2 ชั่วโมงที่ 2-3 ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ ใบงานที่ 1 โดยการปฏิบัติตามครูผู้สอน ให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปทีละส่วนอย่างช้า ๆ โดยให้นักเรียนเริ่มจากอัตราความเร็วที่ ♩ = 50 Bpm ถึง อัตราความเร็ว ♩ = 70 Bpm โดยครูผู้สอน ให้นักเรียนปฏิบัติจังหวะ 1 , E , & , A , 1 , E , & , A ตามลำดับเชปต์ 3 ชั้น

ขั้นที่ 3 ชั่วโมงที่ 4-6 ให้นักเรียนปฏิบัติใบงานที่ 1 ด้วยตัวผู้เรียนเอง โดยไม่มีการสาธิต เริ่มจากอัตราความเร็วที่ ♩ = 50 Bpm ถึง อัตราความเร็ว ♩ = 60 Bpm

ขั้นที่ 4 ชั่วโมงที่ 7-9 ขณะที่นักเรียนปฏิบัติ ครูผู้สอนแนะนำเทคนิคและแก่นักเรียนเป็นรายบุคคล เกี่ยวกับ ความถูกต้องของโน้ตและความคล่องของการฝึกให้เกิดความชำนาญ

ขั้นที่ 5 ชั่วโมงที่ 10-12 ครูผู้สอนให้นักเรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ไปสู่ทักษะที่สมบูรณ์ โดยมีครูผู้สอนคอยแนะนำเทคนิคในการเชื่อมโยง และ ฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

7. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. www.youtube.com
2. เมโทรโนมกำกับจังหวะ

8. การวัดผลและการประเมินผล

1. การวัดประเมินผล โดยใช้ Scoring Rubric นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์การประเมินอย่างน้อย ร้อยละ 80

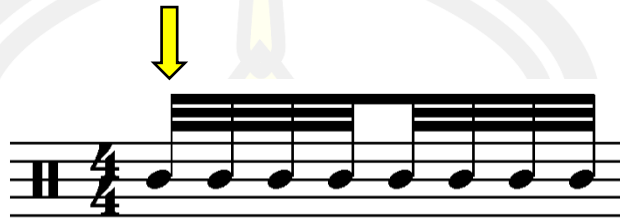
โดยคะแนนได้จากคะแนนเฉลี่ยจากการปฏิบัติงาน

วิธีการวัดผล	การประเมินผล
- ใบงานที่ 1 ข้อ 20 คะแนน	- ปฏิบัติแบบฝึกถูกต้องและได้ 16/20 คะแนนขึ้นไป

เกณฑ์การวัดคะแนนแบบฝึกหัด (ใบงานที่ 1)

หัวข้อ	คะแนน	น้อย (0.5)	ปานกลาง (1)	ดี (1.5)	ดีมาก (2)
เชบีต 3 ชั้น		<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติติดขัดและหยุดชะงัก - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้ แต่มีหยุดชะงักบ้างเป็นบางจังหวะ - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็วต่ำกว่า 60 Bpm 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้คล่องแคล่วไม่มีติดขัด - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็วต่ำกว่า 60 Bpm 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้คล่องแคล่วไม่มีติดขัด - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็ว 60 Bpm

ใบความรู้ที่ 1
เรื่อง 32nd note

1 E & A 1 E & A

32nd Note (เขบ็ต 3 ชั้น) ใน Time Signature 4/4 ในหนึ่งจังหวะจะมี โน้ตทั้งหมด 8 ตัว โดยที่ จังหวะ Down Beat (จังหวะตก) อยู่ที่ตัวที่ 1 “ 1 ” จังหวะ Up Beat (จังหวะยก) อยู่ที่ตัวที่ 5 คือ “1”

1 E & A 1 E & A 2 E & A 2 E & A 3 E & A 3 E & A 4 E & A 4 E & A

32nd Note (เขบ็ต 3 ชั้น) Time Signature 4/4 ใน หนึ่งห้องเพลง จะมีทั้งหมด 32 ตัว โน้ต โดยอ่านว่า “วัน อี แอน อะ วัน อี แอน อะ , ทู อี แอน อะ ทู อี แอน อะ , ทรี อี แอน อะ ทรี อี แอน อะ , โฟร์ อี แอน อะ โฟร์ อี แอน อะ”

ใบงานที่ 1

แบบฝึกหัด เซ็ต 3 ชั้น

คำชี้แจง

หมายเลข 1. Hihat (บรรเลงโดยการเหยียบ)

หมายเลข 2. Bass Drum

หมายเลข 3. Floor Tom

หมายเลข 4. Snare Drum

หมายเลข 5. Tom Drum

หมายเลข 6. Tom Drum

หมายเลข 7. Ride cymbal

หมายเลข 8. Hihat

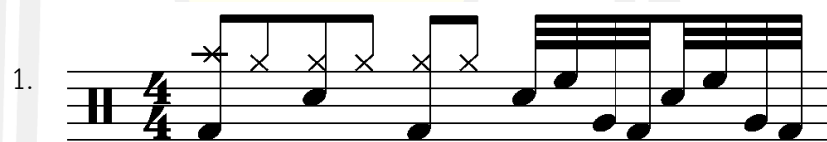
หมายเลข 9. Cymbals

หมายเลข 10. การตีแบบเบา

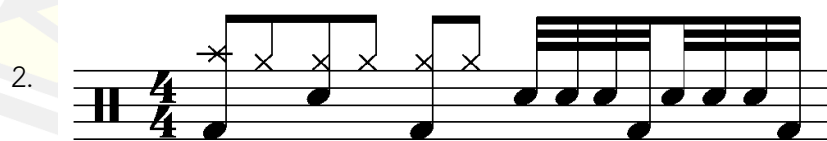
R = มือขวา

L = มือซ้าย

คำสั่ง ให้นักเรียนปฏิบัติเซต 3 ชั้น ตามอัตราจังหวะความเร็วที่ 60 Bpm

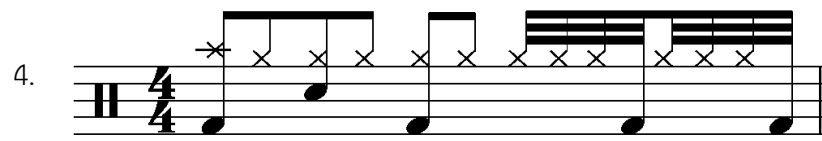
R L R _ R L R

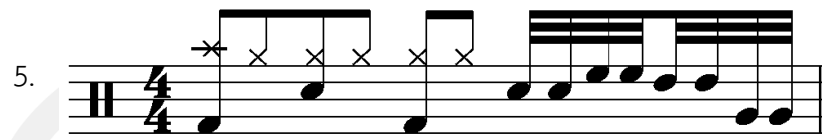
R L R _ R L R

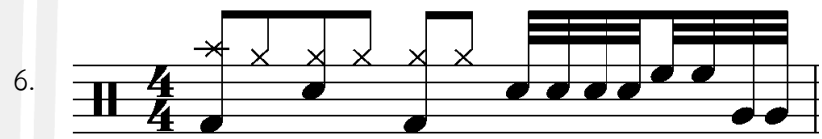
R L R _ R L R

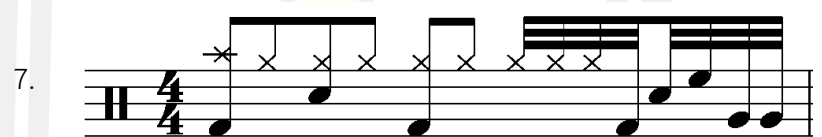
R L R_ R L R

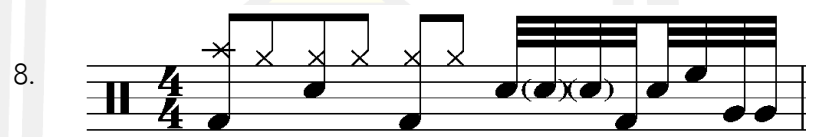
R L R_ R L R

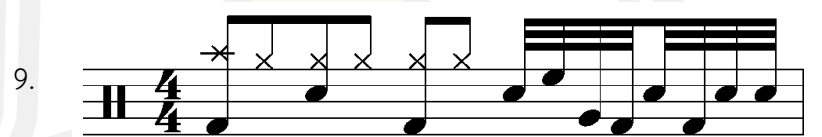
R L R_ R L R

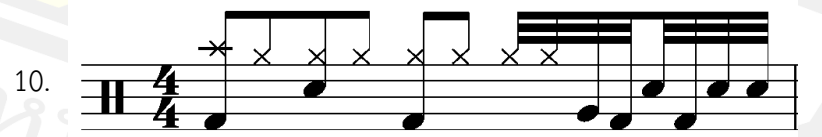
R L R_ R L R

R L L_ R L R

R L R_ R R L

R L R_ R R L

ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก

แบบประเมินทักษะปฏิบัติ
Scoring Rubric

พหุบัณฑิตวิทยาลัย

MAHASARAKHAM
UNIVERSITY

แบบประเมินแบบฝึกหัด

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียน

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

แบบฝึกหัดมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

หัวข้อ / คะแนน	น้อย (0.5)	ปานกลาง (1)	ดี (1.5)	ดีมาก (2)
เชบีต 2 ชั้น	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติติดขัดและหยุดชะงัก - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้แต่มีหยุดชะงักบ้างเป็นบางจังหวะ - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็วต่ำกว่า 100 Bpm 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้คล่องแคล่วไม่มีติดขัด - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็วต่ำกว่า 100 Bpm 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้คล่องแคล่วไม่มีติดขัด - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็ว 100 Bpm
6 พยางค์	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติติดขัดและหยุดชะงัก - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้ แต่มีหยุดชะงักบ้างเป็นบางจังหวะ - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็วต่ำกว่า 70 Bpm 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้คล่องแคล่วไม่มีติดขัด - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็วต่ำกว่า 70 Bpm 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้คล่องแคล่วไม่มีติดขัด - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็วต่ำกว่า 70 Bpm
เชบีต 3 ชั้น	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติติดขัดและหยุดชะงัก - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้ แต่มีหยุดชะงักบ้างเป็นบางจังหวะ - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็วต่ำกว่า 60 Bpm 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้คล่องแคล่วไม่มีติดขัด - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็วต่ำกว่า 60 Bpm 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้คล่องแคล่วไม่มีติดขัด - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็ว 60 Bpm

แบบประเมินแบบทดสอบทักษะ

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียน

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

แบบทดสอบทักษะมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

หัวข้อ / คะแนน	น้อย (1)	ปานกลาง (2)	ดี (3)	ดีมาก (4)
เข้บ้ต 2 ช้ัน	สามารถอ่านโน้ตได้ถูกต้องและสามารถเล่นได้ ตรง จ้ัง ห วะ จ้ำนวน 2 ช้้อ	สามารถอ่านโน้ตได้ถูกต้องและสามารถเล่นได้ ตรง จ้ัง ห วะ จ้ำนวน 3 ช้้อ	สามารถอ่านโน้ตได้ถูกต้องและสามารถเล่นได้ ตรง จ้ัง ห วะ จ้ำนวน 4 ช้้อ	สามารถอ่านโน้ตได้ถูกต้องและสามารถเล่นได้ ตรง จ้ัง ห วะ จ้ำนวน 5 ช้้อ
6 พยงค้	สามารถอ่านโน้ตได้ถูกต้องและสามารถเล่นได้ ตรง จ้ัง ห วะ จ้ำนวน 2 ช้้อ	สามารถอ่านโน้ตได้ถูกต้องและสามารถเล่นได้ ตรง จ้ัง ห วะ จ้ำนวน 3 ช้้อ	สามารถอ่านโน้ตได้ถูกต้องและสามารถเล่นได้ ตรง จ้ัง ห วะ จ้ำนวน 4 ช้้อ	สามารถอ่านโน้ตได้ถูกต้องและสามารถเล่นได้ ตรง จ้ัง ห วะ จ้ำนวน 5 ช้้อ
เข้บ้ต 3 ช้ัน	สามารถอ่านโน้ตได้ถูกต้องและสามารถเล่นได้ ตรง จ้ัง ห วะ จ้ำนวน 2 ช้้อ	สามารถอ่านโน้ตได้ถูกต้องและสามารถเล่นได้ ตรง จ้ัง ห วะ จ้ำนวน 3 ช้้อ	สามารถอ่านโน้ตได้ถูกต้องและสามารถเล่นได้ ตรง จ้ัง ห วะ จ้ำนวน 4 ช้้อ	สามารถอ่านโน้ตได้ถูกต้องและสามารถเล่นได้ ตรง จ้ัง ห วะ จ้ำนวน 5 ช้้อ

แบบประเมินความพึงพอใจ

พหุบัณฑิต วิไล ชีวะ

แบบประเมินความพึงพอใจ

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียน

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าน้ำหนัก คะแนนเฉลี่ยโดยรวมของความพึงพอใจ มีดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง พึงพอใจมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง พึงพอใจน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

ลำดับ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
1	แผนการเรียนรู้มีคำชี้แจงอธิบายชัดเจน					
2	ในแต่ละแผนการเรียนรู้ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจวิธีการปฏิบัติกลองชุดมากยิ่งขึ้น					
3	ในแต่ละแผนการเรียนรู้ มีระยะเวลาที่เหมาะสม					
4	ข้าพเจ้าสามารถปฏิบัติตามแบบฝึกหัดได้ตามกำหนดเวลา					

5	ในแผนการเรียนรู้ เริ่มจากง่ายไปหายากและข้าพเจ้าสามารถปฏิบัติได้จริง					
6	ข้าพเจ้าชอบในขั้นตอนการเรียนในแต่ละขั้นตอนของการเรียน					
7	การสาธิตทำให้ข้าพเจ้าเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้นก่อนลงมือปฏิบัติจริง					
8	การปฏิบัติตามครูผู้สอนทำให้ข้าพเจ้าสามารถปฏิบัติได้เร็วขึ้น					
9	แผนการเรียนรู้ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความชอบในการเล่นกลองชุด					
10	หลังจากได้เรียนข้าพเจ้าสามารถปฏิบัติสำเร็จได้ด้วยตนเอง					
11	แบบฝึกหัดช่วยให้ข้าพเจ้าปฏิบัติได้ดีขึ้น					
12	แบบฝึกหัดช่วยให้ข้าพเจ้ามีความชอบกลองชุดมากขึ้น					
13	แบบฝึกหัดสามารถทำให้ข้าพเจ้าปฏิบัติได้จริง					
14	แบบฝึกหัดช่วยให้ข้าพเจ้านำไปฝึกทบทวน					
15	ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเล่นกลองชุดได้					
	รวม					

แบบทดสอบทักษะ

คำชี้แจง

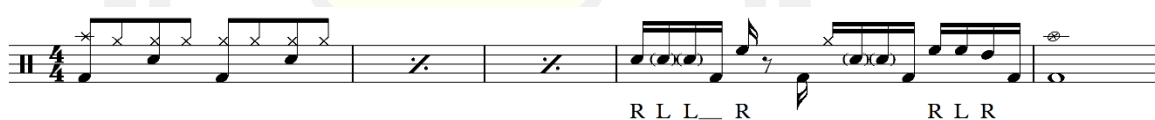

- หมายเลข 1. Hihat (บรรเลงโดยการเหยียบ) หมายเลข 2. Bass Drum
 หมายเลข 3. Floor Tom หมายเลข 4. Snare Drum
 หมายเลข 5. Tom Drum หมายเลข 6. Tom Drum
 หมายเลข 7. Ride cymbal หมายเลข 8. Hihat
 หมายเลข 9. Cymbals หมายเลข 10. การตีแบบเบา
 R = มือขวา L = มือซ้าย

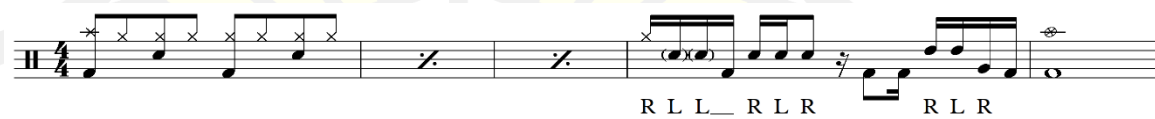
คำสั่ง ให้นักเรียนปฏิบัติตามโน้ตที่กำหนดให้

1. เข็ม 2 ชั้น ♩ = 100 Bpm จำนวน 5 ข้อ

1.1

1.2

1.3

1.4

RLL RLL RLR

1.5

RLL RLL RLL RLR

2. 6 พยางค์ ♩ = 70 Bpm จำนวน 5 ข้อ

2.1

RLRL RLRL RLRL RLRL

2.2

RLRL RLRL RLRL RLRL

2.3

RLRL RLRL RLRL RLRL

2.4

RLRL RLRL RLRL RLRL

2.5

RLRL RLRL RLRL RLRL

3. เขบ็ต 3 ชั้น ♩ = 70 Bpm จำนวน 5 ข้อ

3.1

RLR_R | RLR RLR RLR_R RLRLRLRL

3.2

RLR RLR RLRL | RLR RLR RLRLRL

3.3

RLR RLR RLR RLR | L LRLRLRL

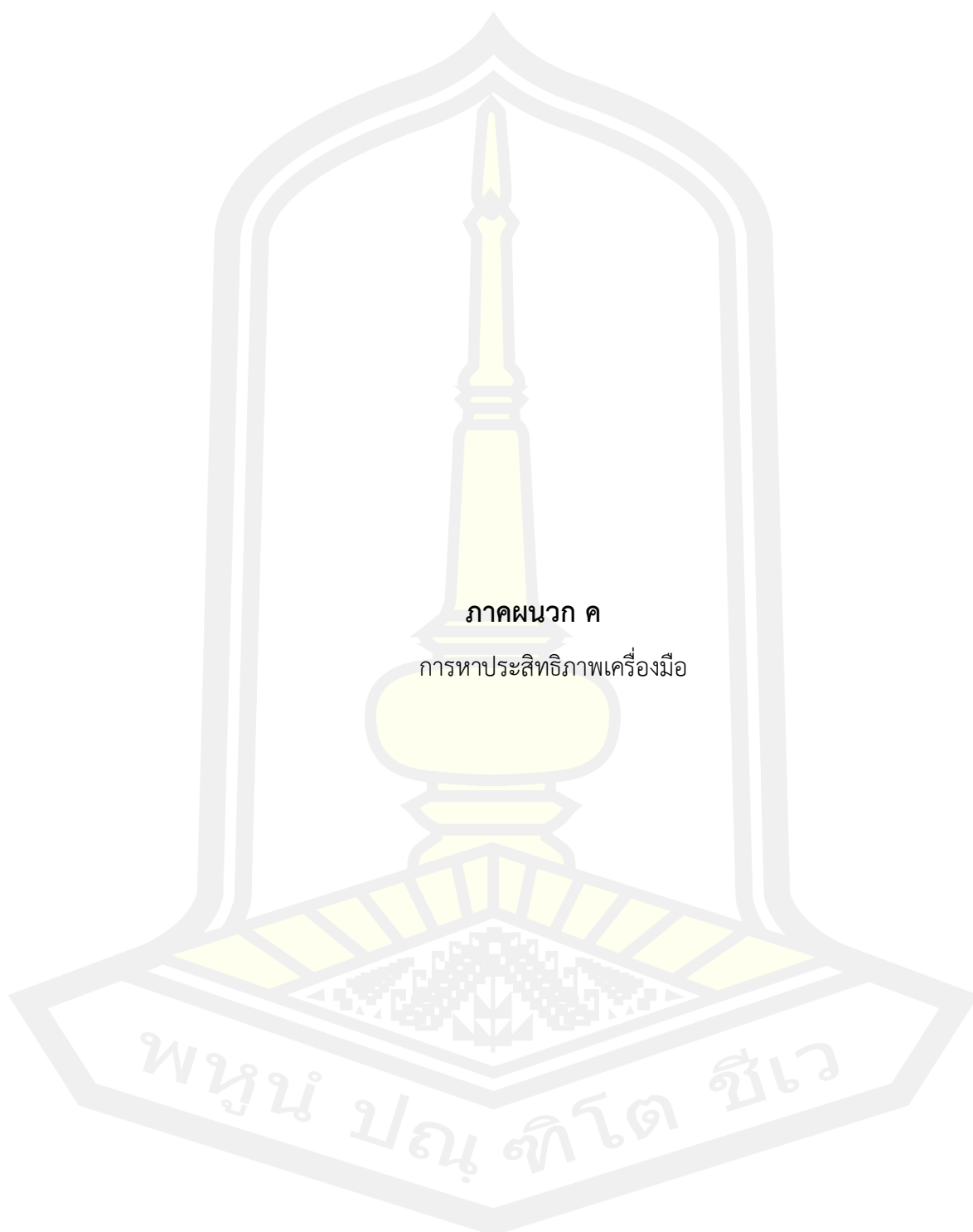
3.4

RLR RLR RLR RLR RLL RLL RLRLRL

3.5

RLR RLL LR RLR RLL RLL RLRLRL

ภาคผนวก ค

การหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชีเว

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

แบบประเมินนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

คำชี้แจง ให้ผู้เชี่ยวชาญทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ถ้ามีข้อแก้ไข กรุณาเติมข้อความลงใน ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ระดับความพึงพอใจ 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
 ระดับความพึงพอใจ 4 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
 ระดับความพึงพอใจ 3 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
 ระดับความพึงพอใจ 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
 ระดับความพึงพอใจ 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการประเมิน	ความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Sixteen Note						
1	สาระสำคัญ					
2	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
3	จุดประสงค์การเรียนรู้					
4	เนื้อหา					
5	กิจกรรมการสอน					
6	สื่อ/แหล่งเรียนรู้					
7	การวัดผลและการประเมินผล					
8	บันทึกหลังสอน					
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Sixteen Note Triplet						
1	สาระสำคัญ					

2	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
3	จุดประสงค์การเรียนรู้					
4	เนื้อหา					
5	กิจกรรมการสอน					
6	สื่อ/แหล่งเรียนรู้					
7	การวัดผลและการประเมินผล					
8	บันทึกหลังสอน					
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 32 nd Note						
1	สาระสำคัญ					
2	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
3	จุดประสงค์การเรียนรู้					
4	เนื้อหา					
5	กิจกรรมการสอน					
6	สื่อ/แหล่งเรียนรู้					
7	การวัดผลและการประเมินผล					
8	บันทึกหลังสอน					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....(ผู้ประเมิน)

(.....)

ข้อที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	X	S.D.
		1	2	3	4	5			
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1									
1	สาระสำคัญ	5	4	4	4	4	21	4.20	0.45
2	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45
3	จุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4	4	21	4.20	0.55
4	เนื้อหา	5	4	4	4	4	21	4.20	0.45
5	กิจกรรมการสอน	4	4	4	4	4	20	4.00	0.00
6	สื่อ/แหล่งเรียนรู้	4	4	4	5	4	21	4.20	0.45
7	การวัดผลและการประเมินผล	4	4	3	5	4	20	4.00	0.71
8	บันทึกหลังสอน	5	4	3	5	5	22	4.40	0.89
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2									
1	สาระสำคัญ	5	4	4	4	4	21	4.20	0.45
2	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	5	4	4	4	5	22	4.40	0.55
3	จุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4	5	22	4.40	0.55
4	เนื้อหา	5	4	4	5	4	22	4.40	0.55
5	กิจกรรมการสอน	4	4	4	5	4	21	4.20	0.45
6	สื่อ/แหล่งเรียนรู้	4	4	4	5	4	21	4.20	0.45
7	การวัดผลและการประเมินผล	4	4	3	5	4	20	4.00	0.71
8	บันทึกหลังสอน	5	4	3	4	5	21	4.20	0.84
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3									
1	สาระสำคัญ	5	4	4	5	4	22	4.40	0.55
2	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	5	4	4	5	5	23	4.60	0.55
3	จุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4	5	22	4.40	0.55
4	เนื้อหา	5	4	4	4	4	21	4.20	0.45
5	กิจกรรมการสอน	4	4	4	4	4	20	4.00	0.00
6	สื่อ/แหล่งเรียนรู้	4	4	4	5	4	21	4.20	0.45
7	การวัดผลและการประเมินผล	4	4	3	5	4	20	4.00	0.71
8	บันทึกหลังสอน	5	4	3	5	5	22	4.40	0.89

คำชี้แจง แบบประเมินนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เรื่องความสอดคล้องของแบบฝึกหัด ในการบรรเลงกลองชุด ของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุด ตามแนวคิดของ เดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

ให้ผู้เชี่ยวชาญทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ถ้ามีข้อแก้ไข กรุณาเติมข้อความลงใน ข้อเสนอแนะอื่นๆ

เกณฑ์การให้คะแนน

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์	แบบฝึกหัด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	ผลการพิจารณา		
		+1	0	-1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1				
นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ตเข้บัต 2 ชั้นได้	1. R L L			
นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ตเข้บัต 2 ชั้นได้	2. R L L			
นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ตเข้บัต 2 ชั้นได้	3. R L L			
นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ตเข้บัต 2 ชั้นได้	4. R L L			

<p>นักเรียนสามารถ ปฏิบัติโน้ตเข้บ้ต 2 ช้ันได้</p>	<p>5. R L L</p>			
<p>นักเรียนสามารถ ปฏิบัติโน้ตเข้บ้ต 2 ช้ันได้</p>	<p>6. R L L</p>			
<p>นักเรียนสามารถ ปฏิบัติโน้ตเข้บ้ต 2 ช้ันได้</p>	<p>7. R L R</p>			
<p>นักเรียนสามารถ ปฏิบัติโน้ตเข้บ้ต 2 ช้ันได้</p>	<p>8. R L R</p>			
<p>นักเรียนสามารถ ปฏิบัติโน้ตเข้บ้ต 2 ช้ันได้</p>	<p>9. R L R</p>			
<p>นักเรียนสามารถ ปฏิบัติโน้ตเข้บ้ต 2 ช้ันได้</p>	<p>10. R L R</p>			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....(ผู้ประเมิน)

(.....)

สรุปคะแนนความสอดคล้องของแบบฝึกหัด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เกณฑ์การให้คะแนน

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่น่าใจว่าคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง

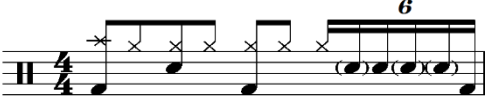

คำชี้แจง แบบประเมินนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เรื่องความสอดคล้องของแบบฝึกหัด ในการบรรเลงกลองชุด ของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุด ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

ให้ผู้เชี่ยวชาญทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน
ถ้ามีข้อแก้ไข กรุณาเติมข้อความลงใน ข้อเสนอแนะอื่นๆ

เกณฑ์การให้คะแนน

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์	แบบฝึกหัด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	ผลการพิจารณา		
		+1	0	-1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1				
นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ต 6 พยางค์ได้	1. 			
นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ต 6 พยางค์ได้	2. 			
นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ต 6 พยางค์ได้	3. 			
นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ต 6 พยางค์ได้	4. 			

<p>นักเรียนสามารถ ปฏิบัติโน้ต 6 พยางค์ได้</p>	<p>5. RLRL L</p>			
<p>นักเรียนสามารถ ปฏิบัติโน้ต 6 พยางค์ได้</p>	<p>6. RLRL L</p>			
<p>นักเรียนสามารถ ปฏิบัติโน้ต 6 พยางค์ได้</p>	<p>7. RLRL L</p>			
<p>นักเรียนสามารถ ปฏิบัติโน้ต 6 พยางค์ได้</p>	<p>8. RLRL L</p>			
<p>นักเรียนสามารถ ปฏิบัติโน้ต 6 พยางค์ได้</p>	<p>9. RLRL L</p>			
<p>นักเรียนสามารถ ปฏิบัติโน้ต 6 พยางค์ได้</p>	<p>10. RLRL L</p>			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....(ผู้ประเมิน)

(.....)

สรุปคะแนนความสอดคล้องของแบบฝึกหัด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

เกณฑ์การให้คะแนน

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่น่าใจว่าข้อความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง

คำชี้แจง แบบประเมินนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เรื่องความสอดคล้องของแบบฝึกหัด ในการบรรเลงกลองชุด ของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุด ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

ให้ผู้เชี่ยวชาญทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ถ้ามีข้อแก้ไข กรุณาเติมข้อความลงใน ข้อเสนอแนะอื่นๆ

เกณฑ์การให้คะแนน

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์	แบบฝึกหัด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	ผลการพิจารณา		
		+1	0	-1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1				
นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ตเข้บัต 3 ชั้นได้	1. 			
นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ตเข้บัต 3 ชั้นได้	2. 			
นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ตเข้บัต 3 ชั้นได้	3. 			
นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ตเข้บัต 3 ชั้นได้	4. 			

นักเรียนสามารถ ปฏิบัติโน้ตเข้บัต 3 ชั้นได้	5. RLR_RLR			
นักเรียนสามารถ ปฏิบัติโน้ตเข้บัต 3 ชั้นได้	6. RLR_RLR			
นักเรียนสามารถ ปฏิบัติโน้ตเข้บัต 3 ชั้นได้	7. RLR_RLR			
นักเรียนสามารถ ปฏิบัติโน้ตเข้บัต 3 ชั้นได้	8. RL L_RLR			
นักเรียนสามารถ ปฏิบัติโน้ตเข้บัต 3 ชั้นได้	9. RLR_R RL			
นักเรียนสามารถ ปฏิบัติโน้ตเข้บัต 3 ชั้นได้	10. RLR_R RL			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....(ผู้ประเมิน)

(.....)

สรุปคะแนนความสอดคล้องของแบบฝึกหัด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

เกณฑ์การให้คะแนน

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่น่าใจว่าข้อความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง

คำชี้แจง แบบประเมินนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เรื่องความสอดคล้องของแบบทดสอบทักษะ ในการบรรเลงกลองชุด ของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุด ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

ให้ผู้เชี่ยวชาญทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ถ้ามีข้อแก้ไข กรุณาเติมข้อความลงใน ข้อเสนอแนะอื่นๆ

เกณฑ์การให้คะแนน

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์	แบบทดสอบทักษะ	ผลการพิจารณา		
		+1	0	-1
นักเรียน สามารถ ปฏิบัติโน้ต เข้บ็ต 2 ชั้นได้	1.1. R L L R R L R			
นักเรียน สามารถ ปฏิบัติโน้ต เข้บ็ต 2 ชั้นได้	1.2. R L L R L R R L R			
นักเรียน สามารถ ปฏิบัติโน้ต เข้บ็ต	1.3. R L L R L R R L R R L R			

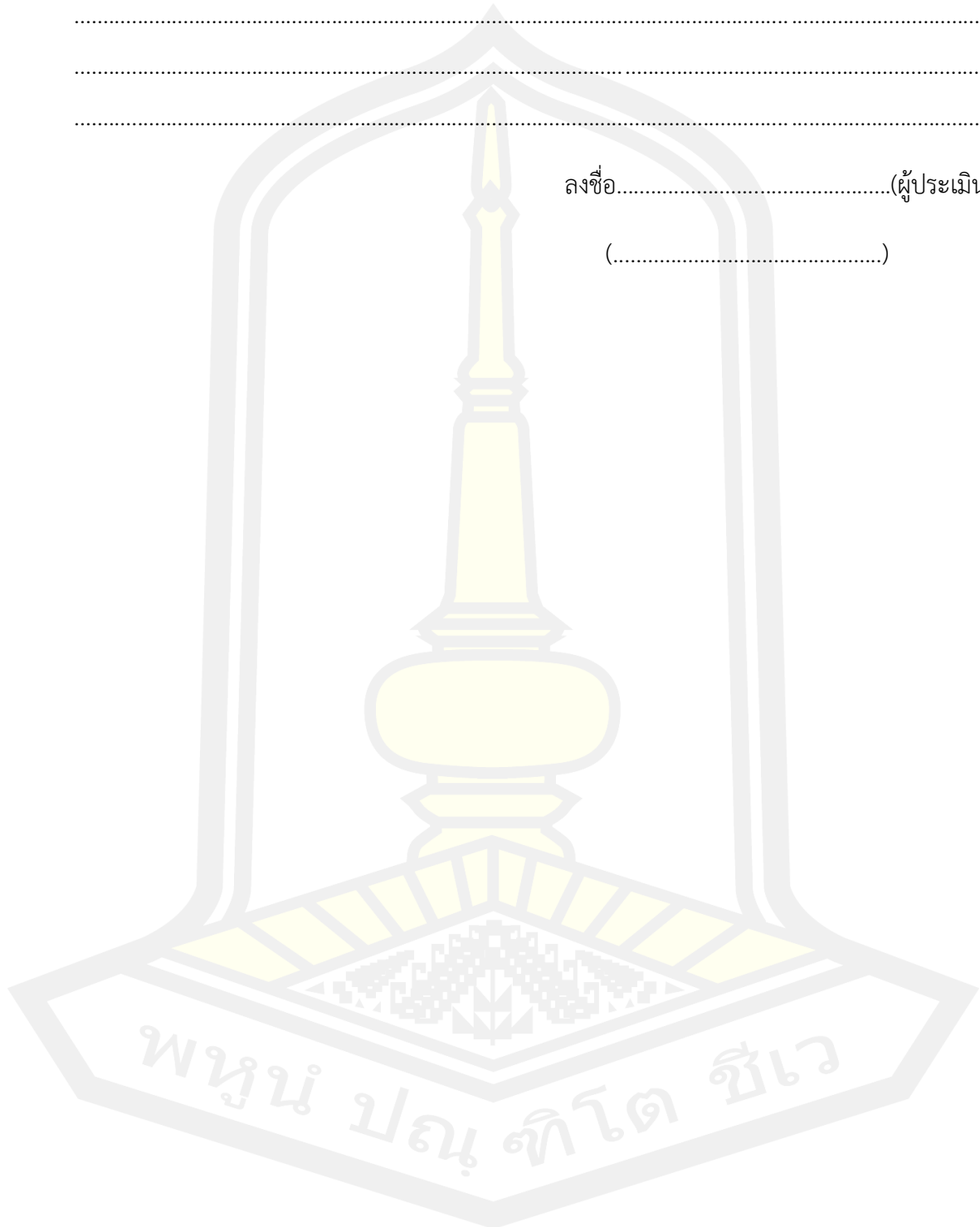
2 ชั้นได้				
นักเรียน สามารถ ปฏิบัติโน้ต เชบ็ต 2 ชั้นได้	1.4. 			
นักเรียน สามารถ ปฏิบัติโน้ต เชบ็ต 2 ชั้นได้	1.5. 			
นักเรียน สามารถ ปฏิบัติโน้ต 6 พยางค์ได้	2.1 			
นักเรียน สามารถ ปฏิบัติโน้ต 6 พยางค์ได้	2.2 			
นักเรียน สามารถ ปฏิบัติโน้ต 6 พยางค์ได้	2.3 			
นักเรียน สามารถ ปฏิบัติโน้ต 6 พยางค์ได้	2.4 			
นักเรียน สามารถ ปฏิบัติโน้ต	2.5 			

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....(ผู้ประเมิน)

(.....)

สรุปคะแนนความสอดคล้องของแบบทดสอบทักษะ

เกณฑ์การให้คะแนน

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
1.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
1.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
1.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
1.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
2.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
2.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
2.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
2.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
2.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
3.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
3.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
3.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
3.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
3.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง

พหุบัณฑิต ชีวะ

MAHASARAKHAM
UNIVERSITY

แบบประเมินแบบฝึกหัด

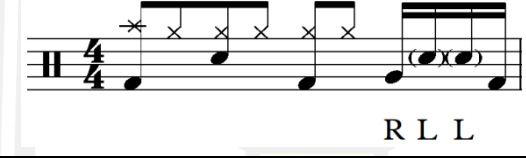

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียน

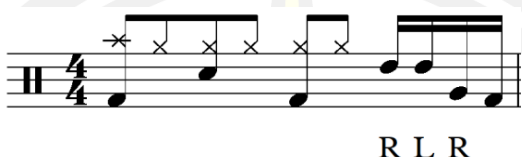
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

แบบฝึกหัดมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คะแนน หัวข้อ	น้อย (0.5)	ปานกลาง (1)	ดี (1.5)	ดีมาก (2)
เข้บ้ต 2 ช้ัน	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติติดขัดและหยุดชะงัก - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้แต่มีหยุดชะงักบ้างเป็นบางจังหวะ - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็วต่ำกว่า 100 Bpm 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้คล่องแคล่วไม่มีติดขัด - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็วต่ำกว่า 100 Bpm 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้คล่องแคล่วไม่มีติดขัด - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็ว 100 Bpm
6 พยวงค์	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติติดขัดและหยุดชะงัก - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้ แต่มีหยุดชะงักบ้างเป็นบางจังหวะ - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็วต่ำกว่า 70 Bpm 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้คล่องแคล่วไม่มีติดขัด - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็วต่ำกว่า 70 Bpm 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้คล่องแคล่วไม่มีติดขัด - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็วต่ำกว่า 70 Bpm
เข้บ้ต 3 ช้ัน	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติติดขัดและหยุดชะงัก - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้ แต่มีหยุดชะงักบ้างเป็นบางจังหวะ - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็วต่ำกว่า 60 Bpm 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้คล่องแคล่วไม่มีติดขัด - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็วต่ำกว่า 60 Bpm 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติได้คล่องแคล่วไม่มีติดขัด - จับไม้กลองถูกต้องตามลักษณะ Matchgrip - ปฏิบัติได้ในอัตราความเร็ว 60 Bpm

การประเมินความเหมาะสมของเกณฑ์ให้คะแนน (เชปต์ 2 ชั้น)

ข้อที่	แบบฝึกหัด (แผนการเรียนรู้ที่ 1) Sixteen Note	ความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	 <p>R L L</p>					
2	 <p>R L L</p>					
3	 <p>R L L</p>					
4	 <p>R L L</p>					
5	 <p>R L L</p>					
6	 <p>R L L</p>					
7	 <p>R L R</p>					
8	 <p>R L R</p>					

9	 <p style="text-align: center;">R L R</p>					
10	 <p style="text-align: center;">R L R</p>					

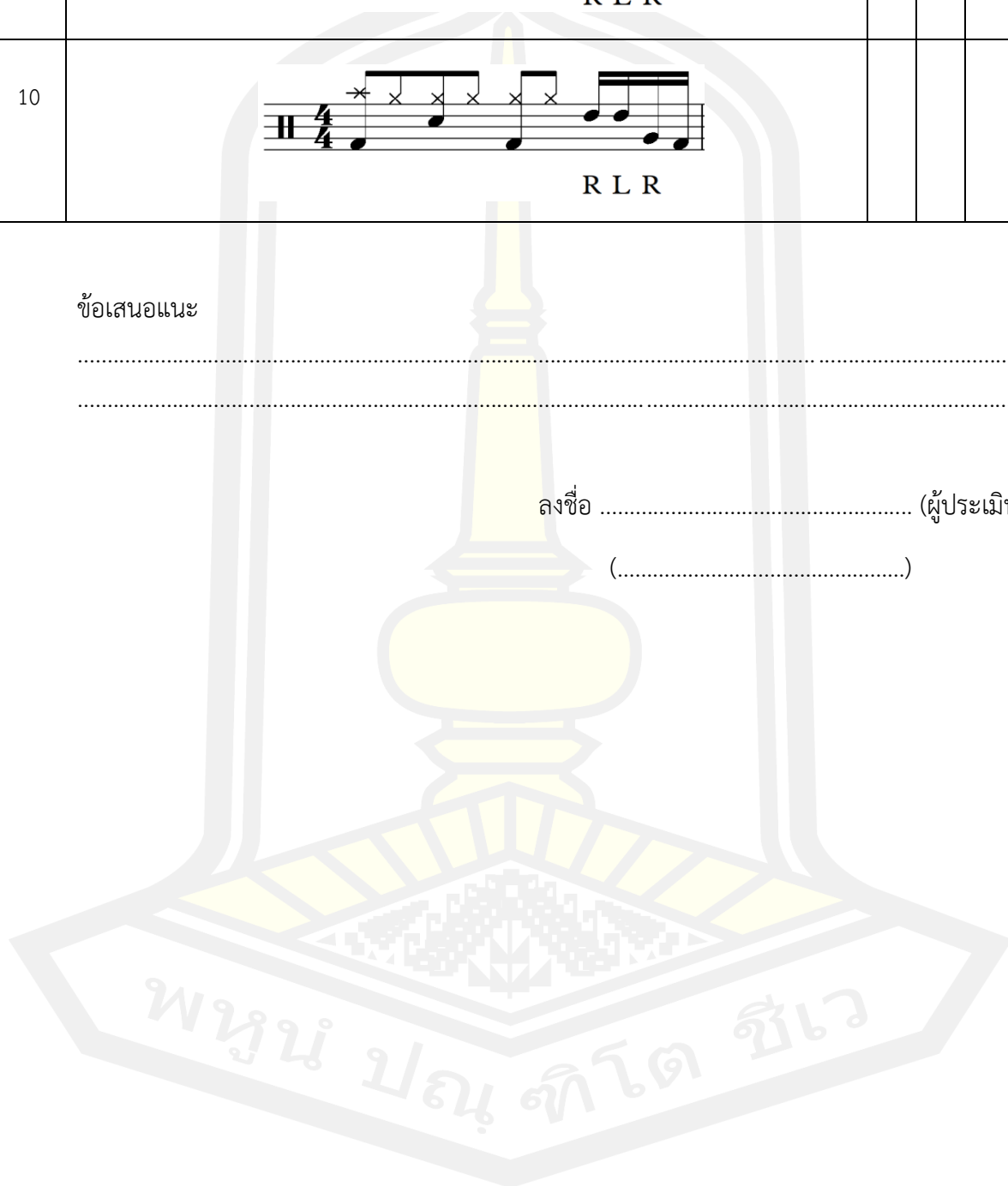
ชื่อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ (ผู้ประเมิน)

(.....)

สรุปความเหมาะสมของเกณฑ์ให้คะแนน

ใบงานที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

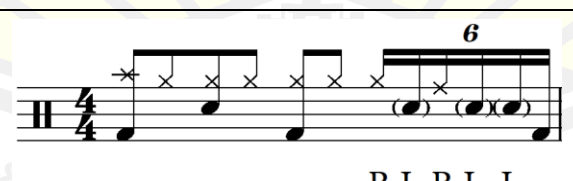
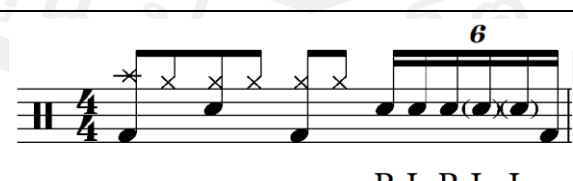
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

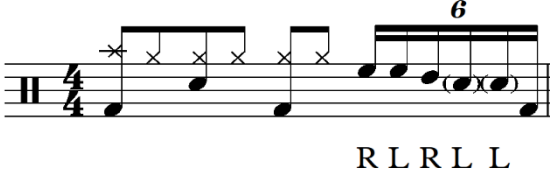

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	X	S.D.
	1	2	3	4	5			
1	4	4	4	4	5	21	4.20	0.45
2	4	4	4	4	5	21	4.20	0.45
3	4	4	4	4	5	21	4.20	0.45
4	4	4	4	4	5	21	4.20	0.45
5	4	4	4	4	5	21	4.20	0.45
6	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55
7	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55
8	4	4	4	4	5	21	4.20	0.45
9	4	4	4	4	5	21	4.20	0.45
10	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55

การประเมินความเหมาะสมของเกณฑ์ให้คะแนน (6พยางค์)

ข้อที่	แบบฝึกหัด (แผนการเรียนรู้ที่ 2) Sixteen Note Triplet	ความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	 RLRL L					
2	 RLRL L					
3	 RLRL L					
4	 RLRL L					
5	 RLRL L					
6	 RLRL L					
7	 RLRL L					

8	 <p style="text-align: center;">RLRL L</p>			
9	 <p style="text-align: center;">RLRL L</p>			
10	 <p style="text-align: center;">RLRL L</p>			

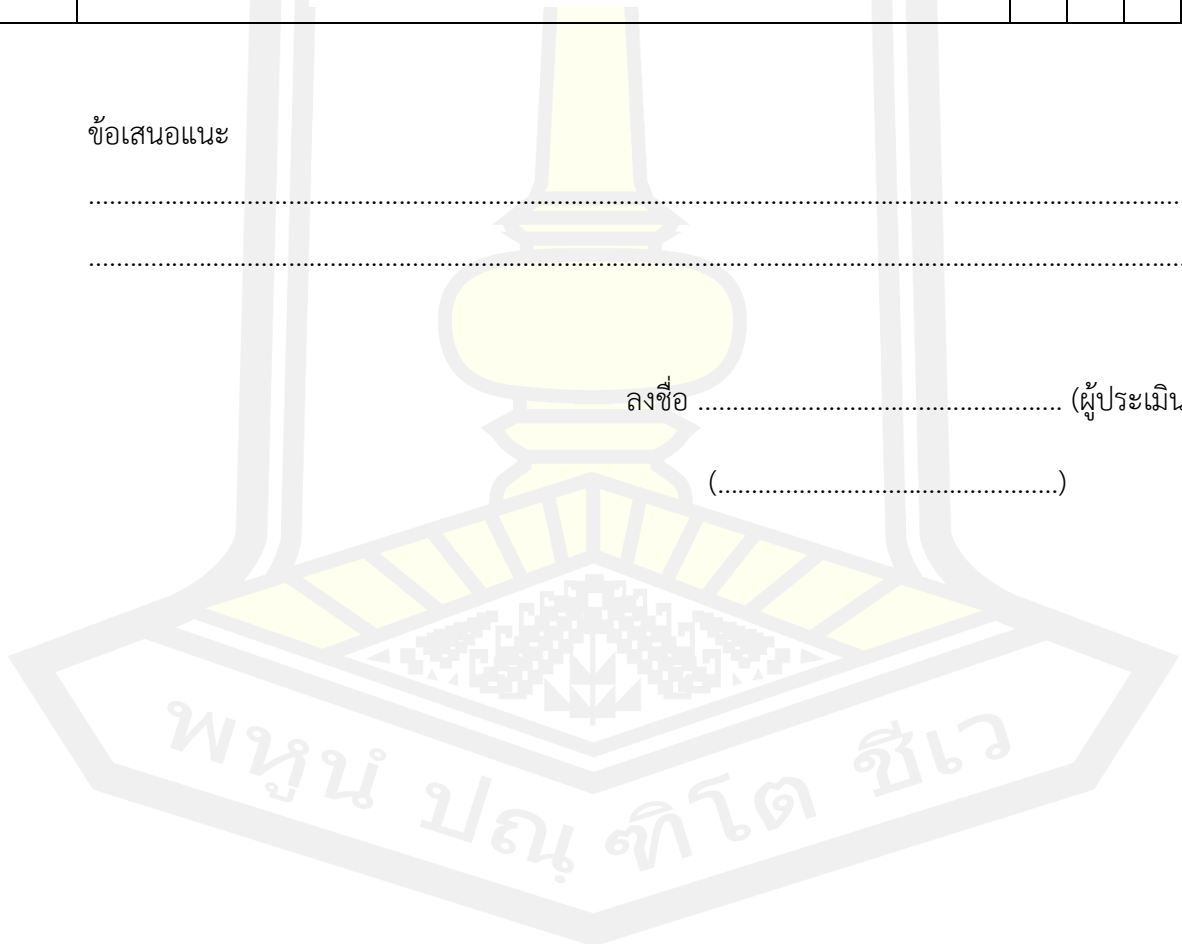
ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ (ผู้ประเมิน)

(.....)

สรุปความเหมาะสมของเกณฑ์ให้คะแนน

ใบงานที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	X	S.D.
	1	2	3	4	5			
1	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55
2	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55
3	4	4	4	4	5	21	4.20	0.45
4	4	4	4	4	5	21	4.20	0.45
5	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55
6	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55
7	4	4	4	4	5	21	4.20	0.45
8	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55
9	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55
10	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55

การประเมินความเหมาะสมของเกณฑ์ให้คะแนน (เชบต์ 3 ชั้น)

ข้อที่	แบบฝึกหัด (แผนการเรียนรู้อันที่ 3) 32 nd Note	ความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	 <p>R L R _ R L R</p>					
2	 <p>R L R _ R L R</p>					
3	 <p>R L R _ R L R</p>					
4	 <p>R L R _ R L R</p>					
5	 <p>R L R _ R L R</p>					
6	 <p>R L R _ R L R</p>					
7	 <p>R L R _ R L R</p>					

8	 <p style="text-align: center;">R L L _ R L R</p>					
9	 <p style="text-align: center;">R L R _ R R L</p>					
10	 <p style="text-align: center;">R L R _ R R L</p>					

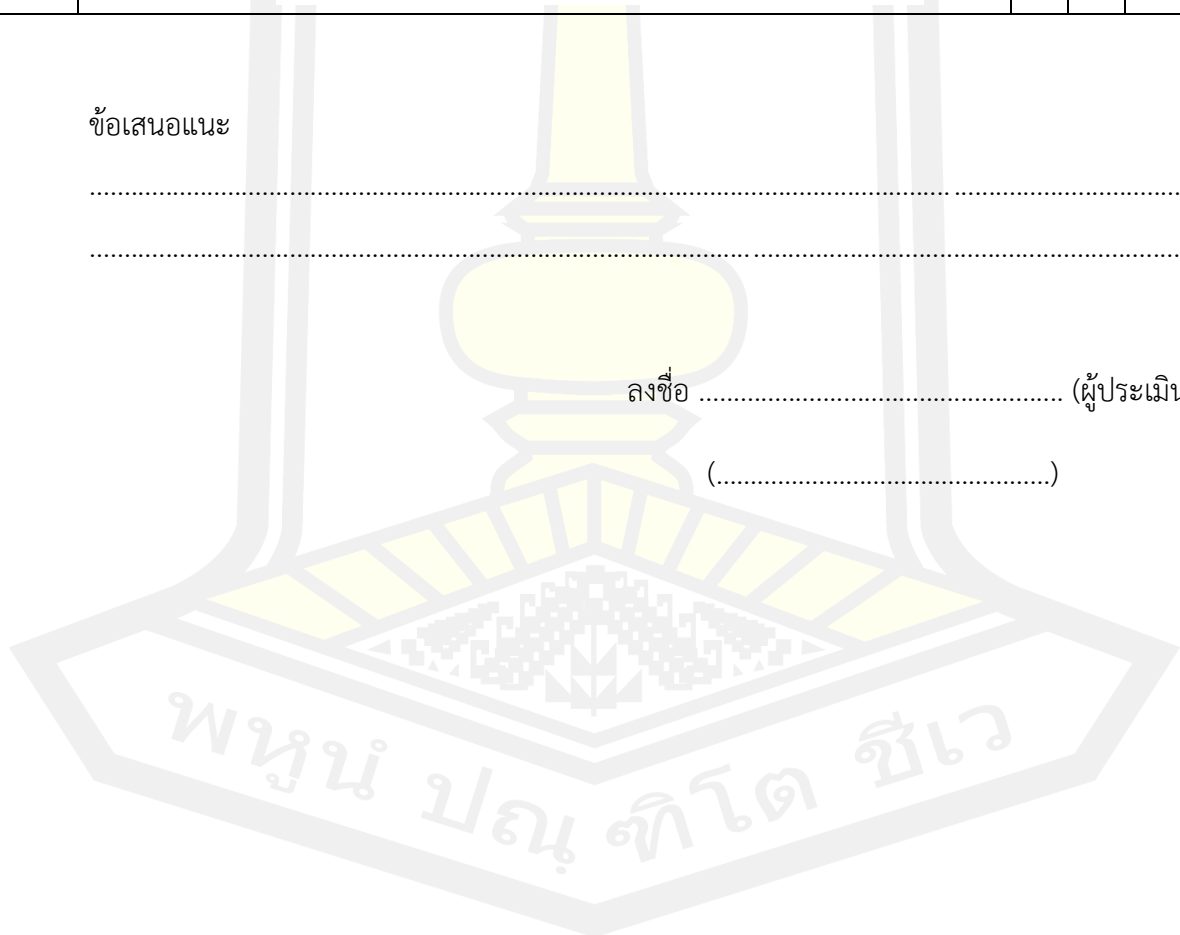
ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ (ผู้ประเมิน)

(.....)

สรุปความเหมาะสมของเกณฑ์ให้คะแนน

ใบงานที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	X	S.D.
	1	2	3	4	5			
1	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55
2	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55
3	4	4	4	4	5	21	4.20	0.45
4	4	4	4	4	5	21	4.20	0.45
5	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55
6	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55
7	4	4	4	4	5	21	4.20	0.45
8	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55
9	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55
10	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55

แบบประเมินแบบทดสอบทักษะ

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียน

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

แบบทดสอบทักษะมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คะแนน หัวข้อ	น้อย (1)	ปานกลาง (2)	ดี (3)	ดีมาก (4)
เชบีต 2 ชั้น	สามารถอ่านโน้ต ได้ถูกต้องและ สามารถเล่นได้ ตรง จั ง ห วะ จำนวน 2 ข้อ	สามารถอ่านโน้ต ได้ถูกต้องและ สามารถเล่นได้ ตรง จั ง ห วะ จำนวน 3 ข้อ	สามารถอ่านโน้ต ได้ถูกต้องและ สามารถเล่นได้ ตรง จั ง ห วะ จำนวน 4 ข้อ	สามารถอ่านโน้ต ได้ถูกต้องและ สามารถเล่นได้ ตรง จั ง ห วะ จำนวน 5 ข้อ
6 พยางค์	สามารถอ่านโน้ต ได้ถูกต้องและ สามารถเล่นได้ ตรง จั ง ห วะ จำนวน 2 ข้อ	สามารถอ่านโน้ต ได้ถูกต้องและ สามารถเล่นได้ ตรง จั ง ห วะ จำนวน 3 ข้อ	สามารถอ่านโน้ต ได้ถูกต้องและ สามารถเล่นได้ ตรง จั ง ห วะ จำนวน 4 ข้อ	สามารถอ่านโน้ต ได้ถูกต้องและ สามารถเล่นได้ ตรง จั ง ห วะ จำนวน 5 ข้อ
เชบีต 3 ชั้น	สามารถอ่านโน้ต ได้ถูกต้องและ สามารถเล่นได้ ตรง จั ง ห วะ จำนวน 2 ข้อ	สามารถอ่านโน้ต ได้ถูกต้องและ สามารถเล่นได้ ตรง จั ง ห วะ จำนวน 3 ข้อ	สามารถอ่านโน้ต ได้ถูกต้องและ สามารถเล่นได้ ตรง จั ง ห วะ จำนวน 4 ข้อ	สามารถอ่านโน้ต ได้ถูกต้องและ สามารถเล่นได้ ตรง จั ง ห วะ จำนวน 5 ข้อ

การประเมินความเหมาะสมของเกณฑ์ให้คะแนน

ข้อที่	แบบทดสอบทักษะ	ความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1.1	<p>R L L R R L R</p>					
1.2	<p>R L L R L R R L R</p>					
1.3	<p>R L L R L R R L R R L R</p>					
1.4	<p>R L L R L L R L R</p>					
1.5	<p>R L L R L L R L L R L R</p>					
2.1	<p>R L R L L R L R R L R L L R L L</p>					
2.2	<p>R L R L L R L L R L R L R L R L L</p>					

2.3	<p>RLRL RLRL R 6 RLRL</p>			
2.4	<p>RLRL RLRL RLRL RLRL</p>			
2.5	<p>RLRL RLRL RLRL RLRL</p>			
3.1	<p>RLR_R RLR RLR RLR_R RLRLRLRL</p>			
3.2	<p>RLR RLR RLRL RLR RLR RLRLRLRL</p>			
3.3	<p>RLR RLR RLR RLR L RLRLRLRL</p>			
3.4	<p>RLR RLR RLR RLR RLL RLL RLRLRLRL</p>			
3.5	<p>RLR RLL LR RLR RLL RLL RLRLRLRL</p>			

สรุปความเหมาะสมของเกณฑ์ให้คะแนน

แบบทดสอบทักษะ

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

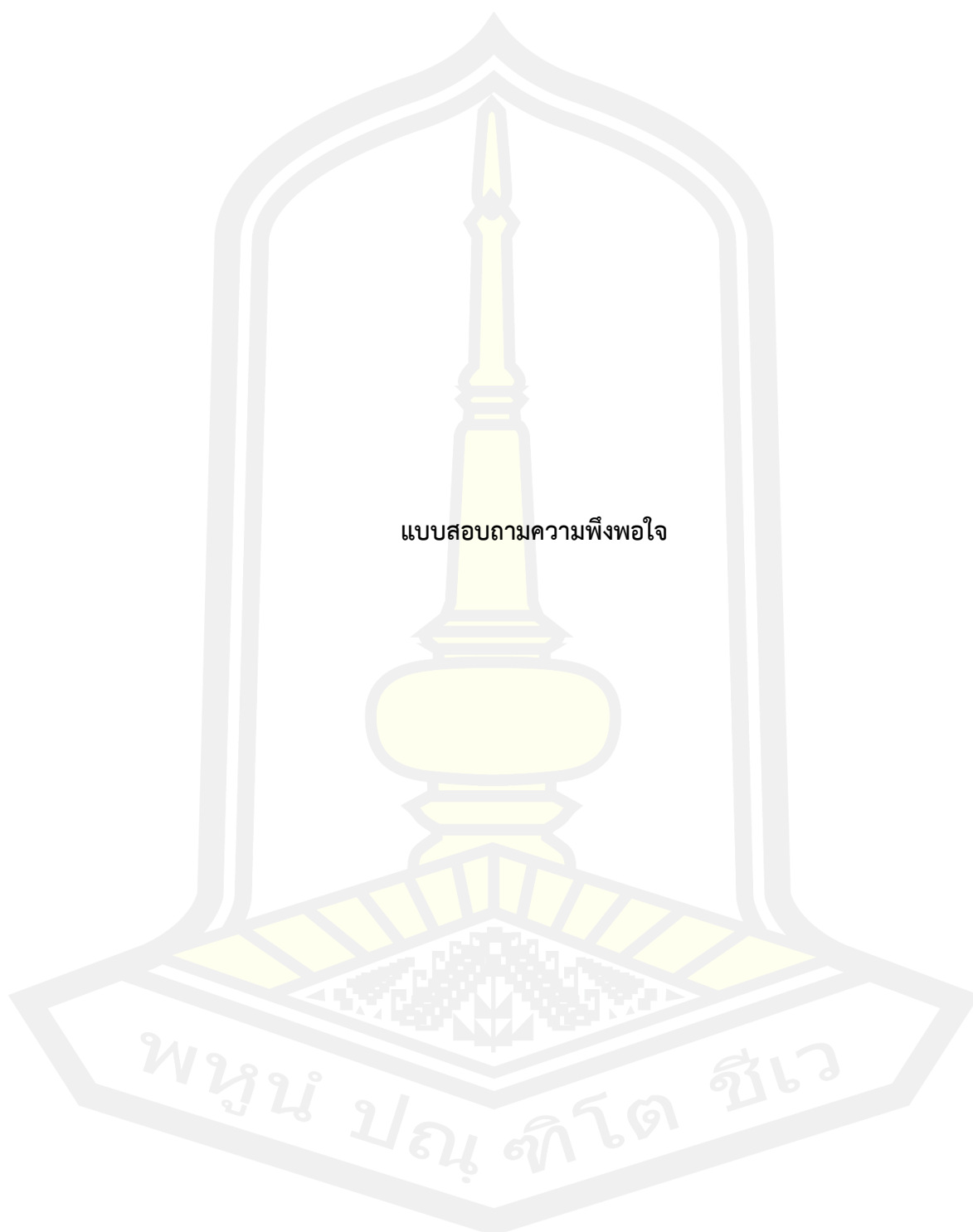
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	X	S.D.
	1	2	3	4	5			
1.1	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55
1.2	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55
1.3	4	4	4	4	5	21	4.20	0.45
1.4	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55
1.5	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55
2.1	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55
2.2	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55
2.3	4	4	4	4	5	21	4.20	0.45
2.4	4	4	4	4	5	21	4.20	0.45
2.5	4	4	4	4	5	21	4.20	0.45
3.1	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55
3.2	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55
3.3	4	4	4	4	5	21	4.20	0.45
3.4	4	4	4	4	5	21	4.20	0.45
3.5	4	4	4	4	5	21	4.20	0.45

แบบสอบถามความพึงพอใจ

พหุบัณฑิต ชัยเว

แบบประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบประเมินนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความพึงพอใจของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

คำชี้แจง ให้ผู้เชี่ยวชาญทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ถ้ามีข้อแก้ไข กรุณาเติมข้อความลงใน ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ประเมินความสอดคล้องกับจุดประสงค์ เกณฑ์การให้คะแนน

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่	รายการ	ผลพิจารณา		
		+1	0	-1
1	แผนการเรียนรู้มีคำชี้แจงอธิบายชัดเจน			
2	ในแต่ละแผนการเรียนรู้ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจวิธีการปฏิบัติทดลองชุดมากยิ่งขึ้น			
3	ในแต่ละแผนการเรียนรู้ มีระยะเวลาที่เหมาะสม			
4	ข้าพเจ้าสามารถปฏิบัติตามแบบฝึกหัดได้ตามกำหนดเวลา			
5	ในแผนการเรียนรู้ เริ่มจากง่ายไปหายากและข้าพเจ้าสามารถปฏิบัติได้จริง			
6	ข้าพเจ้าชอบในขั้นตอนการเรียนในแต่ละขั้นตอนของการเรียน			
7	การสาธิตทำให้ข้าพเจ้าเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้นก่อนลง			

	มือปฏิบัติจริง			
8	การปฏิบัติตามครูผู้สอนทำให้ข้าพเจ้าสามารถปฏิบัติได้เร็วขึ้น			
9	แผนการเรียนรู้ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความชอบในการเล่นกลองชุด			
10	หลังจากได้เรียนข้าพเจ้าสามารถปฏิบัติสำเร็จได้ด้วยตนเอง			
11	แบบฝึกหัดช่วยให้ข้าพเจ้าปฏิบัติได้ดีขึ้น			
12	แบบฝึกหัดช่วยให้ข้าพเจ้ามีความชอบกลองชุดมากขึ้น			
13	แบบฝึกหัดสามารถทำให้ข้าพเจ้าปฏิบัติได้จริง			
14	แบบฝึกหัดช่วยให้ข้าพเจ้านำไปฝึกทบทวน			
15	ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเล่นกลองชุดได้			

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

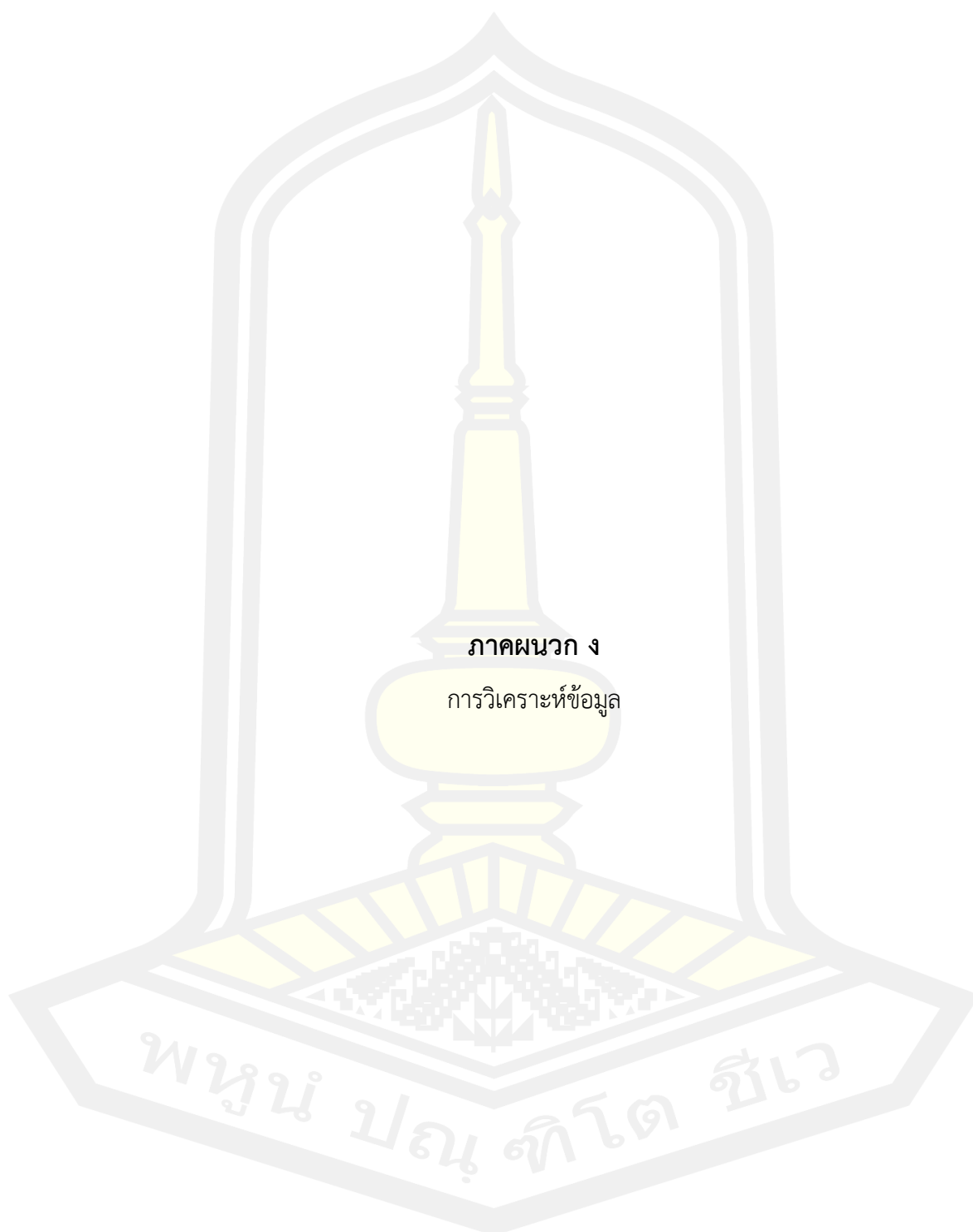
(.....)

พหุบัณฑิตวิทยาลัย

สรุปผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ

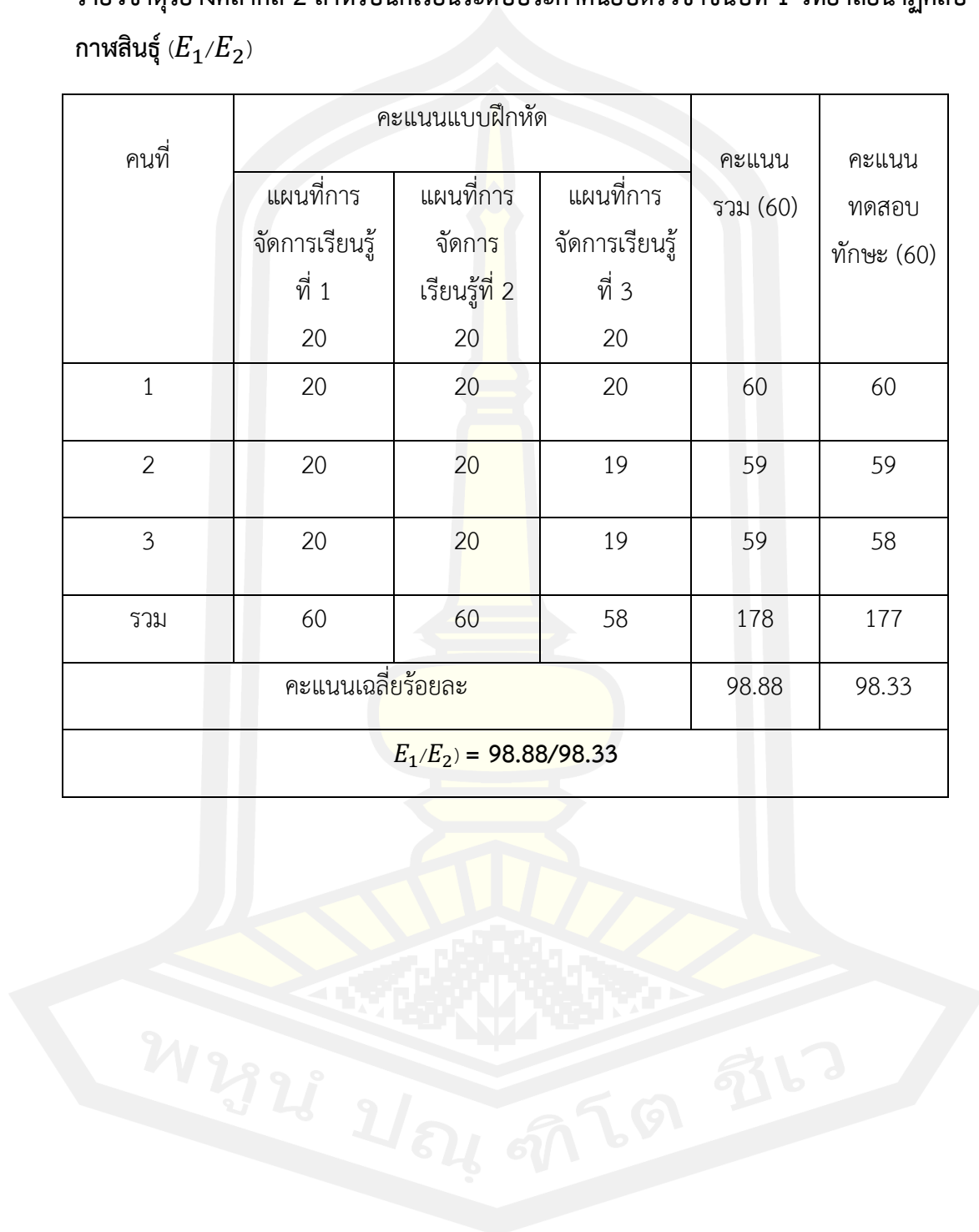
ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
2	0	+1	+1	+1	0	3	0.6	สอดคล้อง
3	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
4	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
5	0	+1	0	+1	+1	3	0.6	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
7	+1	+1	0	+1	0	3	0.6	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
12	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
14	0	+1	0	+1	+1	3	0.6	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง

การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของ เดวีส์
รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์
กาฬสินธุ์ (E_1/E_2)

คนที่	คะแนนแบบฝึกหัด			คะแนน รวม (60)	คะแนน ทดสอบ ทักษะ (60)
	แผนที่มีการ จัดการเรียนรู้ ที่ 1	แผนที่มีการ จัดการ เรียนรู้ที่ 2	แผนที่มีการ จัดการเรียนรู้ ที่ 3		
	20	20	20		
1	20	20	20	60	60
2	20	20	19	59	59
3	20	20	19	59	58
รวม	60	60	58	178	177
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ				98.88	98.33
$E_1/E_2 = 98.88/98.33$					

การศึกษาทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล2 ใช้แบบ
ประเมินทักษะฯ (Scoring Rubric)

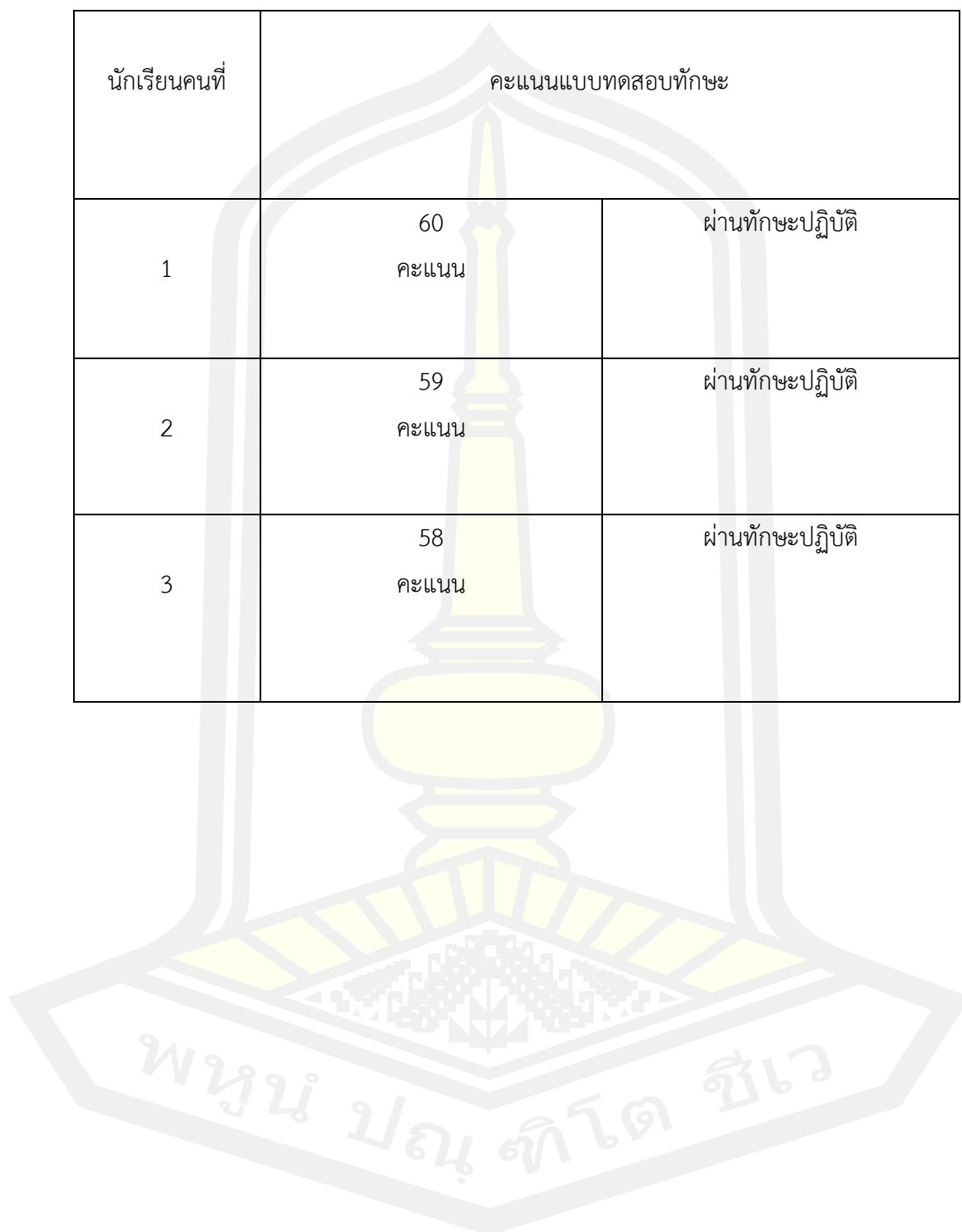
คะแนนแบบฝึกหัด

คนที่	คะแนนแบบฝึกหัด		
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3
1	20 คะแนน	20 คะแนน	20 คะแนน
	ผ่านทักษะปฏิบัติ	ผ่านทักษะปฏิบัติ	ผ่านทักษะปฏิบัติ
2	20 คะแนน	20 คะแนน	19 คะแนน
	ผ่านทักษะปฏิบัติ	ผ่านทักษะปฏิบัติ	ผ่านทักษะปฏิบัติ
3	20 คะแนน	20 คะแนน	19 คะแนน
	ผ่านทักษะปฏิบัติ	ผ่านทักษะปฏิบัติ	ผ่านทักษะปฏิบัติ

คะแนนแบบทดสอบทักษะ

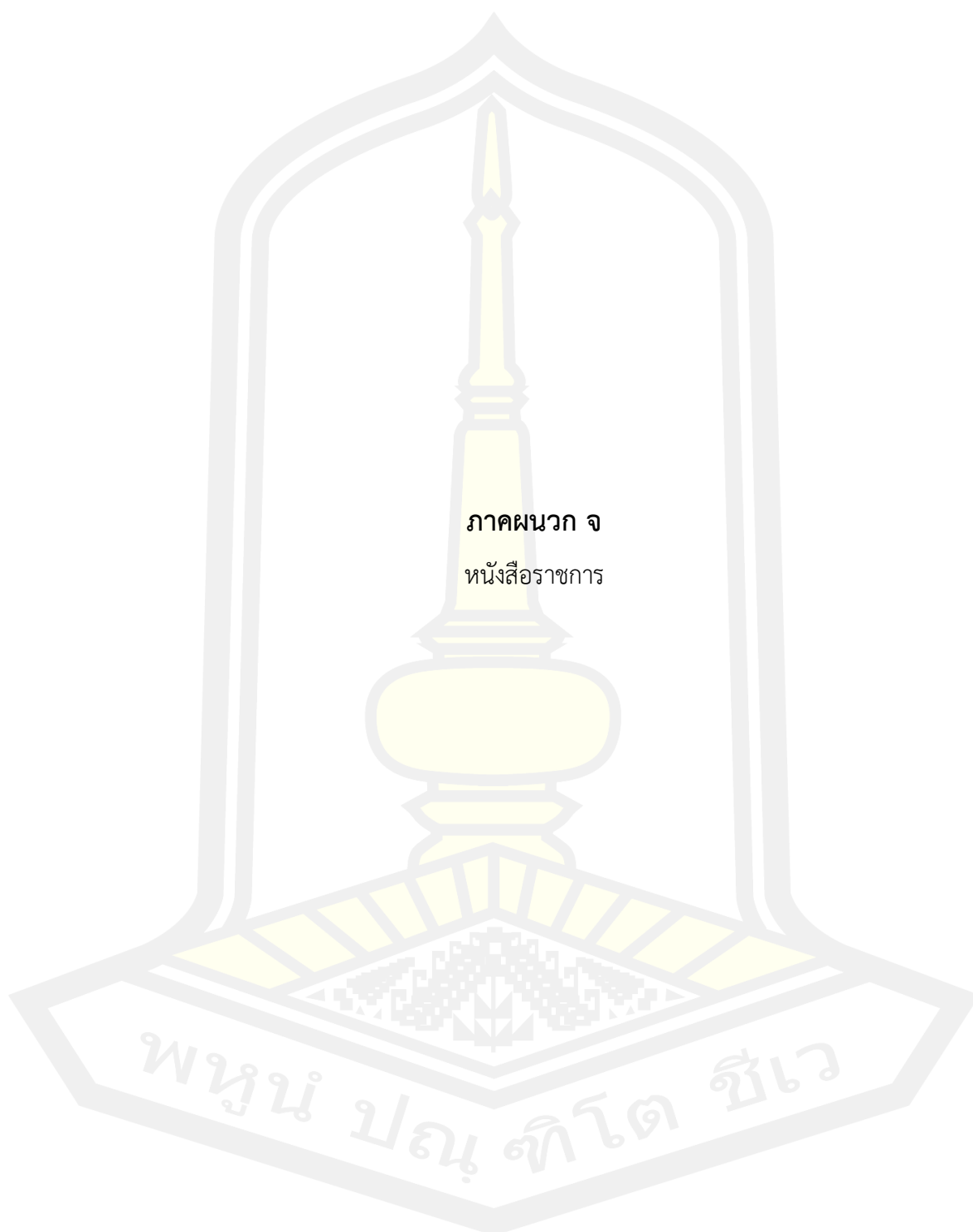
นักเรียนคนที่	คะแนนแบบทดสอบทักษะ	
1	60 คะแนน	ผ่านทักษะปฏิบัติ
2	59 คะแนน	ผ่านทักษะปฏิบัติ
3	58 คะแนน	ผ่านทักษะปฏิบัติ

การวิเคราะห์คะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลง
ชุดตามแนวคิดของ เดวิส

ข้อที่	นักเรียนคนที่			รวม	X	S.D.	แปลผล
	1	2	3				
1	5	5	4	14	4.67	0.58	มากที่สุด
2	5	4	4	13	4.33	0.58	มาก
3	4	4	5	13	4.33	0.58	มาก
4	4	4	5	13	4.33	0.58	มาก
5	5	5	5	15	5.00	0.00	มากที่สุด
6	5	5	3	13	4.33	1.15	มาก
7	5	5	5	15	5.00	0.00	มากที่สุด
8	5	5	4	14	4.67	0.58	มากที่สุด
9	5	5	4	14	4.67	0.58	มากที่สุด
10	4	5	5	14	4.67	0.58	มากที่สุด
11	4	5	3	12	4.00	1.00	มาก
12	5	5	4	14	4.67	0.58	มากที่สุด
13	4	5	4	13	4.33	0.58	มาก
14	3	5	4	12	4.00	1.00	มาก
15	3	5	5	15	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.5	4.8	4.3	13.6	4.53	0.56	มากที่สุด

ที่ อว ๐๖๐๕.๒๔๗๒๑ ๓๖๖

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม ๔๔๑๕๐

พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.กิตติศักดิ์ สินธุโคตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายชานนท์ จงจินากุล รหัส ๖๓๐๑๒๐๘๑๐๐๓ นิสิตหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต ระบบนอกเวลาราชการ สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ กำลังดำเนินการทำงานวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรม การเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของ Davies รายวิชาดุริยางค์สากล ๒ สำหรับนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปตามระเบียบวิธี วิจัยและบรรลุมิติวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ วิจัย สำหรับนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมกริช การินทร์)

คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

บัณฑิตศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์

โทร./โทรสาร ๐๔๓-๗๕๔-๓๘๕

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 043-754385 ภายใน 3783

ที่ อว 0605.24/4249

วันที่ ๙ พฤศจิกายน 2564

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์พิภพ สอนโย

ด้วย นายชานนท์ จงจินากุล รหัส 63012081003 นิสิตหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต ระบบนอกเวลาราชการ สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ กำลังดำเนินการทำงานวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของ Davies รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัยและบรรลุนิติบุคคลตามที่กำหนดไว้ จึงขออนุมัติครุภัณฑ์ท่านเป็นเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ สำหรับนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยดังเอกสารที่แนบมานี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมกริช การินทร์)

คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 043-754385 ภายใน 3783

ที่ อว 0605.24/424๒

วันที่ ๗ พฤศจิกายน 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.กานนท์ เวชกามา

ด้วย นายชานนท์ จงจินากุล รหัส 63012081003 นิสิตหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต ระบบ
นอกเวลาราชการ สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ กำลังดำเนินการทำงานวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะ
ปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของ Davies รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่
1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัยและบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่
กำหนดไว้ จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ สำหรับนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อ
การวิจัยดังกล่าวเอกสารที่แนบมานี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมกริช การ์รินทร์)
คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 043-754385 ภายใน 3783

ที่ อว 0605.24/4444

วันที่ ๑ พฤศจิกายน 2564

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรคพงศ์ ภูลายายาว

ด้วย นายชานนท์ จงจินากุล รหัส 63012081003 นิสิตหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต ระบบ
นอกเวลาราชการ สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ กำลังดำเนินการทำงานวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะ
ปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของ Davies รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่
1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัยและบรรลุดุประสงคตามที่
กำหนดไว้ จึงขออนุมัติคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ สำหรับนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อ
การวิจัยดังกล่าวเอกสารที่แนบมานี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมกริช การินทร์)
คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 043-754385 ภายใน 3783

ที่ อว 0605.24/445

วันที่ ๙ พฤศจิกายน 2564

เรื่อง ขออนุญาตครูเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์วิษระ หอมหวล

ด้วย นายชานนท์ จงจินากุล รหัส 63012081003 นิสิตหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต ระบบ
นอกเวลาราชการ สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ กำลังดำเนินการทำงานวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะ
ปฏิบัติทดลองชุดตามแนวคิดของ Davies รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่
1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัยและบรรลุนิติบุคคลตามที่
กำหนดไว้ จึงขออนุญาตครูท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ สำหรับนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อ
การวิจัยดังกล่าวเอกสารที่แนบมานี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมกริช การินทร์)

คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

ที่ อว ๐๖๐๕.๒๔/๒๗๖๖

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม ๔๔๑๕๐

๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แผนการจัดการเรียนรู้	จำนวน	๑	ชุด
	๒. เกณฑ์การให้คะแนน Scoring Rubric	จำนวน	๑	ชุด
	๓. แบบสอบถามความพึงพอใจ	จำนวน	๑	ชุด

ด้วย นายชานนท์ จงจินากุล รหัสนิสิต ๖๓๐๑๒๐๘๑๐๐๓ หลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต ระบบนอกเวลาราชการ สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ กำลังดำเนินการทำวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวิส รายวิชาดุริยางค์สากล ๒ สำหรับนักเรียนระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ซึ่งในการศึกษาเรื่องดังกล่าวนี้จำเป็นต้อง เข้าเก็บข้อมูล โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้, เกณฑ์การให้คะแนน Scoring Rubric และแบบสอบถามความ พึงพอใจ

ในการนี้ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นิสิตผู้นี้ได้เข้าเก็บข้อมูลในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมกริช การินทร์)
คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

บัณฑิตศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
โทร./โทรสาร ๐๔๓-๗๕๔-๓๘๕

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	ชานนท์ จงจินากุล
วันเกิด	9 พฤษภาคม พ.ศ. 2540
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสว่างแดนดิน
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	168 หมู่ 3 ต.บ้านค้อ อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครูดนตรีสากล
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ เลขที่ 11 ถนน สนามบิน ต.กาฬสินธุ์ อ.เมือง กาฬสินธุ์ จ.กาฬสินธุ์ 46000
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2554 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสนามบิน จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2557 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนขามแก่นนคร จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2562 ปริญญาตรียางคศาสตรบัณฑิต (ดศ.บ) สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ตะวันตก มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2565 ปริญญาตรียางคศาสตรมหาบัณฑิต (ดศ.ม) สาขาวิชาดุริยางค ศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผลงานวิจัย	ชานนท์ จงจินากุล. (2564). รูปแบบการฝึกซ้อมสู่ความเป็นเลิศทางการ แข่งขัน วงดนตรีลูกทุ่ง กรณีศึกษา : โรงเรียนสนามบิน อำเภอเมือง จังหวัด ขอนแก่น. วารสารวิถีทรรศน์ศิลปะและวัฒนธรรม, 1(2), 61-73

พหุบัณฑิต ชีวะ